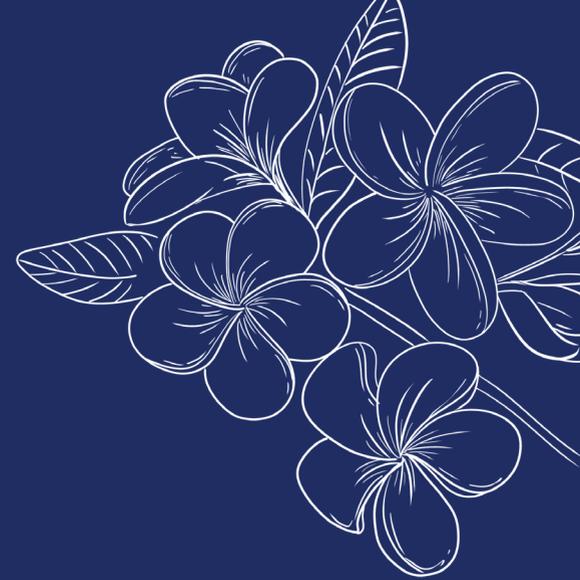

สปป.ลาว

สายสัมพันธ์สองวัฒนธรรม ริมฝั่งโขง

สปป.ลาว

สายสัมพันธ์สองวัฒนธรรม ริมฝั่งโขง

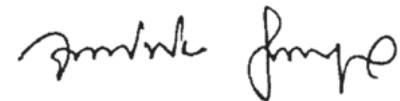

คำนำ

สปป.ลาว สายสัมพันธ์สองวัฒนธรรม ริมฝั่งโขงนี้จัดทำขึ้นเพื่อการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้านของไทยอย่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้วยการรวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ชาติลาว ความสัมพันธ์ไทย - ลาวตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน รวมทั้งเส้นทางการเรียนรู้ของคณะยุวทูตความดีที่ได้ไปเยือนในหลายแขวง จากทางเหนือจดทางใต้ และมิตรภาพที่ดีจากการสานสัมพันธ์ในระดับเยาวชนระดับเดียวกัน ทำให้เข้าใจถึงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมที่มีทั้งความหลากหลายและความคล้ายคลึงกัน เพื่อร่วมสร้างความสามัคคีให้เป็นพลังในการขับเคลื่อนประชาคมอาเซียน

เนื้อหาสาระและประสบการณ์จากการเยือนที่ประมวลไว้ในหนังสือเล่มนี้ เป็นผลมาจากการร่วมแรงร่วมใจของผู้บริหารโรงเรียนและคณะครูในคณะที่ไปเยือน ช่วยกันรวบรวมข้อมูล แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ที่ได้พบเห็น เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน รวมทั้งยุวทูตความดีทุกคนที่ทำหน้าที่ผู้แทนเยาวชนไทยในการสานมิตรไมตรีกับเยาวชนประเทศเพื่อนบ้าน ได้เปิดมุมมองการเรียนรู้ในมิติที่หลากหลาย พร้อมแง่คิดจากการได้เห็นแบบอย่างปฏิบัติที่ดีปรากฏเป็นเรื่องราวแห่งมิตรภาพที่น่าประทับใจและน่าติดตาม

มูลนิธิยุวทูตความดีขอขอบคุณกระทรวงการต่างประเทศที่ได้ให้การสนับสนุนโอกาสในการสร้างเสริม
การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของเยาวชนไทยในต่างประเทศ ขอขอบคุณสถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ และสถานกงสุลใหญ่
ณ แขวงสะหวันนะเขต ที่ให้การสนับสนุนเกื้อกูลเยาวชนยุวทูตความดีให้ได้ทำหน้าที่เป็นสะพานแห่งมิตรภาพเชื่อมโยง
ความสัมพันธ์อันดีระดับเยาวชนของทั้งสองประเทศให้ใกล้ชิดมากขึ้น หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้仍将ประโยชน์แก่ผู้อ่าน
ทุกท่าน ได้ร่วมเรียนรู้ประสบการณ์อันมีคุณค่านี้ด้วยกัน

(นางสาวจันทรีทิพา ภูตระกูล)

ผู้อำนวยการมูลนิธิยุวทูตความดี

บทนำ

มูลนิธิยุวทูตความดี ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นองค์กรที่สืบสานงานจากโครงการยุวทูตความดีเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศริเริ่มเพื่อทูลเกล้าฯ ถวายเป็นราชสักการะแด่พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมพรรษา 72 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2542 มีเป้าหมายส่งเสริมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมในการ “พัฒนาคน” ให้เป็นคนดี รอบรู้ และมีศักยภาพ พร้อมพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน ตามวิสัยทัศน์ **ปลูกจิตสำนึก ฝึกจิตอาสา พัฒนาโลกทัศน์**

การดำเนินโครงการและกิจกรรมของมูลนิธิยุวทูตความดีนั้น มีความหลากหลายและครอบคลุมมิติทั้งในประเทศและต่างประเทศ เริ่มจากการบูรณาการความร่วมมือกับผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนในเครือข่ายยุวทูตความดี ด้วยการ**จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ โครงการเยาวชนคนดี รู้คุณแผ่นดิน ปี 2556** และ **โครงการเสริมสร้างต้นกล้าความดีตามวิถีพอเพียง ปี 2561** เพื่อขับเคลื่อนโครงการให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ก่อนนำไปสู่การจัด**ค่ายอบรม**ต่าง ๆ เพื่อบ่มเพาะนักเรียนยุวทูตความดีให้เป็นคนดี มีคุณธรรม มีคุณภาพ ผ่านการศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่พร้อมน้อมนำมาปฏิบัติในชีวิตประจำวัน ในการเข้าร่วมค่ายอบรม มูลนิธิฯ จะคัดเลือกนักเรียนและครูไปพัฒนา

โลกทัศน์ในต่างประเทศเพื่อต่อยอดการเรียนรู้จากค่ายอบรม เช่น ในประเทศเพื่อนบ้านที่ดำรงวิถีชีวิตพอเพียงอย่างชัดเจน ได้แก่ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งมูลนิธิยุวทูตความดีได้คัดเลือกผู้แทนจาก 2 ค่ายอบรม คือ

1. ค่ายอบรม ทรัพย์ในดิน กับวิถีเกษตรไทย ภายใต้โครงการเยาวชนคนดี รู้คุณแผ่นดิน ปี 2556 ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ จัดขึ้นที่พิพิธภัณฑ์เกษตรเฉลิมพระเกียรติฯ จังหวัดปทุมธานี ระหว่างวันที่ 18 - 21 สิงหาคม พ.ศ. 2556 มีนักเรียนจำนวน 126 คน และครู 14 คน รวม 140 คน จาก 43 โรงเรียน ใน 14 จังหวัด เข้าร่วมการอบรมฯ

สาระของค่ายอบรม มุ่งให้เยาวชนได้เรียนรู้การทำเกษตรแบบพึ่งพาตัวเองตามวิถีเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น มีการฝึกปฏิบัติในการเตรียมแปลงนา เพาะกล้า ฯลฯ ควบคู่กับการทำกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความเข้าใจในการเป็นคนดีที่มีความรอบรู้ ที่จะคุ้มกันความเป็นคนดีให้ยั่งยืน มีภูมิปัญญาพัฒนาชุมชนสังคมให้แข็งแรงและมีศักยภาพ

ในการอบรม มุลินธิยุวทูตความดี ได้คัดเลือกนักเรียนจำนวน 26 คน ครู 8 คน จาก 20 โรงเรียน ใน 14 จังหวัด ไปพัฒนาโลกทัศน์และสานมิตรไมตรีกับเยาวชนที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

2. ค่ายอบรม สร้างสรรค์วิชาชีพ หล่อเลี้ยงชีวิต ด้วยวิถีพอเพียง จัดขึ้นภายใต้โครงการต้นกล้าความดี ตามวิถีพอเพียง ปี 2561 ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (สำนักงาน กปร.) จัดที่ศูนย์ศึกษาการพัฒนาเขาหินซ้อนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ จังหวัดฉะเชิงเทรา ระหว่างวันที่ 31 มีนาคม - 4 เมษายน พ.ศ. 2561 มีนักเรียนเข้าร่วมค่ายอบรมฯ จำนวน 122 คน ครู 13 คน รวม 135 คน จาก 48 โรงเรียน ใน 13 จังหวัด

ค่ายอบรมฯ มุ่งส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวพระราชดำริ สู่การพัฒนาอาชีพและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนตามวิถีพอเพียง ให้เยาวชนยุวทูตฯ เกิดการเรียนรู้ด้านการเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เรื่องเกษตรผสมผสานเพื่อความพออยู่ พอกิน และพึ่งพาตนเองได้ ในวันข้างหน้า ศึกษาการอนุรักษ์ดินและน้ำโดยใช้หญ้าแฝก การลงมือปฏิบัติทำน้ำหมักชีวภาพปุ๋ยหมัก การตอนกิ่งมะนาว การทำสบู่สมุนไพร การจักสานเส้นใยพืช การตีเหล็ก สร้างคุณค่าพัฒนาอาชีพ และเรียนรู้แบบอย่างการจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากเกษตรกรตัวอย่าง

การอบรมครั้งนี้ มูลนิธิยุวทูตความดีได้คัดเลือกนักเรียน 22 คน และครู 6 คน ไปพัฒนาโลกทัศน์และสานสัมพันธ์สร้างมิตรไมตรีในระดับเยาวชนที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

การเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เพื่อพัฒนาโลกทัศน์ของยุวทูตความดี

การเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครั้งที่ 1 มูลนิธิยุวทูตความดีร่วมกับสถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ และสถานกงสุลใหญ่ ณ แขวงสะหวันนะเขต โดยนางสาวจันทร์ทิพา ภูตระกูล ผู้อำนวยการมูลนิธิยุวทูตความดี นำคณะผู้บริหารโรงเรียน 1 คน ครู 8 คน นักเรียนยุวทูตฯ 26 คน จาก 20 โรงเรียน ใน 14 จังหวัด และเจ้าหน้าที่ 3 คน จากกระทรวงการต่างประเทศและมูลนิธิฯ รวม 39 คน เยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 1 - 7 กันยายน พ.ศ. 2556

การเยือนครั้งนี้ คณะยุวทูตความดีได้เข้าเยี่ยมคารวะนายพิษณุ จันทร์วิทัน เอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ และนายรัศมี ชาลีจันทร์ กงสุลใหญ่ ณ แขวงสะหวันนะเขต ทำให้ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ไทย - ลาว ศึกษาการปฏิบัติงานของข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศ และร่วมรับประทานอาหารกลางวัน พร้อมสานไมตรีและสร้างมิตร

สัมพันธ์ระหว่างยูวทูตา กับเยาวชนลาวที่โรงเรียน 5 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนมัธยมต้นสีสัตตะนาก โรงเรียนประถมสบป่าหลวง โรงเรียนวัฒนธรรมชนเผ่าเด็กกำพร้า หลัก 67 โรงเรียนประถมสมบูรณ์สุนันทา โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์โพธิสม ใน 3 พื้นที่ คือ นครหลวงเวียงจันทน์ แขวงเวียงจันทน์ และแขวงสะหวันนะเขต ศูนย์พัฒนาด้านการเกษตร 2 แห่ง คือ ศูนย์พัฒนาด้านการเกษตรห้วยซอน - ห้วยซั่ว หลัก 22 และโครงการบริการเกษตรและกสิกรรมแขวงสะหวันนะเขต (หนองเต่า) รวมถึงวัดสำคัญและโบราณสถานที่เป็นมรดกโลก 6 แห่ง อาทิ พระธาตุศรีโคตรบูร พระธาตุอิงฮัง ปราสาทหินวัดพู น้ำตกคอนพะเพ็ง หรือตาดคอน น้ำตกตาดผาส้วม อุทยานบาเจียง

การเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครั้งที่ 2 มูลนิธิยูวทูตาความดีร่วมกับสถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ โดยมีนายชัยสิริ อนะมาน ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นหัวหน้าคณะ นำคณะยูวทูตา ประกอบด้วยผู้อำนวยการมูลนิธิยูวทูตาความดี ผู้บริหารโรงเรียน 3 คน ครู 6 คน นักเรียนยูวทูตา 22 คน จาก 17 โรงเรียน ใน 11 จังหวัด และเจ้าหน้าที่มูลนิธิฯ 2 คน รวม 35 คน เยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 16 - 23 กันยายน พ.ศ. 2561 พร้อมทั้งนำคณะฯ เข้าเยี่ยมคารวะนายเกียรติคุณ ขาติประเสริฐ เอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ ซึ่งท่านเอกอัครราชทูตได้ให้ข้อคิดกับคณะยูวทูตา พร้อมทั้งเลี้ยงอาหารค่ำแก่คณะด้วย

คณะยูวทูตา ได้เข้าเยี่ยมคารวะผู้บริหารการศึกษาระดับสูงของสปป.ลาว ได้แก่ ดร.กองสี แสงมะณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา และ ดร.วงเพ็ด อุดมลิขิต รองหัวหน้าแผนกศึกษาธิการและกีฬา พร้อมทั้งสานสัมพันธ์ แลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเวียงจันทน์และนครหลวงพระบาง จำนวน 3 แห่ง คือ โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์เวียงจันทน์ โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์สันติภาพ และโรงเรียนมัธยมสมบูรณ์ป่องคำ

คณะยังได้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ความศรัทธาในพระพุทธศาสนา ผ่านการทัศนศึกษา โบราณสถานและพิพิธภัณฑที่สำคัญ ใน 2 เมือง คือ นครหลวงเวียงจันทน์ ได้เยี่ยมชมวัดพระธาตุหลวง วัดสี่สะเกด หอพระแก้ว ประตู่ไซ่ นครหลวงพระบาง เยี่ยมชมวัดเชียงทอง วัดพูสี หอพระบาง พิพิธภัณฑ หลวงพระบาง พร้อมทั้งเรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน ในการทอผ้าไหม ทำกระดาษสา และฟาร์มควายนม การลงทุนร่วมลาว - ออสเตรเลีย

โครงการยุวทูตความดีเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวได้รับการสนับสนุนและความร่วมมือจาก **สถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ และสถานกงสุลใหญ่ ณ แขวงสะหวันนะเขต** ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการช่วยอำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ทั้งการจำกัดกำหนดการ การคัดเลือกโรงเรียน การจัดหาที่พักที่เหมาะสม โดยเฉพาะการต้อนรับที่อบอุ่นจากท่านเอกอัครราชทูตและท่านกงสุลใหญ่ ส่งผลให้การพัฒนาโลกทัศน์บรรลุปเป้าหมายที่ตั้งไว้ คณะยุวทูตฯ ได้เรียนรู้แบบอย่างที่ดีของฝ่ายลาว เช่น การมีวินัย การรักษาวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่เรียบง่าย ความเป็นอยู่แบบพอเพียง การรักษา สภาพป่าไม้ที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ และเสน่ห์ของภาษาลาว พร้อมทั้งได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ ผ่านการสานสัมพันธ์ ทำกิจกรรมร่วมกันของเยาวชนทั้งสองประเทศ ย่อมเพิ่มพูนความรักใคร่สามัคคีและสร้างพื้นฐานที่มั่นคงระดับเยาวชน ในการเป็นเยาวชนอาเซียนร่วมกัน นับเป็นบทเรียนที่คณะยุวทูตความดีจะจดจำตลอดไป และมีผลต่อความมุ่งมั่นตั้งใจ ในการนำไปขยายผลที่โรงเรียนและชุมชนของตนต่อไป

สารบัญ

บทนำ		4
บทที่ 1	ข้อมูลทั่วไป	12
บทที่ 2	ประวัติศาสตร์	38
บทที่ 3	ความสัมพันธ์ ไทย - ลาว	54
บทที่ 4	ระบบการศึกษา	84
บทที่ 5	การสานสัมพันธ์ในระดับเยาวชนไทย - ลาว	100
บทที่ 6	ประสบการณ์และสิ่งที่เรียนรู้จากสปป.ลาว	118
บทที่ 7	ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี	140
ภาคผนวก		168
บรรณานุกรม		174

บทที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ทิศเหนือ	ติดกับ ประเทศจีน (ระยะทาง 423 กิโลเมตร)
ทิศใต้และทิศตะวันตก	ติดกับ ประเทศไทย (ระยะทาง 1,810 กิโลเมตร)
ทิศใต้	ติดกับ ประเทศกัมพูชา (ระยะทาง 541 กิโลเมตร)
ทิศตะวันออก	ติดกับ ประเทศเวียดนาม (ระยะทาง 2,130 กิโลเมตร)
ทิศตะวันตกเฉียงเหนือ	ติดกับ ประเทศเมียนมา (ระยะทาง 236 กิโลเมตร)
เมืองหลวง	นครหลวงเวียงจันทน์ (Vientiane)
การปกครอง	ระบอบประชาธิปไตยประชาชน (สังคมนิยมคอมมิวนิสต์)
จำนวนประชากร	ประมาณ 7.38 ล้านคน (ข้อมูลเดือนมิถุนายน 2564)
ภาษาราชการ	ภาษาลาว
ศาสนาประจำชาติ	ศาสนาพุทธ นิกายเถรวาท (ร้อยละ 64.7) ศาสนาคริสต์ (ร้อยละ 1.7) อื่น ๆ (ร้อยละ 33.6)
สกุลเงิน	กีบ (อัตราแลกเปลี่ยน ณ วันที่ 17 สิงหาคม 2564 : 100 กีบ ประมาณ 0.23 บาท)
ทรัพยากรธรรมชาติ	ไม้ ทองแดง ดีบุก ยิปซัม ตะกั่ว อัญมณี ทองคำ ถ่านหิน ลิกไนต์ เกลือสินเธาว์
อุตสาหกรรมหลัก	เหมืองแร่ ไฟฟ้าพลังน้ำ ไม้แปรรูป การเกษตร ก่อสร้าง เครื่องนุ่งห่ม และท่องเที่ยว
สินค้าส่งออกสำคัญ	ไม้แปรรูป กาแฟ ไฟฟ้า ดีบุก ทองแดง ทองคำ
สินค้านำเข้าสำคัญ	เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ยานพาหนะ น้ำมันเชื้อเพลิง สินค้าอุปโภคบริโภค
ตลาดส่งออกและนำเข้าสำคัญ	ไทย จีน เวียดนาม

ຄຳວັງ

ສັນຕິພາບ

ສັນຕິກາພ

ເອກະລາດ

ເອກຣາຊ

ປະຊາທິປະໄຕ

ປະຊາຮີປໄຕຍ

ເອກະພາບ

ເອກກາພ

ວັດຖະນາຖາວອນ

ວັດນາດາວຣ

ธงชาติ

ธงชาติลาวที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบันมีชื่อเรียกว่า **ธงดวงเดือน** เริ่มใช้มาตั้งแต่วันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2518 ซึ่งเป็นวันสถาปนาประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ความหมายของธงชาติลาว

สีแดง

หมายถึง เลือดแห่งการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของชาวลาว

สีน้ำเงิน

หมายถึง ความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์ของชาติ

พระจันทร์สีขาว

หมายถึง เอกภาพของชาติ

ตราแผ่นดิน

ลักษณะเป็นรูปวงกลม โดยส่วนล่างเป็นรูปเฟืองจักรกล และแถบผ้าสีแดงคาดภายในตราเขียนอักษร **“สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว”** โดยมีปีกทั้งสองข้างประดับด้วยรวงข้าวที่ผูกผ้าแถบสีแดงและเขียนอักษร **“สันติภาพ เอกภาพ ประชาธิปไตย เอกภาพ วัฒนาถาวร”**

ส่วนตรงกลาง ระหว่างรวงข้าวทั้งสอง เป็นรูปพระธาตุหลวง ถนน ท้องนา ข้าวป่าไม้ และเขื่อนผลิตกระแสไฟฟ้า

ภูมิประเทศ - ภูมิอากาศ

ภูมิประเทศ

พื้นที่ตั้งแต่เหนือจรดใต้ยาวประมาณ 1,700 กิโลเมตร ประกอบด้วยเทือกเขาสูง มีแม่น้ำสายใหญ่น้อย และที่ราบลุ่ม ซึ่งทำให้ลาวมีพื้นที่แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) ตอนเหนือ : เขตภูเขาสูง หรือ ลาวเหนือ (สูงกว่าระดับน้ำทะเลโดยเฉลี่ย 1,500 เมตรขึ้นไป) *อยู่ในเขตภาคเหนือ* ของประเทศ ได้แก่ พื้นที่ตั้งแต่พงสาลีถึงไซยะบุรี หลวงพระบาง และเชียงขวาง (ทุ่งไหหิน)

2) ตอนกลาง : เขตที่ราบสูง หรือ ลาวกลาง (สูงกว่าระดับน้ำทะเลเฉลี่ย 1,000 เมตร) ได้แก่ พื้นที่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของที่ราบสูงเมืองพวนไปจนถึงชายแดนกัมพูชา เขตที่ราบสูงขนาดใหญ่มี 3 แห่ง ได้แก่ *ที่ราบสูงเมืองพวน* (แขวงเชียงขวาง) *ที่ราบสูงนากาย* (แขวงคำม่วน) และ *ที่ราบสูงบริเวณภาคใต้* (ที่ราบสูงบอละเวน ในแขวงจำปาสัก สาละวัน เขกอง และอัตตะปือ)

3) ตอนใต้ : เขตที่ราบลุ่ม หรือ ลาวใต้ ได้แก่ ที่ราบตามแนวฝั่งแม่น้ำโขงและแม่น้ำต่าง ๆ ตั้งแต่บริเวณตอนใต้ของแม่น้ำจิม เรียกว่า *ที่ราบลุ่มเวียงจันทน์* ทางตอนใต้ของแม่น้ำเซบั้งไฟและเซบั้งเหียง เรียกว่า *ที่ราบลุ่มสะหวันนะเขต* และพื้นที่ราบลุ่มตามแนวแม่น้ำโขงเรื่อยไปจนถึงชายแดนประเทศกัมพูชา เรียกว่า *ที่ราบลุ่มจำปาสัก “เขตที่ราบลุ่มทางตอนใต้นับเป็นพื้นที่อยู่อาศัยน้ำที่สำคัญของประเทศ”*

ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่ คือ 3 ใน 4 ของพื้นที่ประเทศลาวทั้งหมด เป็นเขตภูเขาสูงและที่ราบสูง จุดสูงสุดของประเทศลาวอยู่ที่ภูเขีย ในแขวงเชียงขวาง วัดความสูงได้ 2,817 เมตร

ภูมิประเทศเขตภูเขาสูง

ภูมิประเทศเขตที่ราบสูง

ภูมิประเทศเขตที่ราบลุ่ม

ภูมิอากาศ

สปป.ลาว ตั้งอยู่ในภูมิอากาศเขตร้อน มีลมมรสุมแต่ไม่มีลมพายุ สภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปเป็น **ภูมิอากาศแบบร้อนชื้น** และได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมในทะเลจีนใต้ อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 15 - 30 องศาเซลเซียส แบ่งออกเป็น 3 ฤดู คือ

- ฤดูร้อน** ปลายเดือนกุมภาพันธ์ - ปลายเดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน** ต้นเดือนมิถุนายน - ปลายเดือนกันยายน
- ฤดูหนาว** ต้นเดือนตุลาคม - เดือนกุมภาพันธ์

อุณหภูมิเฉลี่ยที่นครหลวงเวียงจันทน์	25 - 37 องศาเซลเซียส
อุณหภูมิเฉลี่ยที่หลวงพระบาง	20 - 34 องศาเซลเซียส
อุณหภูมิเฉลี่ยบนภูเขาทางภาคเหนือในฤดูหนาว	10 - 15 องศาเซลเซียส

แม่น้ำสายสำคัญ

สปป.ลาวมีแม่น้ำสายสำคัญหลายสาย แม่น้ำสายที่เป็นหัวใจหลักของประเทศ คือ **แม่น้ำโขง** ไหลผ่านประเทศลาวเป็นระยะทาง 1,835 กิโลเมตร แม่น้ำสายนี้มีความสำคัญทั้งในด้านเกษตรกรรม การประมง การผลิตพลังงานไฟฟ้า การคมนาคมจากลาวเหนือไปจนถึงลาวใต้ รวมถึงเป็นพรมแดนธรรมชาติระหว่างประเทศลาวและประเทศเพื่อนบ้านด้วย

📍 เขตการปกครอง

สปป.ลาว แบ่งเป็น **17 แขวง และ 1 เขตพิเศษ (นครหลวงเวียงจันทน์)** โดยแต่ละแขวงจะมีเมืองหลวงของแขวง ซึ่งเรียกว่า **เมืองเอก**

ชื่อ	ชื่ออังกฤษ	ชื่อลาว	เมืองเอก
1. นครหลวงเวียงจันทน์	Vientiane	ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	นครหลวงเวียงจันทน์ (ประกอบด้วย เมืองจันทะบูลี เมืองสีสัตตะนาก เมืองไซเสดถา เมืองสีโคดตะบอง เมืองหาดชายฟอง และตอนใต้ของเมืองไซทานี)
2. แขวงอัตตะปือ	Attapu	ແຂວງອັດຕະປື	เมืองสามัคคีไซ
3. แขวงบ่อแก้ว	Bokeo	ແຂວງບໍ່ແກ້ວ	เมืองห้วยทราย
4. แขวงบอลิคำไซ	Bolikhamxai	ແຂວງບໍລິຄຳໄຊ	เมืองปากซัน
5. แขวงจำปาสัก	Champasak	ແຂວງຈຳປາສັກ	เมืองปากเซ
6. แขวงหัวพัน	Houaphan	ແຂວງຫົວພັນ	เมืองซำเหนือ
7. แขวงคำม่วน	Kammouan	ແຂວງຄຳມ່ວນ	เมืองท่าแขก
8. แขวงหลวงน้ำทา	Louang Namtha	ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ	เมืองหลวงน้ำทา

 ชื่อ	ชื่ออังกฤษ	ชื่อลาว	เมืองเอก
9. แขวงหลวงพระบาง	Louang Phabang	ແຂວງຫຼວງພະບາງ	เมืองหลวงพระบาง
10. แขวงอุดมไซ	Oudomxai	ແຂວງອຸດົມໄຊ	เมืองไซ
11. แขวงพงสาลี	Phongsali	ແຂວງຜົ້ງສາລີ	เมืองพงสาลี
12. แขวงสาละวัน	Salavan	ແຂວງສາລະວັນ	เมืองสาละวัน
13. แขวงสะหวันนะเขต	Savannakhet	ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ	เมืองไกสอน พมวิหาน
14. แขวงเวียงจันทน์	Vientian	ແຂວງວຽງຈັນ	เมืองจำเหนือ
15. แขวงไชยบุรี	Xaignabouli	ແຂວງໄຊຍະບູລີ	เมืองไชยบุรี
16. แขวงเซกอง	Xekong	ແຂວງເຊກອງ	เมืองละมาม
17. แขวงเชียงขวาง	Xiangkouang	ແຂວງຊຽງຂວາງ	เมืองโพนสะหวัน
18. แขวงไซสมบูน	Xaisomboun	ແຂວງໄຊສົມບູນ	เมืองอะนูนง

นครหลวงและแขวงสำคัญ

นครหลวงเวียงจันทน์ (Vientiane)

เป็นเมืองหลวงของลาว เป็นเขตการปกครองพิเศษ (คล้ายกับกรุงเทพมหานคร) มีเขตติดต่อเป็นชายแดนกับประเทศไทยระหว่างเวียงจันทน์กับจังหวัดหนองคาย มีสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ 1 เชื่อมนครหลวงเวียงจันทน์ - หนองคาย นครหลวงเวียงจันทน์มีความเจริญที่สุดของประเทศ มีบรรยากาศเงียบสงบ เรียบง่าย ซึ่งแตกต่างจากเมืองหลวงของประเทศอื่น ๆ และมีประชากรมาก เป็นอันดับ 2 ของประเทศ

แขวงสะหวันนะเขต

เป็นแขวงใหญ่อันดับ 1 ของสปป.ลาว มีประชากรมากที่สุดในประเทศ อยู่ตรงข้ามจังหวัดมุกดาหาร มีสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 2 เชื่อมสะหวันนะเขต - มุกดาหาร เป็นเส้นทางการค้าที่สำคัญเชื่อมระหว่างภาคตะวันตก ไปยังภาคตะวันออกของประเทศไทย - ลาว - เวียดนาม จึงทำให้แขวงสะหวันนะเขต เป็นศูนย์กลางของเส้นทางการค้าที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง โดยรัฐบาลลาวได้ประกาศจัดตั้ง **เขตเศรษฐกิจพิเศษ สะหวัน-เซโน** ขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบพิเศษ

แขวงจำปาสัก

มีประชากรมากเป็นอันดับ 3 ตั้งอยู่ตอนใต้สุดของประเทศ ติดชายแดนประเทศไทยและกัมพูชา มีพื้นที่ติดต่อกับจังหวัดอุบลราชธานี มีเมืองปากเซเป็นเมืองหลัก ถือเป็นศูนย์กลางการเมือง การปกครองและเศรษฐกิจ รวมไปถึงการท่องเที่ยวของลาวตอนใต้ เป็นบริเวณที่มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีแม่น้ำโขงไหลผ่านกลางและมีเกาะแก่งเป็นจำนวนมาก จนได้ชื่อว่า **ดินแดนสี่พันดอน** แขวงจำปาสัก เป็นพื้นที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ มาตั้งแต่สมัยโบราณ เป็นพื้นที่ภายใต้อิทธิพลของอาณาจักรขอมโบราณ และเป็นที่ตั้งของอาณาจักรจำปาสัก ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรล้านช้างในเวลาต่อมา

แขวงคำม่วน

อยู่ตรงข้ามจังหวัดนครพนม มีสะพานมิตรภาพไทย - ลาว
แห่งที่ 3 เชื่อมแขวงคำม่วน - นครพนม เป็นเขตที่มีความอุดมสมบูรณ์
ทางด้านธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม **อุดมสมบูรณ์ด้วยธรรมชาติ
อันงดงาม**

แขวงหลวงพระบาง

เมืองหลวงเก่าตั้งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศ เมื่อพ.ศ. 2541 **ได้รับการยกย่องจากองค์การยูเนสโกให้เป็น
เมืองมรดกโลก** และเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง ด้านการอนุรักษ์โบราณสถานและการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณี
วัฒนธรรม รวมทั้งความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ

ประชากรและกลุ่มชาติพันธุ์

สปป.ลาวมีจำนวนประชากรประมาณ 7.38 ล้านคน (พ.ศ. 2564) ประกอบด้วยชนชาติต่าง ๆ หลากหลายเชื้อชาติ เรียกรวมกันในภาษาลาวว่า **“ประชาชนบรรดาเผ่า”** ซึ่งจำแนกได้ถึง **68 ชนเผ่า** โดยประมาณ ประชากรกลุ่มใหญ่คือ **กลุ่มชาติพันธุ์ลาว** ส่วนที่เหลือเป็นพวก **ไทขาว ไทดำ** และ **กลุ่มที่อาศัยอยู่ในบริเวณภูเขา** ได้แก่ ม้ง เย้า และข่า **กลุ่มชาติพันธุ์ลาวแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ตามถิ่นที่อยู่อาศัย** ดังนี้

ลาวลุ่ม

เป็น **ชนเผ่าตามที่ราบลุ่มใกล้แม่น้ำโขง** เช่น คนเชื้อชาติลาว ไทเหนือ ไทแดง ไทขาว ไทดำ ไทลื้อ ผู้ไท ลาวพวน ใช้ภาษาลาวหรือภาษาตระกูลภาษาไทเป็นภาษาหลัก ประชากรกลุ่มนี้มีจำนวนมากที่สุดในประเทศ คิดเป็นร้อยละ 70 ของประชากรทั้งหมด

ลาวเทิง

เป็น **กลุ่มชนเผ่าในเขตที่ราบสูง** บนพื้นที่ความสูงไม่เกิน 1,000 เมตร เช่น ชาวบรู มะก่อง งวน ตะโอย ตาเลียง ละเมียด ละเวน กะตัง ฯลฯ ส่วนใหญ่ **อาศัยอยู่ทางภาคใต้ของประเทศ** เช่น แขวงจำปาสัก แขวงสาละวัน แขวงเซกอง แขวงอัตตะปือ คิดเป็นร้อยละ 20 ของประชากรทั้งหมด

ลาวสูง

เป็นกลุ่มชนเผ่าในเขตภูเขาสูง เช่น ชาวม้ง เย้า มูเซอ
ผู้น้อย และชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ส่วนมาก **อยู่ในเขตภาคเหนือของ
ประเทศ** เช่น แขวงหลวงพระบาง แขวงเชียงขวาง และตามแนว
รอยต่อชายแดนภาคเหนือ ชาวลาวกลุ่มนี้คิดเป็นร้อยละ 9
ของจำนวนประชากรทั้งหมด

นอกจากนี้ยังมี**ชาวลาวเชื้อสาย
เวียดนาม ชาวลาวเชื้อสายจีน** รวมทั้ง
ลาวเชื้อสายอื่น ๆ คิดเป็นร้อยละ 2 ของ
จำนวนประชากรทั้งหมดด้วย

สปป.ลาว ในปัจจุบัน

ปัจจุบันนับได้ว่า ลาวเป็นประเทศดาวรุ่งทางเศรษฐกิจของอาเซียน เพราะการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว แม้ว่าจะเป็นประเทศ **“Land Locked”** ไม่มีทางออกสู่ทะเล แต่ตอนนี้ได้กลายเป็นประเทศ **“Land Link”** คือ หลังจากเปิดให้บริการรถไฟความเร็วสูง ลาว - จีน ถือเป็นจุดเปลี่ยนทางเศรษฐกิจครั้งสำคัญ ซึ่งลาวคาดหวังว่ารถไฟสายประวัติศาสตร์นี้ จะทำให้มีการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น

รถไฟความเร็วสูง ลาว - จีน

รถไฟความเร็วสูง ลาว - จีน เปิดให้บริการตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม พ.ศ. 2564 มีระยะทางรวมทั้งสิ้น 1,035 กิโลเมตร โดยมีระยะทางในลาว 414 กิโลเมตร ประกอบด้วยสะพาน 77 แห่ง และอุโมงค์ข้ามทะเลภูเขา 75 แห่ง ทำความเร็วสูงสุด 160 กิโลเมตร/ชั่วโมง และ 120 กิโลเมตร/ชั่วโมง สำหรับขบวนรถไฟขนส่งสินค้า วิ่งผ่านทั้งหมด 10 สถานี ผ่านเมืองใหญ่และเมืองท่องเที่ยวหลายแห่งใน **สปป.ลาว** ได้แก่ เวียงจันทน์ โพนโฮง วังเวียง กาสี หลวงพระบาง เมืองงา เมืองไซ นาหม้อ นาเตย และบ่อเต็น และมีสถานีขนส่งสินค้า 1 สถานี คือ สถานีเวียงจันทน์ใต้ ในขณะที่สถานีรถไฟในฝั่ง**จีน** มี 13 สถานี ได้แก่ คุณหมิงใต้ ยวี่ซี เออร์ชาน หัวเนี่ยน หยวนเจียง โมเจียง นิงเออร์ ฝูเออร์ เหยเซียงกุ๋ สิบสองปันนา ก่านหลานปา เหมิงล่า และโมฮาน

นอกจากนี้ สปป.ลาว ยังได้วางเป้าหมายที่จะก้าวพ้นจากการเป็นประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประชาชนมีงานทำ มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2564 - 2568) เป็นพลังขับเคลื่อนให้พัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องและมั่นคง

สปป.ลาว แหล่งพลังงานแห่งอาเซียน (Battery of ASEAN)

สปป.ลาวเป็นประเทศมีศักยภาพสูงในการผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังงานน้ำมากกว่า 50 ปี มีพื้นที่รับปริมาณน้ำฝนที่ไหลผ่านแม่น้ำสายต่าง ๆ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 202,000 ตารางกิโลเมตร หรือคิดเป็นร้อยละ 85 ของพื้นที่ทั้งประเทศ และช่วยสนับสนุนน้ำในลุ่มน้ำโขงถึงร้อยละ 35 ทำให้สามารถเก็บกักน้ำมาใช้ผลิตกระแสไฟฟ้า สำหรับใช้ภายในประเทศ และสำหรับการส่งออก โดยสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้อย่างเต็มที่มากกว่า 3,000,000 เมกะวัตต์ต่อปี เพื่อตอบสนองความต้องการใช้ไฟฟ้าในอาเซียน

กาแฟลาว

การปลูกกาแฟ โดยเฉพาะในบริเวณ**ที่ราบสูงบอลละเวน (Bolaven Plateau)** ซึ่งเป็นเขตดินภูเขาไฟในเขตภาคใต้ของประเทศ ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในแขวงจำปาสัก และพื้นที่บางส่วนอยู่ในแขวงสาละวัน เซกอง และอัตตะปือ โดยปัจจุบันสปป.ลาวส่งออก**เมล็ดกาแฟ** มากเป็นอันดับ 5 ของทวีปเอเชีย ตลาดส่งออกหลัก ได้แก่ เวียดนาม เบลเยียม ญี่ปุ่น ไทย และเยอรมนี

เยื่อกระดาษจากไม้ยูคาลิปตัส

พื้นที่ปลูกสวนป่ายูคาลิปตัสมีมากที่สุดอยู่ในแขวงสะหวันนะเขตกับแขวงคำม่วน รัฐบาลได้ส่งเสริมให้มีการปลูกไม้ยูคาลิปตัสอย่างเป็นระบบและเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เพียงพอับความต้องการของโรงงานภายในประเทศ และเพื่อลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ ปัจจุบันสปป.ลาวได้ส่งออกผลิตภัณฑ์เยื่อกระดาษจากไม้และเศษกระดาษรีไซเคิล เป็นอันดับที่ 4 ของสินค้าส่งออก รองจากการส่งออกไฟฟ้า ทองคำ และทองแดง

นอกจากนี้ สปป.ลาวได้วางแผนดำเนินโครงการที่สำคัญอื่น ๆ เช่น **ท่าเรือบกท่านาแล้ง** ท่าเรือขนส่ง และคลังสินค้าที่ใหญ่ที่สุดของลาว เชื่อมต่อประเทศจีนและประเทศ “CLMV” (กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม) และยังมี การสร้างเส้นทางเชื่อมต่อกับเมืองหลวงของเวียดนามผ่าน **โครงการก่อสร้างทางด่วนเวียงจันทน์ - ฮานอย** ส่วน **โครงการก่อสร้างเขตเศรษฐกิจพิเศษและสมาร์ทซิตี บึงธาตุหลวง** ตั้งอยู่ที่เวียงจันทน์ เป็นความร่วมมือระหว่างลาว จีน และเกาหลีใต้

การลงทุนระยะยาวระหว่างไทย - ลาว

1. ด้านการขนส่งสินค้า สปป.ลาวเป็นจุดที่มีการขนส่งต่อเนื่องและมีการคมนาคมหลายรูปแบบ เนื่องจากตั้งอยู่บนศูนย์กลางของ **เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East-West Economic Corridor - EWEC)** ระหว่างเวียดนาม - ลาว - ไทย - เมียนมา โดยมีสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 2 ทำให้สปป.ลาวได้มีทางออกสู่ทะเล ทั้งที่ทำเรือแหลมฉบังของไทย และที่ทำเรือดานังของเวียดนาม ในการขนถ่ายสินค้าออกสู่ตลาดโลก

เส้นทางหมายเลข R3A เป็นเส้นทางในโครงการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจตามระเบียงเหนือ - ใต้ (North - South Economic Corridor - NSEC) เชื่อมต่อระหว่างไทย (**อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย**) - ลาว (**แขวงบ่อแก้ว แขวงหลวงน้ำทา**) - จีน (**สิบสองปันนา कुนหมิง**) โดยมีสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 4 ทำให้สปป.ลาวกลายเป็น **สะพานเชื่อมอินโดจีน (Land Bridge)** เส้นทางเชื่อมโยงทางคมนาคมระหว่างกันส่งผลให้การลงทุนการค้ากับสปป.ลาวขยายตัวมากยิ่งขึ้น และการพัฒนาปรับปรุงระบบโลจิสติกส์ที่มี ทำให้การขนส่งและการขนถ่ายสินค้าสะดวกยิ่งขึ้นด้วย

สปป.ลาวเป็นประเทศผู้นำเข้าสินค้าจากไทยรายสำคัญ เพราะการมีพรมแดนที่ติดต่อกันทำให้สะดวกต่อการขนส่ง และเคลื่อนย้ายสินค้า โดยพบว่าชาวลาวชอบใช้สินค้าของไทย และนิยมเดินทางข้ามมาจับจ่ายใช้สอยและซื้อสินค้าในไทย นอกจากนี้ มีธุรกิจไทยหลายประเภทที่เข้าไปเปิดกิจการในสปป.ลาว เช่น ธุรกิจแฟรนไชส์ (กาแฟ Amazon MK ขายสี่หมื่นแก้ว) รวมถึงธุรกิจออนไลน์ ส่วนสินค้าอุปโภคบริโภคในร้านค้าประเภทมินิมาร์ทของลาว พบว่าร้อยละ 80 เป็นสินค้าไทย และปัจจุบันมีการเปิดบริการแอปเดลิเวอรี่ของไทยด้วย

2. ด้านพลังงานไฟฟ้า

สปป.ลาวสามารถผลิตกระแสไฟฟ้าจากพลังน้ำได้เป็นจำนวนมาก ปัจจุบันประเทศไทยได้จัดทำความตกลง (MOU) เพื่อสร้างเขื่อนและซื้อไฟฟ้าจากสปป.ลาวในหลายโครงการ โดยไทยรับซื้อไฟฟ้าจากสปป.ลาวจำนวน 10,500 เมกะวัตต์ต่อปี

3. ด้านการค้าชายแดน

การค้าชายแดนระหว่างไทย - สปป.ลาว ซึ่งมีแนวพรมแดนต่อเนื่องกันถึง 1,760 กิโลเมตร จังหวัดชายแดนไทยที่มีพรมแดนติดกับสปป.ลาวมีจำนวน 12 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย เชียงใหม่ น่าน พะเยา อุดรดิตถ์ เลย หนองคาย บึงกาฬ นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี ทั้งนี้ สินค้าส่งออกตามเขตชายแดน ได้แก่ น้ำมันดีเซลและเบนซิน รวมทั้งรถยนต์ เครื่องจักร และเหล็กกล้า ส่วนสินค้าอื่น ๆ ที่ไทยนำเข้าคือ ทองแดง ไม้แปรรูป และผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ มันสำปะหลังและข้าวโพด

บทที่ 2 ประวัติศาสตร์

ยุคก่อนประวัติศาสตร์

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์สืบต่อกันมายาวนาน สันนิษฐานว่าชนเผ่าไทกลุ่มแรกซึ่งส่วนหนึ่งเป็นบรรพบุรุษของชนชาติลาวได้อพยพลงมาตามแม่น้ำฮวงโห และแม่น้ำแยงซีเกียง จากนั้นได้เคลื่อนย้ายลงมาตามสายน้ำโขง (แม่น้ำล้านช้าง) และตั้งถิ่นฐานเป็นชุมชนเกษตรกรรมเล็ก ๆ อยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีน ต่อมาจึงเริ่มขยายตัวสร้างเมืองทางตอนใต้ตามทิวเขาและบนที่ราบระหว่างหุบเขาซึ่งมีชาวเขมร ชาวมอญ ชาวลาว อาศัยอยู่

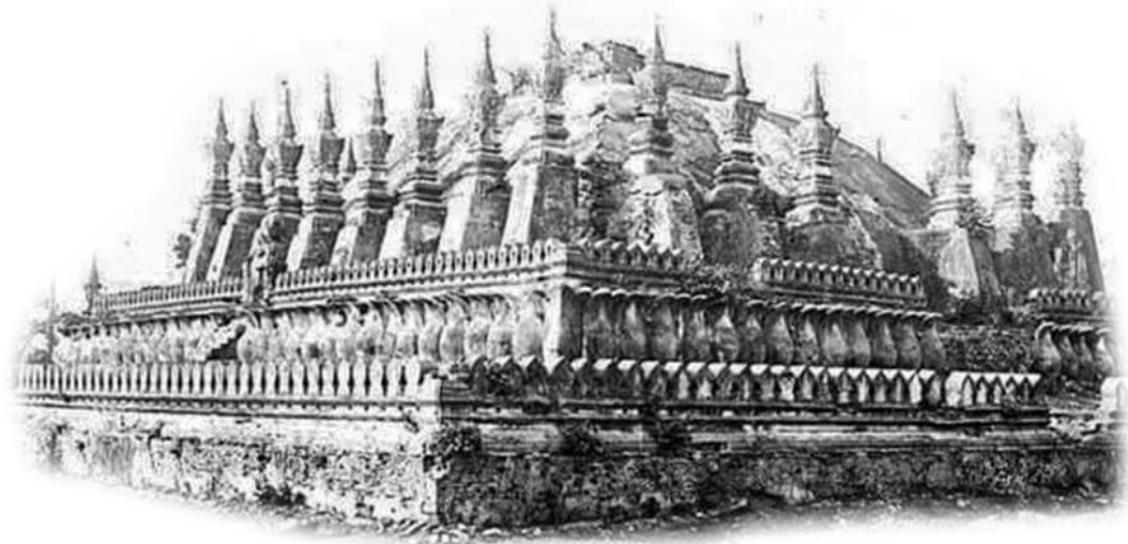
หลักฐานทางโบราณคดีเก่าแก่ที่พบ เชื่อได้ว่าบางส่วนของพื้นที่มีชาวข่าหรือลาวเทิงอาศัยอยู่ก่อนแล้ว หลักฐานทางโบราณคดีที่พบในลาวมากที่สุดคือ หินตั้ง เสาหิน และหลักหิน ที่ใช้ปักกำหนดเขต นอกจากนี้ยังพบหลักฐานโบราณคดีอีกกลุ่มหนึ่งที่ **ทุ่งไหหิน เมืองโพนสะหวัน แขวงเชียงขวาง** ได้แก่ เครื่องมือเครื่องใช้และเศษกระดูกของคนที่เคยแล้วบรรจุอยู่ในไหหินที่ใช้ในพิธีศพเมื่อราว 3,000 ปีก่อน ต่อมาจึงเกิดเมืองเล็ก ๆ ที่เป็นอิสระเพิ่มขึ้นและกระจายไปตามบริเวณรัฐฉานทางตะวันตกของประเทศเมียนมา เชื่อมถึงภาคเหนือของประเทศไทยและเข้าสู่เขตป่าต้นน้ำทางตอนเหนือของประเทศลาว จากนั้นจึงมีการรวบรวมเมืองต่าง ๆ เหล่านั้นก่อตั้งเป็นอาณาจักรล้านช้าง

ยุคอาณาจักร

อาณาจักรล้านช้าง ถือเป็นการเริ่มต้นประวัติศาสตร์ลาวยุคแรกในพงศาวดารล้านช้าง มีการกล่าวถึง **ขุนลอ ปฐมกษัตริย์ของชาวลาว** ว่า ในพ.ศ. 1300 พระองค์ทรงพาผู้คนอพยพมาพักที่บ้านเซาหรือบ้านซัว ซึ่งตั้งอยู่บริเวณปากแม่น้ำคานที่ไหลมาบรรจบกับแม่น้ำโขง ต่อมามีคนลาวที่อพยพมาใหม่อยู่ร่วมกับชนท้องถิ่น (ชาวข่า) จึงเกิดเป็นเมืองสองแห่งคือ **เมืองเชียงคอง ตั้งอยู่ริมแม่น้ำคอง** และ **เมืองเชียงทอง ตั้งอยู่ริมปากแม่น้ำคานที่ไหลมาบรรจบกับแม่น้ำโขง** มีเมืองเซาเป็นราชธานีของอาณาจักรล้านช้าง ขุนลอได้พระราชทานนามเมืองหลวงแห่งนี้ใหม่ว่า **เมืองเชียงคอง - เชียงทอง** ต่อมาขุนลอขับไล่ชาวข่าออกไป และตั้งชื่อเมืองใหม่ว่า **ศรีสัตนาคนหุต** อาณาจักรล้านช้างมีความมั่นคงและมีกษัตริย์ปกครองสืบมาอีกหลายชั่วคน

ยุคที่เจริญรุ่งเรืองมากที่สุด คือ **รัชสมัยของพระเจ้าฟ้าจ๋ม** (พ.ศ. 1896 - 1916) ทรงได้รับการยกย่องเป็น **พระบิดาของชาติลาว** เพราะทรงรวบรวมแผ่นดินลาวให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง ทรงรับพุทธศาสนาเถรวาท (นิกายเถรวาท) จากเขมรมาเป็นศาสนาประจำชาติ และได้อัญเชิญพระบางซึ่งเป็นพระพุทธรูปศิลปะลพบุรีที่ลพบุรีส่งมาจากราชสำนักเขมรมายังล้านช้างด้วย ในด้านการขยายอาณาจักรได้ตีนครเวียงจันทน์ เชียงขวาง เชียงแสน หลวงพระบาง และหัวเมืองพวนทั้งหมด รวมทั้งหัวเมืองอีกหลายแห่งในที่ราบสูงโคราชเข้าร่วมกับอาณาจักรล้านช้าง

3 ปี ในรัชสมัยของพระองค์ อาณาจักรล้านช้างจึงมีความเป็นปึกแผ่นและเข้มแข็งมาก มีอาณาเขตครอบคลุมดินแดนกึ่งกลางระหว่างลุ่มแม่น้ำโขงกับเทือกเขาอันนัม มีศูนย์กลางอยู่ที่เมืองเชียงดง - เชียงทอง ซึ่งทรงเปลี่ยนชื่อใหม่เป็น **เมืองหลวงพระบาง** ต่อมาในพ.ศ. 1899 ทรงสละราชสมบัติและได้เสด็จมาประทับอยู่ ณ เมืองน่าน กระทั่งสิ้นพระชนม์ในพ.ศ. 1916 โอรสของพระเจ้าฟ้าจ๋ม ทรงครองราชย์ต่ออีกหลายพระองค์

จนถึงรัชสมัย **พระยาสามแสนไทไตรภูวนาท** ได้ทรงสร้างอาณาจักรล้านช้างให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น โดยทรงส่งเสริมให้ล้านช้างเป็นอาณาจักรศูนย์กลางทางการค้า เมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์ในพ.ศ. 1964 อาณาจักรล้านช้างเริ่มตกต่ำและอ่อนแอลงจนกระทั่ง **พระเจ้าไชยจักรพรรดิแผ่นแผ้ว** เสด็จขึ้นครองราชย์ปัญหาต่าง ๆ เริ่มคลี่คลาย อาณาจักรล้านช้างจึงกลับคืนสู่ความสงบอีกครั้ง

พระเจ้าไชยเชษฐาธิราช ทรงได้รับการยกย่องให้เป็นมหาราชองค์ที่ 2 ของลาว เมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์ได้ทรงสถาปนา**นครเวียงจันทน์**เป็น**เมืองหลวง** และทรงเปลี่ยนชื่อเมืองหลวงพระบางเป็น **กรุงศรีสัตนาคนหุต**

พ.ศ. 2063 **พระโพนสัรรราชเจ้า** ขึ้นครองราชย์ทรงรวบรวมแผ่นดินให้เป็นปึกแผ่นและโปรดเกล้าฯ ให้อ้ายเมืองหลวงไปอยู่ที่**เมืองเวียงจันทน์** และโปรดฯ ให้พระเจ้าไชยเชษฐาธิราช พระราชโอรสไปครองอาณาจักรล้านนาเพื่อคานอำนาจพม่า เมื่อพระโพนสัรรราชเจ้าสิ้นพระชนม์**พระเจ้าไชยเชษฐาธิราช** เสด็จกลับจากล้านนามาปกครองล้านช้างระหว่าง พ.ศ. 2091 - 2114 พร้อมทั้งอัญเชิญ**พระแก้วมรกต** ที่ประดิษฐานอยู่ที่วัดบุปผาราม เชียงใหม่ **พระแขกคำ** หรือ **พระพุทธรูทสีหิงค์** และ**พระแก้วขาว** จากเชียงใหม่ไปด้วย

จารึกพระธาตุศรีสองรัก “ในปี พ.ศ. 2103 มีพระมหากษัตริย์ 2 พระองค์ คือ สมเด็จพระมหาจักรพรรดิ กษัตริย์แห่งอาณาจักรศรีอยุธยา กับ พระไชยเชษฐาธิราช กษัตริย์แห่งอาณาจักรศรีสัตนาคนหุต (ล้านช้าง) ได้นิมนต์มหาอุบลี มหาเถรวินัยิกมุนี และพระสงฆ์อีก 10 รูป พร้อมเชิญมหาอุปราชา และเสนาอมาตย์ของทั้งสองอาณาจักร มาร่วมพิธีกระทำสัตยาธิษฐาน แล้วทรงร่วมกันสร้างพระเจดีย์ศรีสองรักไว้เป็นสักขีพยาน”

ในรัชสมัยของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองมาก พระองค์ทรงสร้างวัดสำคัญ 2 แห่ง คือ **วัดพระธาตุหลวง** หรือที่เรียกว่า **พระธาตุเจดีย์โลกะจุฬามณี** และ **วัดพระแก้ว** เพื่อประดิษฐานพระแก้วมรกตที่อัญเชิญไปจากเมืองเชียงใหม่ และได้สร้างวัดในกำแพงเมืองประมาณ 120 วัด นอกจากนั้นยังได้ทรงสร้างพระธาตุและพระพุทธรูปสำคัญอื่น ๆ อีกมาก เช่น **พระเจ้าองค์ตื้อ** ที่เวียงจันทน์ พระเจ้าองค์ตื้อ ที่อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย **พระเสริม พระสุก พระใส** ที่จังหวัดหนองคาย **พระศรีโคตรบูร** ที่แขวงคำม่วน **พระธาตุอิงฮัง** ที่แขวงสะหวันนะเขต

เหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ไทย - ลาว ในรัชสมัยนี้ คือ ได้ร่วมกันต่อสู้กับพม่า และได้มีการประกาศราชไมตรีของสองอาณาจักร ระหว่างสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ แห่งกรุงศรีอยุธยา กับพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช แห่งกรุงศรีสัตนาคนหุต และได้ร่วมสร้างเจดีย์ **พระธาตุศรีสองรัก** (พ.ศ. 2103 - 2106) ในอำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย **เพื่อเป็นอนุสรณ์แห่งความเป็นพี่เป็นน้องกันของสองราชอาณาจักร**

กษัตริย์อีกพระองค์หนึ่งซึ่งเป็นที่เคารพนับถือของชาวลาว เพราะทรงเป็นกษัตริย์ผู้ทรงตั้งมั่นอยู่ในทศพิธราชธรรมตลอดมา คือ **พระเจ้าสุริยวงศาธรรมิกราช** รัชสมัยนี้มีความเจริญสูงสุดทั้งในด้านพระพุทธศาสนา ซึ่งมีการสร้างวัดวาอารามที่สวยงาม และในด้านการปกครองที่ได้โปรดเกล้าฯ ให้มีการชำระกฎหมายเพื่อวางกฎระเบียบปกครองบ้านเมืองให้ดีขึ้นกว่าเดิม นอกจากนี้ยังมีความรุ่งเรืองทางสถาปัตยกรรม อักษรศาสตร์ ศิลปะแขนงต่าง ๆ ตลอดจนการค้าขายกับต่างชาติ จึงถือเป็น **ยุคทองของราชอาณาจักรล้านช้าง** เมื่อสิ้นรัชสมัยของพระองค์ เกิดความวุ่นวายในราชอาณาจักร บรรดาเชื้อพระวงศ์และขุนนางต่าง ๆ ได้แก่งแย่งอำนาจจนราชอาณาจักรล้านช้างแตกออกเป็น 3 ราชอาณาจักรอิสระในสมัยต่อมา ได้แก่ **อาณาจักรล้านช้างเวียงจันทน์** **อาณาจักรล้านช้างหลวงพระบาง** และ **อาณาจักรล้านช้างจำปาสัก**

ความสัมพันธ์ระหว่างสยามกับลาวในสมัยกรุงธนบุรีและสมัยต้นรัตนโกสินทร์

หลังจากที่อาณาจักรล้านช้างแตกออกเป็น 3 อาณาจักรแล้ว เกิดความวุ่นวายขึ้นอีกหลายครั้ง ทั้งเหตุวุ่นวายแย่งชิงอำนาจภายใน การสู้รบระหว่างอาณาจักรและการถูกกองทัพพม่าเข้าโจมตี จนกระทั่งใน พ.ศ. 2321 ในรัชสมัยของ**สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช** อาณาจักรลาว ทั้งสามได้ตกเป็นเมืองประเทศราชของธนบุรี โดยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงให้อำนาจกษัตริย์ของแต่ละอาณาจักรปกครองกันเอง คือ เจ้าหนันทเสนปกครองเวียงจันทน์ เจ้าองค์หลวงไชยกุมารปกครองจำปาสัก และ เจ้าสุริยวงศ์ปกครองหลวงพระบาง

ช่วงต้นรัชสมัยของ**พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3** เจ้าอนุวงศ์กษัตริย์ล้านช้างเวียงจันทน์ ต้องการแยกตัวเป็นอิสระ ไม่ขึ้นกับสยาม จึงได้ก่อการกบฏ ในพ.ศ. 2369 โดยยกกองทัพมาตีเมืองต่าง ๆ รวมถึงเมืองนครราชสีมา กวาดต้อนชาวเมืองไปเป็นเชลยจำนวนมาก ในเชลยกลุ่มนี้มี **“ย่าโม”¹** และ **“ยาบุญเหลือ”²** ด้วย ซึ่งระหว่างทางได้ออกอุบายและต่อสู้กับกองทัพลาวที่คุมเชลยไปเวียงจันทน์ได้สำเร็จ ทำให้สามารถกู้เมืองนครราชสีมา

.....

¹ ท้าวสุรนารี (ย่าโม)

² นางสาวบุญเหลือ วีรสตรีที่ร่วมทำศึกกับท้าวสุรนารี

คืนมาได้ การก่อกบฏครั้งนี้ (พ.ศ. 2369) เจ้าอนุวงศ์กระทำการไม่สำเร็จจึงหนีไปพึ่งญวนอยู่ราว 1 ปีเศษ จากนั้นได้กลับมายังเวียงจันทน์อีกครั้ง เกิดการสู้รบกับกองทัพสยามอีกหลายครั้ง ในที่สุดฝ่ายลาวพ่ายไป เจ้าอนุวงศ์หนีออกจากเวียงจันทน์และหวังจะไปพึ่งญวนอีกครั้ง แต่ถูกจับตัวส่งมากรุงเทพฯ และถึงแก่พิราลัย ในพ.ศ. 2371

การเข้ามาของชาติตะวันตก

แม้ลาวเป็นเมืองขึ้นของสยามมาตั้งแต่สมัยกรุงธนบุรี แต่หัวเมืองบางส่วนที่มีชายแดนติดกับเวียดนามก็ส่งเครื่องบรรณาการให้เวียดนามด้วย เมื่อชาติตะวันตกชาติต่าง ๆ เริ่มแผ่ขยายเข้ามาในดินแดนทางเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมถึง **ประเทศฝรั่งเศส** ที่เข้ามาเปิดเส้นทางการค้าแข่งกับประเทศอังกฤษ ในพ.ศ. 2401 และต่อมาสามารถยึดครองเวียดนามได้ในพ.ศ. 2426 ฝรั่งเศสจึงใช้โอกาสนี้ **เรียกร้องสิทธิในการครอบครองดินแดนลาวเข้าเป็นของฝรั่งเศส** ด้วย โดยใช้เหตุผลว่าหัวเมืองลาวเป็นเมืองขึ้นของเวียดนาม จนเกิด **เหตุการณ์พิพาทระหว่างสยามกับฝรั่งเศส (เหตุการณ์ ร.ศ. 112)** ทำให้สยามยอมเสียดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขง รวมทั้งดินแดนอื่น ๆ ของอาณาจักรลาวให้แก่ฝรั่งเศส ในพ.ศ. 2436 และเรียกดินแดนแถบนี้ว่า **อินโดจีนของฝรั่งเศส**

ยุคอาณานิคมฝรั่งเศส

ฝรั่งเศสปกครองลาวโดยแบ่งออกเป็น 10 แขวง แต่ละแขวงมีชาวฝรั่งเศสเป็นเจ้าของหรือข้าหลวงเพื่อดูแลปกครองเจ้าเมืองลาวให้ส่งส่วยและเกณฑ์คนไปรับใช้งานหลวง รวมถึงคอยรับใช้ฝรั่งเศสผู้เป็นนาย จัดระบบบริหารราชการเป็น 6 กระทรวง ได้แก่ การศึกษาธิการ การคลัง การโยธาธิการ ป่าไม้และน้ำ ตูลาการ และภาษีอากร โดยมีคนฝรั่งเศสเป็นเจ้าของกระทรวงทั้งหมด รองลงมาเป็นคนเวียดนาม ส่วนคนลาวมีฐานะเป็นเจ้าของเสมียนหรือผู้ปฏิบัติการ มีการตั้งโรงเรียนสอนภาษาฝรั่งเศสแห่งแรกในเมืองหลวงพระบาง เพื่อรองรับลูกหลานเจ้านายก่อนส่งไปเรียนต่อที่เวียดนามและฝรั่งเศส ในช่วงเวลานี้ฝรั่งเศสมองว่าลาวเป็นดินแดนล้ำหลัง มีค่าในเชิงเศรษฐกิจน้อย จึงรื้อถอนโบราณสถาน โบราณวัตถุที่เป็นที่สักการบูชาของคนลาวออกหมด และรื้อกล้ำสถานที่สำคัญ ๆ หลายแห่งเพื่อสร้างถนนหนทาง

การประกาศเอกราช : ราชอาณาจักรลาว

เจ้าสุววรรณภูมา

เจ้าเพชรราช

เจ้าสุภานุวงศ์

ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2484 - 2488) **กองทัพญี่ปุ่น** ได้รุกเข้ามาในลาวและดินแดนของอินโดจีนฝรั่งเศส เมื่อญี่ปุ่นใกล้แพ้สงคราม ขบวนการลาวอิสระซึ่งเคลื่อนไหวทางการเมืองในเวลานั้น ได้ประกาศเอกราชโดยให้ประเทศลาวเป็นประเทศราชอาณาจักรลาว **หลังญี่ปุ่นแพ้สงคราม ฝรั่งเศสกลับเข้ามามีอำนาจในอินโดจีนอีกครั้งหนึ่ง** แต่เนื่องจากเวียดนามห์ (กองทัพประชาชนเวียดนาม) ได้ปลดปล่อยเวียดนามจากฝรั่งเศสได้สำเร็จ ฝรั่งเศสจึงต้องยอมให้ลาวประกาศเอกราชบางส่วนในพ.ศ. 2492 และได้เอกราชสมบูรณ์ในพ.ศ. 2496 **ลาวอยู่ภายใต้การปกครองของฝรั่งเศสรวมเวลาทั้งสิ้น 60 ปี** ผู้ที่มีบทบาทในการประกาศเอกราชของลาว ได้แก่ เจ้าสุววรรณภูมา เจ้าเพชรราช และเจ้าสุภานุวงศ์ หลังได้รับเอกราชแล้ว **เจ้าศรีสว่างวงศ์** ทรงดำรงตำแหน่งเจ้ามหาชีวิต (พระมหากษัตริย์) ได้รวม 3 ราชอาณาจักร คือ ล้านช้างหลวงพระบาง ล้านช้างเวียงจันทน์ และล้านช้างจำปาสัก เข้าเป็น **ราชอาณาจักรลาว**

เจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์

เจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนา

การสถาปนาสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

ในพ.ศ. 2502 **เจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวงศ์** เสด็จสวรรคต **เจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนา** ขึ้นครองราชย์เป็นเจ้ามหาชีวิต เหตุการณ์ในลาวเริ่มไม่สงบ เจ้าสุภานุวงศ์หนึ่งในคณะลาวอิสระออกไปเคลื่อนไหวทางการเมืองในป่า เนื่องจากถูกฝ่ายขวาในลาวคุกคามอย่างหนัก จนในพ.ศ. 2504 ร้อยเอกกองแลได้ทำการรัฐประหารรัฐบาลเจ้าสุภานุวงศ์ แต่ถูกกองทัพฝ่ายขวาและฝ่ายซ้ายปราบปราม ร้อยเอกกองแลจึงต้องลี้ภัยไปพำนักที่สหรัฐอเมริกา เหตุการณ์ทางการเมืองที่ไม่สงบในระยยะเวลานั้น ส่งผลให้ลาวต้องตกอยู่ท่ามกลางสงครามอินโดจีนครั้งที่ 2 ซึ่งรุนแรงยิ่งกว่าครั้งแรกและเป็นเหตุให้เกิดสงครามกลางเมืองและรัฐประหารหลายครั้ง จนถึงปี พ.ศ. 2510 พรรคประชาชนปฏิวัติลาว โดยการนำของ **เจ้าสุภานุวงศ์** ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสหภาพโซเวียต และคอมมิวนิสต์เวียดนามก็สามารถล้มล้างรัฐบาลประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขได้สำเร็จ ได้สถาปนา ประเทศลาวเป็น **สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว** ในวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ. 2518 ส่วนเจ้ามหาชีวิตศรีสว่างวัฒนาและพระมเหสีถูกคุมขังในค่ายกักกันจนเสด็จสวรรคต

สมัยสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวหลังทศวรรษ 2523

ไกสอน พมวิหาน หนุฮัก พุมสะหวัน จูมมะลี ไชยะสอน บุนยัง วอลละจิต ทองลุน สีสุลิด

นายไกสอน พมวิหาน ประธานประเทศ (15 สิงหาคม พ.ศ. 2534 - 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535) ได้นำ**นโยบายใหม่มาใช้บริหารประเทศ** ส่งผลให้การปกครองและการบริหารด้านเศรษฐกิจของลาว เริ่มผ่อนคลายมากขึ้น เมื่อระบบคอมมิวนิสต์ในสหภาพโซเวียตและเวียดนามล่มสลาย **ลาวจึงเริ่มเปิดเสรีทางเศรษฐกิจและการเมือง**

นายหนุฮัก พุมสะหวัน ประธานประเทศ (25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535 - 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2541) ได้ปฏิรูปประเทศลาวให้เป็น **ลาวยุคใหม่** โดยยกเลิกการจำกัดเสรีภาพบุคคล ด้วยการเชิญนักศึกษา ปัญญาชน นักธุรกิจชาวลาวที่อพยพลี้ภัยไปอยู่ต่างประเทศให้กลับมาร่วมพัฒนาประเทศ และเปิดประเทศต้อนรับนักท่องเที่ยว รวมทั้งให้ความสำคัญในการฟื้นฟูความสัมพันธ์กับไทย **ผลจากการปฏิรูปการบริหารประเทศ ทำให้ลาวได้รับการยอมรับให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540**

นายจุมมะลี ไชยะสอน ประธานประเทศ (8 มิถุนายน พ.ศ. 2549 - 20 เมษายน พ.ศ. 2559) ได้บริหาร**ประเทศลาวเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ด้วยการเปิดกว้างด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรมมากขึ้น** โดยในพ.ศ. 2552 มีการเปิดขบวนรถไฟสายไทย - ลาว จากจังหวัดหนองคายถึงท่านาแล้ง ผังลาว พร้อมกับโครงการรถไฟฟ้าเข้าเวียงจันทน์ไปหลวงพระบางและคุนหมิง และผลจาก**การเป็นเจ้าภาพกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 25** ระหว่างวันที่ 9 - 18 ธันวาคม พ.ศ. 2553 ที่เวียงจันทน์ ทำให้ประเทศลาวเป็นที่รู้จักกว้างขวางขึ้นในหมู่ประเทศตะวันตกและประเทศในกลุ่มอาเซียน

25th SEA GAMES, LAOS
VIENTIANE 2009

นายบุนยัง วอละจิต ประธานประเทศ (20 เมษายน พ.ศ. 2559 - 22 มีนาคม พ.ศ. 2564) พยายามผลักดันนโยบายให้**ความร่วมมือสร้างสันติสุขและสัมพันธ์ภาพระหว่างประเทศ** กล่าวได้ว่า ในรอบ 10 กว่าปีที่ผ่านมา แม้ลาวจะเป็นประเทศที่ไม่มีทางออกทางทะเล แต่ผลิตภัณฑ์มวลรวม (จีดีพี) ในประเทศเติบโตเฉลี่ยถึงร้อยละ 7 และประชาชนเข้าถึงไฟฟ้า การสื่อสาร และการดูแลสุขภาพได้มากขึ้น

22 มีนาคม พ.ศ. 2564 **นายทองลุน สีสุลิด** ประธานประเทศ ได้ขับเคลื่อนนโยบายที่เป็นการปิดจุดอ่อนหลัก ๆ ของประเทศลาว ได้แก่ การออกบทลงโทษการทำลายทรัพยากรธรรมชาติทางป่าไม้ การเข้มงวดด้านคอร์รัปชั่น และการจัดเก็บรายได้ของรัฐ

บทที่ 3

ความสัมพันธ์ ไทย - ลาว

ประเทศไทยและสปป.ลาวเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่มีความใกล้ชิดทั้งในเชิงประวัติศาสตร์ ที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ เชื้อชาติ ศาสนา ภาษา และวัฒนธรรม มีอาณาเขตที่ติดต่อกันทั้งทางบกและทางน้ำ ตั้งแต่ภาคเหนือถึงภาคใต้ของลาว เป็นระยะทางถึง 1,810 กิโลเมตร จึงมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมายาวนานตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 19 จนกระทั่งไทยและลาว ได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2493

การแลกเปลี่ยนการเยือนที่สำคัญ

การเยือนของฝ่ายไทยระดับพระราชวงศ์

วันที่ 8 - 9 เมษายน พ.ศ. 2537 **พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ บรมราชชนนีพันปีหลวง และสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** ได้เสด็จฯ เยือน สปป.ลาว เพื่อทรงเป็นประธานร่วมกับ นายหนุฮัก พุมสะหวัน ประธานประเทศ สปป.ลาว ในพิธีเปิดสะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 1 ที่จังหวัดหนองคาย การเสด็จฯ เยือนครั้งนี้จัดเป็นการเสด็จฯ ครั้งประวัติศาสตร์

จากนั้นเสด็จฯ ไปทรงเปิดโครงการศูนย์พัฒนาและบริการด้านการเกษตรห้วยซอน - ห้วยซู้ว (หลัก 22) ที่เมืองนาชายทอง (นาทรายทอง) นครหลวงเวียงจันทน์ รวมทั้งทอดพระเนตรโครงการส่งเสริมกิจกรรมโรงเรียนวัฒนธรรมเด็กกำพร้าหลัก 67 ตามพระราชดำริของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

วันที่ 13 - 19 มิถุนายน พ.ศ. 2535 **พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว** (เมื่อครั้งทรงดำรงพระบรมราชอิสริยยศเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุมาร) เสด็จฯ เยือน สปป.ลาวอย่างเป็นทางการตามคำกราบบังคมทูลเชิญของนายไกสอน พมวิหาน ประธานประเทศ สปป.ลาว ขณะนั้น

วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จฯ พร้อมด้วยสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เพื่อทรงร่วมพิธีศพนายไกสอน พมวิหาน

พ.ศ. 2533 สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ เยือน สปป.ลาวเป็นครั้งแรก ตามคำกราบบังคมทูลเชิญของรัฐบาล สปป.ลาว จากนั้นได้เสด็จฯ เยือนแขวงต่าง ๆ ของสปป.ลาว อาทิ แขวงเซกอง แขวงอัตตะปือ แขวงอุดมไซ แขวงหลวงน้ำทา แขวงพงสาลี แขวงเวียงจันทน์ แขวงเชียงขวาง และแขวงหัวพัน เพื่อทรงติดตามความคืบหน้าของโครงการตามพระราชดำริ ทั้งนี้ นับตั้งแต่ พ.ศ. 2533 จนถึง พ.ศ. 2565 ได้เสด็จฯ เยือน สปป.ลาว แล้ว 19 ครั้ง

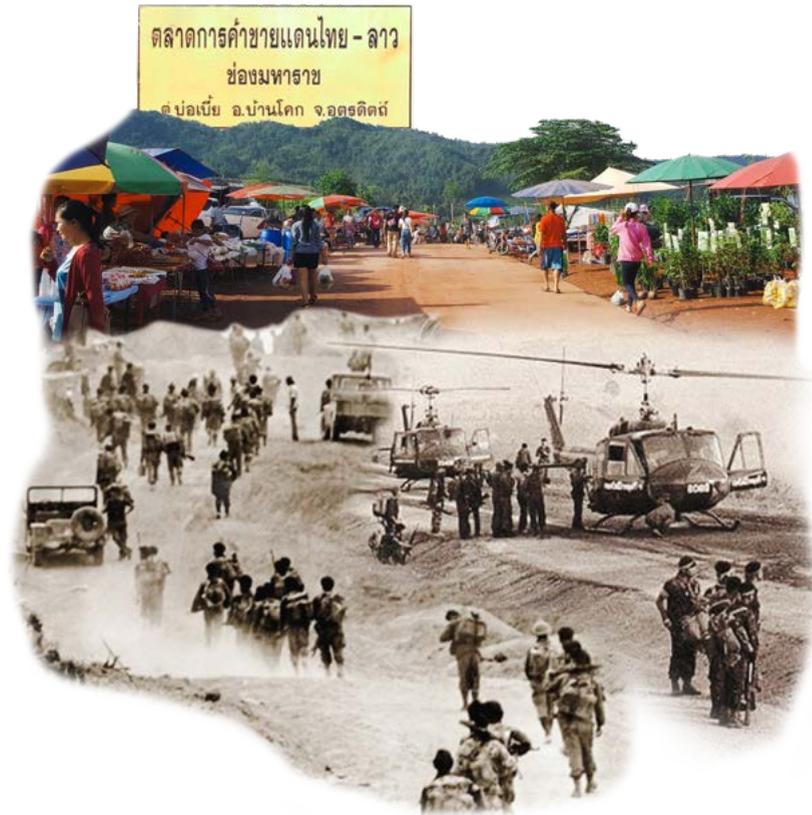
ความสัมพันธ์ทางการทูต

ประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว (สปป.ลาว) สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อวันที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2493 โดยไทยได้ส่งผู้แทนไปประจำการที่สถานกงสุล ณ เวียงจันทน์ เป็นครั้งแรก เมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2494 ซึ่งต่อมาได้ยกฐานะเป็นสถานอัครราชทูต และสถานเอกอัครราชทูตในพ.ศ. 2496 และ พ.ศ. 2498 ตามลำดับ

หลังจากสปป.ลาวได้เปลี่ยนแปลงการปกครอง เป็นระบอบสังคมนิยม ในพ.ศ. 2518 ความสัมพันธ์ ระหว่างไทยกับลาวยังไม่ราบรื่นนักเนื่องจากปัญหาความ แตกต่างทางด้านการเมืองจนกระทั่งปลายพ.ศ. 2530 ถึงต้นพ.ศ. 2531 ไทยและลาวได้ยุติความขัดแย้ง เกี่ยวกับเขตแดนกรณีบ้านร่มเกล้า แต่ด้วยนโยบาย **“เปลี่ยนอินโดจีนจากสนามรบ มาเป็นสนามการค้า”** ของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี รวมทั้ง การที่ผู้นำทั้งฝ่ายไทยและลาวได้ร่วมกันจัดตั้งกลไกเพื่อ ปรีกษาหารือเกี่ยวกับแนวทางความร่วมมือและแก้ไข ปัญหาอุปสรรคทุกด้านทั้งการเมือง เศรษฐกิจ การค้า วิชาการ และวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างไทย - ลาว ในปัจจุบันจึงดำเนินไปอย่างราบรื่นบนพื้นฐานของ การเคารพและการพึ่งพาอาศัยเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2561 ไทยและสปป.ลาวเห็นพ้องกันในการยกระดับความสัมพันธ์ขึ้นเป็น **“หุ้นส่วนยุทธศาสตร์เพื่อความเจริญเติบโตและการพัฒนาอย่างยั่งยืน”** โดยมุ่งเน้นการกระชับความสัมพันธ์ในทุกมิติ ซึ่งถือเป็นยุคทองของความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ

ทั้งสองประเทศได้ยกระดับความสัมพันธ์เป็นหุ้นส่วนยุทธศาสตร์เพื่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาอย่างยั่งยืน มุ่งฟื้นฟูเศรษฐกิจบริเวณชายแดนและส่งเสริมการค้าระหว่างกัน ทั้งยังกำหนดให้มีการขยายการเชื่อมโยงก่อสร้างสะพานรถไฟข้ามแม่น้ำโขงแห่งใหม่ และการใช้ประโยชน์จากโครงการรถไฟลาว - จีน ทั้งสองฝ่ายได้กระชับความร่วมมือในการลาดตระเวนตามแนวชายแดน เพื่อป้องกันการลักลอบข้ามแดนผิดกฎหมาย ยาเสพติดและการค้ามนุษย์

ความสัมพันธ์ทางการทูตไทย - ลาว ในโอกาสครบ 70 ปี

ไทยและสปป.ลาว **ฉลองครบรอบ 70 ปี การสถาปนา
ความสัมพันธ์ทางการทูต ในพ.ศ. 2563 - 2564** โดยจัดกิจกรรม
ฉลองโอกาสดังกล่าวบนหลักการ **“ทันสมัย เข้าถึง และมุ่งเน้น
เยาวชนคนรุ่นใหม่”**

ตราสัญลักษณ์ 70 ปีทางการทูตไทย - ลาว

ประกอบด้วย **ภาพพระธาตุศรีสองรัก** ที่อำเภอด่านซ้าย จังหวัดเลย ซึ่งสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ แห่งกรุงศรีอยุธยาและพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช แห่งอาณาจักรล้านช้าง ได้ทรงร่วมกันสร้าง และ**ภาพพระธาตุหลวงเวียงจันทน์** ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของประชาชนทั้งสองประเทศพร้อมด้วยธงชาติและดอกไม้ประจำชาติ ได้แก่ **ราชพฤกษ์** ของไทย และ**จำปาลาว** ของ สปป.ลาว

กิจกรรมร่วมฉลองโอกาสครบรอบ 70 ปี ได้แก่ การส่งมอบอุปกรณ์การแพทย์ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโควิด 19 (COVID-19) แก่รัฐบาลสปป.ลาว เมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2563 การแสดงดนตรีและศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน “โขงบ่กั้น โควิดบ่ใกล้ 70 ปี ไทย - ลาว ฮักแพง แบ่งปัน และมั่นคง”

ความสัมพันธ์ด้านเศรษฐกิจ

ด้านการค้า

ในพ.ศ. 2562 ไทยเป็นคู่ค้าลำดับที่ 1 ของลาว ขณะที่ลาวเป็นคู่ค้าลำดับที่ 20 ของไทย ส่วนใหญ่เป็น**การค้าชายแดน** ติดต่อกับชายระหว่งกันผ่าน**จุดผ่านแดนไทย - ลาว** **ถาวร 20 จุด** ในจังหวัดเชียงรายกับแขวงบ่อแก้ว จังหวัดน่านและจังหวัดเลยกับแขวงไซยะบุรีและเวียงจันทน์ จังหวัดหนองคายกับนครหลวงเวียงจันทน์ จังหวัดบึงกาฬกับแขวงบอลิคำไซ จังหวัดนครพนมกับแขวงคำม่วน จังหวัดมุกดาหารกับแขวงสะหวันนะเขต จังหวัดอุบลราชธานีกับแขวงสาละวันและแขวงจำปาสัก จังหวัดอุดรดิตถ์และจังหวัดพะเยา กับแขวงไซยะบุรี และ**จุดผ่อนปรนการค้า 29 แห่ง** ในจังหวัดและแขวงดังกล่าวข้างต้น โดยฝ่ายไทยได้เพิ่มจุดผ่อนปรนที่จังหวัดอำนาจเจริญอีก 1 จุด

ด้านการลงทุน

ไทยเป็นประเทศที่มีมูลค่าการลงทุนสะสมในสปป.ลาวในลำดับต้น ๆ สาขาการลงทุนที่สำคัญของไทย ได้แก่ พลังงานไฟฟ้า ขนส่งและโทรคมนาคม ธุรกิจโรงแรมและการท่องเที่ยว ธนาคาร อุตสาหกรรมไม้แปรรูป เครื่องนุ่งห่มและหัตถกรรม แต่ระยะต่อมาเวียดนามและจีนได้ลงทุนในลาวในโครงการมูลค่าสูงเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะโครงการสัมปทานด้านพลังงานและเหมืองแร่ขนาดใหญ่

ด้านการพัฒนาเครือข่ายคมนาคม

เป็นความร่วมมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางไปมาหาสู่กันระหว่างประชาชนไทย - ลาว ไทยสนับสนุนยุทธศาสตร์ของสปป.ลาวที่จะเปลี่ยนจากประเทศที่ไม่มีทางออกทะเลเป็นจุดเชื่อมโยงในอนุภูมิภาค โดยให้ความช่วยเหลือในโครงการก่อสร้างถนน โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำเหืองและแม่น้ำโขง โครงการก่อสร้างเส้นทางรถไฟ โครงการปรับปรุงสนามบินในแขวงสำคัญต่าง ๆ พร้อมทั้งพัฒนาท่าเรือบก ให้เป็น **Land Port** เพื่อสนับสนุนการให้บริการท่าเรือเป็นศูนย์โลจิสติกส์ ขนส่งตู้สินค้าคอนเทนเนอร์ รองรับบริการขนส่งระหว่างประเทศ

ไทยและลาวยังได้สร้าง**สะพานมิตรภาพไทย - ลาว** เพื่อเชื่อมการคมนาคมซึ่งขณะนี้ได้ก่อสร้างแล้วเสร็จ 4 แห่ง และกำลังดำเนินการก่อสร้างอีก 2 แห่ง คือ

สะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 1 (หนองคาย - เวียงจันทน์)

สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งแรกที่เชื่อมฝั่งไทย - ลาว สร้างขึ้นด้วยความร่วมมือของ 3 ประเทศ ได้รับความช่วยเหลือจากออสเตรเลีย มูลค่า 30 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ความยาว 1,174 เมตร ตรงกลางสะพานมีเส้นทางรถไฟเชื่อมต่อไปยังสถานีรถไฟท่านาแล้ง สป.ลาว เปิดใช้เมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2537

สะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 2 (มุกดาหาร - สะหวันนะเขต)

สะพานนี้เป็นส่วนหนึ่งของ **ระเบียงเศรษฐกิจตะวันออก - ตะวันตก (East - West Economic Corridor)** ที่จะเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่งจากเมียนมาผ่านไทย ผ่านลาว ไปเวียดนาม รัฐบาลไทยและลาวได้ร่วมกันกู้เงินจากญี่ปุ่น จำนวน 2,670 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างสะพานความยาว 2,050 เมตร เปิดใช้เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2549

สะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 3 (นครพนม - คำม่วน)

สะพานข้ามแม่น้ำโขงแห่งแรกที่ไทยสนับสนุน
งบประมาณทั้งหมด มูลค่าประมาณ 1,700 ล้านบาท สะพานนี้
เป็นจุดเชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทยกับแขวงคำม่วน
และแขวงบอลิคำไซสูลูเมืองท่าในเวียดนาม เชิงสะพานแต่ละฝั่ง
มีอาคารด่านพรมแดนตามรูปแบบสถาปัตยกรรมของจังหวัด
นครพนมและแบบล้านช้างของแขวงคำม่วน เปิดใช้เมื่อวันที่
11 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554

สะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 4 (เชียงทอง - ห้วยซาย)

สะพานเชื่อมโยงจังหวัดเชียงรายกับแขวงบ่อแก้ว สปป.ลาว และเป็นส่วนหนึ่งของ **เส้นทาง R3A สู่นครคุนหมิง** ในจีนตามแผนพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจ เหนือ - ใต้ (**North - South Economic Corridor**) ซึ่งไทย สปป.ลาว จีน และธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB) ร่วมกันดำเนินการ ภายใต้กรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (GMS) งบประมาณก่อสร้างสะพาน 1,486.5 ล้านบาท เปิดใช้เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม พ.ศ. 2556

สะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 5 (บึงกาฬ - บอลิคำไซ)

สะพานข้ามแม่น้ำโขงเชื่อมจังหวัดบึงกาฬกับเมืองปากซัน แขวงบอลิคำไซ โครงการก่อสร้างและการจัดทำความตกลงว่าด้วยการก่อสร้างจัดทำเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2562 ปัจจุบันอยู่ระหว่างการก่อสร้างใช้เวลาก่อสร้างประมาณ 3 ปี สะพานมิตรภาพแห่งที่ 5 จะเชื่อมต่อกับ**เส้นทางสาย R8** ผ่านสปป.ลาวไปยังเวียดนาม เมื่อแล้วเสร็จจะเป็นเส้นทางขนส่งระหว่างประเทศที่สำคัญอีกเส้นทางหนึ่ง สามารถขนส่งจากไทยผ่านสปป.ลาว ไปยังเวียดนามและจีนได้

สะพานมิตรภาพไทย - ลาว แห่งที่ 6 (นาตาล - ละคอนเพ็ง)

สะพานข้ามแม่น้ำโขงช่วงอำเภอนาตาล จังหวัดอุบลราชธานีกับบ้านปากตะพาน เมืองละคอนเพ็ง แขวงสาละวัน จะเริ่มก่อสร้าง พ.ศ. 2566 - 2568 สะพานนี้จะ เป็นเส้นทางเชื่อมระหว่างภาคตะวันออกเฉียงเหนือของ ไทยที่จังหวัดอุบลราชธานีกับสปป.ลาว ที่แขวงสาละวัน รวมทั้งเชื่อมต่อไปถึงภาคกลางของเวียดนาม ซึ่งจะ**เปลี่ยน สปป.ลาวจากประเทศที่ไม่มีทางออกสู่ทะเลให้กลายเป็น จุดเชื่อมโยงแผ่นดินภายในภูมิภาคและทำหน้าที่เป็น ระเบียบเศรษฐกิจของทั้งภูมิภาค**ทันทีที่การก่อสร้างเสร็จสิ้น

ด้านไฟฟ้าและพลังงาน

ปัจจุบันลาวเป็นผู้ขายพลังงานไฟฟ้ารายใหญ่ให้กับไทย และไทยมีความต้องการพลังงานเพิ่มมากขึ้น ไทยจึงตกลงขยายการรับซื้อไฟฟ้าจากลาวเพิ่มขึ้น และลาวได้พิจารณาสร้างเขื่อนเพื่อเพิ่มกำลังผลิต ได้แก่ เขื่อนน้ำงึม เขื่อนเซเปียน - เซน่าน้อย และเขื่อนไซยะบุรี

โครงการในพระราชดำริที่ดำเนินการในสปป.ลาว

1) โครงการศูนย์พัฒนาและบริการด้านการเกษตรห้วยซอน - ห้วยซั่ว (หลัก 22) ตั้งอยู่กิโลเมตรที่ 22 เมืองนาชายทอง นครหลวงเวียงจันทน์ นับเป็นโครงการในพระราชดำริโครงการแรกที่ได้นำไปดำเนินการในสปป.ลาว ตามคำกราบบังคมทูลขอพระราชทานของนายโกสอน พมวิหาน อดีตประธานประเทศสปป.ลาว ซึ่งได้มีโอกาสเยี่ยมชมศูนย์ศึกษาการพัฒนาห้วยฮ่องไคร้ จังหวัดเชียงใหม่ และศูนย์ศึกษาการพัฒนาภูพาน จังหวัดสกลนคร อันเป็นโครงการเนื่องมาจากพระราชดำริ เมื่อพ.ศ. 2535 จึงเกิดความประทับใจและประสงค์จะให้มีโครงการด้านการพัฒนาในลักษณะเดียวกันในสปป.ลาว โดยพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เสด็จพระราชดำเนินทรงเปิดศูนย์ฯ เมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2537

2) โครงการส่งเสริมกิจกรรมโรงเรียนวัฒนธรรมเด็กกำพร้า (หลัก 67)

นครหลวงเวียงจันทน์ ก่อตั้งขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2519 โดยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลลาวกับองค์การการกุศลจากประเทศต่าง ๆ เพื่อรองรับเด็กกำพร้าสมัยสงครามที่เกิดขึ้นในพ.ศ. 2533 สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินเยือน สปป.ลาว ครั้งแรก ได้มีผู้บริจาคเงินทูลเกล้าฯ ถวาย 12 ล้านบาท จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้นำเงินจำนวนนี้ร่วมกับพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ที่พระราชทานเพิ่มเติมอีก 10 ล้านบาท ไปก่อสร้าง “อาคารสิรินธร” เป็นเรือนนอนให้แก่โรงเรียนแห่งนี้ และโปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมกิจกรรมของโรงเรียนเพื่อดำเนินกิจกรรมด้านต่าง ๆ อันเป็นการพัฒนาโรงเรียนต่อไป

3) โครงการฝึกอบรมเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขสำหรับบุคลากรทางการแพทย์สปป.ลาว

พระราชทานเครื่องมือและอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้แก่โรงพยาบาลแขวงต่าง ๆ และโปรดเกล้าฯ ให้จัดการฝึกอบรมเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขสำหรับบุคลากรทางการแพทย์ของสปป.ลาว ตั้งแต่ พ.ศ. 2543 เป็นต้นมา

4) **โครงการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตสำหรับเจ้าแขวงสปป.ลาว** เริ่มดำเนินการตั้งแต่ พ.ศ. 2546 เป็นต้นมา โดยเชิญเจ้าแขวง และผู้แทนหน่วยงานระดับแขวงและส่วนกลางที่ดูแลด้านการพัฒนาไปศึกษาดูงาน ตลอดจนแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการพัฒนาและการบริหารราชการกับผู้แทนหน่วยงานในประเทศไทย

5) **โครงการแปลงสาริตการเกษตรแบบผสมผสานภายใต้โครงการความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง “มูลนิธิชัยพัฒนา กับมหาวิทยาลัยจำปาสัก”** ตามคำกราบบังคมทูลขอพระราชทานความช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยจำปาสักแห่งสปป.ลาว

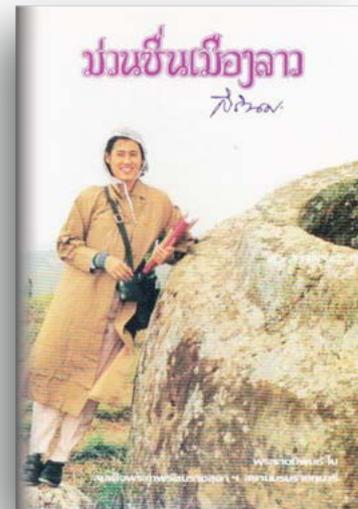
6) **โครงการพัฒนาบุคลากรของหอสมุดแห่งชาติแห่งสปป.ลาว** บุคลากรจากหอสมุดแห่งชาติสปป.ลาว ได้รับการสนับสนุนให้ศึกษาต่อในสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ หรือฝึกอบรมในสาขาที่เกี่ยวข้องที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

**7) ศูนย์พัฒนาและบริการกสิกรรม - ป่าไม้ แขวง
สะหวันนะเขต** จัดตั้งขึ้นบริเวณพื้นที่หนองเต่า บ้านโนนสิม
เมืองไกสอน พมวิหาร แขวงสะหวันนะเขต การดำเนินงานของ
ศูนย์ฯ มีมูลนิธิชัยพัฒนาเป็นหน่วยงานหลักในการประสาน
การดำเนินงาน

ทั้งนี้ นอกจากโครงการที่กล่าวถึงข้างต้นแล้ว ยังมีโครงการ
ที่สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ
สยามบรมราชกุมารี ได้พระราชทานความช่วยเหลืออื่น ๆ อีก
ได้แก่ การพระราชทานอุปกรณ์ที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับงานด้าน
การพัฒนา และการฝึกอบรมในด้านต่าง ๆ เช่น การเสริมสร้าง
ศักยภาพของเด็กและเยาวชนด้านการเกษตร โภชนาการและ
สุขอนามัยของครูจากแขวงเซกองและแขวงอัตตะปือ การอบรมครู
แขวงสะหวันนะเขต

ปัจจุบันไทยและสปป.ลาวได้มีการสถาปนาความสัมพันธ์
เมืองคูมิตรแล้ว 3 คู่ ได้แก่ กรุงเทพมหานครกับนครหลวง
เวียงจันทน์ จังหวัดเพชรบูรณ์กับแขวงหลวงพระบาง และจังหวัด
มุกดาหารกับแขวงสะหวันนะเขต

ความสัมพันธ์ด้านพระพุทธศาสนา

กระทรวงการต่างประเทศได้รับพระราชทานผ้าพระกฐินจากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ให้ไปทอดถวายที่วัดในประเทศตั้งแต่ พ.ศ. 2538 วัดแรกในสปป.ลาวที่ได้รับผ้าพระกฐินพระราชทานคือ **วัดพระธาตุหลวงเหนือ** หลังจากนั้นได้มีการถวายผ้าพระกฐินตามวัดต่าง ๆ ทั้งในนครหลวงเวียงจันทน์และแขวงอื่น ๆ อย่างต่อเนื่องทุกปี

พ.ศ. 2552 สถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ ได้ถวายเงินที่ได้จากการบริจาคเพื่อสมทบทุนบูรณะปฏิสังขรณ์ **วัดสี่สะเกด** ในวาระครบรอบ 450 ปี การสถาปนานครหลวงเวียงจันทน์เป็นเมืองหลวง

พ.ศ. 2562 สมาคมไทย - ลาว เพื่อมิตรภาพและกระทรวงการต่างประเทศได้ร่วมมือกันจัดงานและอัญเชิญผ้าพระกฐินพระราชทานทอดถวาย **วัดพระธาตุหลวงเหนือ** นครเวียงจันทน์

ความสัมพันธ์ทางด้านการศึกษา

ความร่วมมือในลักษณะโรงเรียนคู่แฝดไทย - ลาว มีจุดมุ่งหมายเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางด้านวิชาการและวัฒนธรรม โดยการกำหนดโรงเรียนคู่พัฒนาสองฝั่งโขงจากโรงเรียนสำคัญในเมืองของทั้ง 2 ประเทศ เช่น โรงเรียนคู่แฝด โรงเรียนเชียงของวิทยาคม อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย กับโรงเรียนมัธยมศึกษาสมบูรณ์สันติภาพ เมืองห้วยซาย แขวงบ่อแก้ว

ความช่วยเหลือร่วมมือในการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาด้านความเป็นอยู่ การจัดโอกาสให้บุคลากรของสปป.ลาวเข้าศึกษา และรับการอบรมในด้านต่าง ๆ ตามที่กล่าวไว้ในโครงการพระราชดำริ

ในพ.ศ. 2563 กระทรวงการต่างประเทศได้สนับสนุนเงินงบประมาณจำนวน 7 ล้านบาท เพื่อก่อสร้างอาคารเรียนที่โรงเรียนประถมสมบุญไชยะบุรี แขวงไชยะบุรีตามโครงการโรงเรียนเพื่อนมิตรไทย - ลาว โดยมีสมาคมไทย - ลาว เพื่อมิตรภาพเป็นผู้ประสานงานโครงการ เพื่อเป็นการฉลองครบรอบ 70 ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับสปป.ลาว

สมาคมไทย - ลาว เพื่อมิตรภาพ

กระทรวงการต่างประเทศได้รับอนุมัติให้จัดตั้งสมาคม ในชื่อ **“สมาคมไทย - ลาว”** เมื่อ พ.ศ. 2537 ต่อมา ทั้งสองฝ่ายเห็นชอบเปลี่ยนชื่อสมาคมเป็น **สมาคมไทย - ลาว เพื่อมิตรภาพ** และ **สมาคมลาว - ไทย เพื่อมิตรภาพ** วัตถุประสงค์ของสมาคม คือ **ส่งเสริมสนับสนุนสายสัมพันธ์ และความเข้าใจอันดีระหว่างไทย - ลาว ในรูปของการดำเนินกิจกรรม ทางสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ วิชาการ** กิจกรรมหลัก ๆ ของสมาคม ที่ทางไทยได้ให้ความร่วมมือกับลาวคือ การสร้างโรงเรียน ซึ่งได้สร้างเสร็จสิ้นไปแล้ว 11 โรงเรียน

สมาชิกประชาคมอาเซียน

วันที่ 23 กรกฎาคม พ.ศ. 2540 ลาวได้เข้าเป็นสมาชิกสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียนอย่างเป็นทางการ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อความมั่นคงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม และเพื่อบรรลุ เป้าหมายของการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่ได้วางไว้ หลังการเข้าร่วมเป็นสมาชิก สปป.ลาวได้เป็น **เจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดผู้นำอาเซียนอย่างเป็นทางการ** ในครั้งที่ 10 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2547 และครั้งที่ 28, 29 ในเดือนกันยายน พ.ศ. 2559 ณ เวียงจันทน์

การประชุมสุดยอดอาเซียน ณ เวียงจันทน์ สปป.ลาว พ.ศ. 2559

บทที่ 4

ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาของสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

นับแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว เป็นต้นมา สปป.ลาวได้มีการปฏิรูปการศึกษาทั้งหมด 4 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 (พ.ศ. 2518) ให้ใช้หลักสูตรเดียวทั่วประเทศ ด้วยระบบ 5 : 3 : 3 คือ ชั้นประถม 5 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 3 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี **ใช้ภาษาลาวเป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอน**

ครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2523 - 2533) มีการปรับปรุงคู่มือครูและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมกับนโยบายใหม่ของรัฐ คือ **การประกาศล้าวงการไม่รู้หนังสือ** เพื่อมุ่งพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

ครั้งที่ 3 (พ.ศ. 2540) มีการ**ปฏิรูปหนังสือเรียน คู่มือครู และอุปกรณ์การเรียน**ให้เหมาะสมกับนโยบายใหม่ของรัฐ ได้สร้างระบบครูนิเทศในชั้นมัธยมในระดับจังหวัด และระบบครูนิเทศในระดับชั้นประถมในอำเภอ เพื่อติดตามช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ครูในการใช้หลักสูตรใหม่

ครั้งที่ 4 (พ.ศ. 2549 - 2558) **ปรับระบบการศึกษาภาคบังคับเป็น 5 : 4 : 3 คือ ชั้นประถมศึกษา 5 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี และมัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี** ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย เป็นการให้ความรู้ทั่วไปและความรู้พื้นฐานที่จำเป็น เพื่อศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพตามความเหมาะสม เมื่อจบการศึกษาในระดับประถมและมัธยมแล้ว จะมีการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเสนอกระทรวงศึกษาธิการ ให้ได้รับการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ได้แก่ สายอาชีพ ใช้เวลาศึกษา 3 ปี ในวิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ

การจัดการศึกษาของ สปป.ลาว ในช่วงพ.ศ. 2549 - ปัจจุบัน

โดยทั่วไปเป็นระบบการศึกษาที่มีเอกภาพ โดยจัดระบบเหมือนกันทั้งประเทศ ด้วยระบบ 5 : 4 : 3 : 4 คือ ประถมศึกษา 5 ปี มัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 3 ปี และปริญญาตรี 4 ปี ประกอบด้วยการศึกษาในโรงเรียน และ การศึกษานอกโรงเรียน โดยแบ่งชั้นเรียน ดังนี้

การศึกษาในโรงเรียน

การศึกษาก่อนวัยเรียน

1. **การเลี้ยงเด็ก** วัยเด็กตั้งแต่อายุ 3 เดือน - 3 ปี
2. **อนุบาลศึกษา** (3 - 5 ปี) เป็นการศึกษาที่เน้นการพัฒนาเด็กเพื่อปลูกจิตสำนึกให้เด็กรักพ่อแม่ รักครู รักผู้นำ รักประเทศชาติ และเตรียมความพร้อมก่อนเข้าเรียนประถมศึกษา รวม 9 ด้าน คือ
 - 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านสติปัญญา 4) ด้านการคิด 5) ด้านการพูด 6) ด้านอารมณ์ 7) ด้านความกล้าหาญ 8) ด้านการรู้จักรักษาความงาม และ 9) ด้านการมีพรสวรรค์

การศึกษาสามัญ สอนความรู้ทั่วไปที่เป็นพื้นฐาน แบ่งเป็น 3 ระดับ รวม 12 ปี ได้แก่

1. ประถมศึกษา (อายุ 6 - 11 ปี) เป็นการศึกษาภาคบังคับ สำหรับพลเมืองลาวและชนเผ่าทุกคนที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ 7 ด้าน ได้แก่ 1) วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ 2) สังคมและมนุษยศาสตร์ 3) ความสามารถในการฟัง การอ่าน และการเขียนภาษาลาว และการคิดไว 4) การรู้จักสุขภาพ 5) การรักษาความสะอาด 6) การรักสิ่งแวดล้อม และ 7) การรู้จักศิลปะวรรณคดี และเริ่มเรียนภาษาต่างประเทศที่จำเป็นตั้งแต่ประถมศึกษาปีที่ 3 ขึ้นไป

2. มัธยมศึกษาตอนต้น (อายุ 12 - 15 ปี) เป็นการศึกษาความรู้พื้นฐาน 9 ด้าน ได้แก่ 1) ภาษาลาว 2) คณิตศาสตร์ 3) วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ 4) สังคมศาสตร์ 5) ระเบียบกฎหมาย 6) สารสนเทศ 7) ภาษาต่างประเทศ 8) ความรู้ทั่วไป และ 9) ความรู้ด้านอาชีพ

3. มัธยมศึกษาตอนปลาย (อายุ 16 - 18 ปี) เป็นการศึกษาต่อเนื่อง และขยายเนื้อหาที่ได้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเรียนลุ่มลึกในบางวิชา เพื่อขยายความรู้ความสามารถ และความชอบของผู้เรียน

อาชีวศึกษา คือ การเรียนเทคนิควิชาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถด้านวิชาชีพ มีจรรยาบรรณวิชาชีพ มีวินัย มีแบบแผนดำรงชีวิตแบบอุตสาหกรรม และมีสุขภาพดี แยกเป็น 3 ระดับ คือ

1. อาชีพชำนาญงาน (ขั้นต้น) เป็นการศึกษาเทคนิควิชาชีพ สำหรับนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนต้น หรือเทียบเท่าขึ้นไป ใช้เวลาเรียนตั้งแต่ 6 เดือน ถึง 3 ปี

2. วิชาชีพเทคนิค (ขั้นกลาง) เป็นการศึกษาเทคนิควิชาชีพ สำหรับนักเรียนที่จบวิชาชำนาญงาน มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป ใช้เวลาเรียนตั้งแต่ 1 - 4 ปี ในหลักสูตรปกติ และ 1 ปีขึ้นไปสำหรับการศึกษาวิชาชีพตามหลักสูตรต่อเนื่องหรือต่อยอด

3. วิชาชีพสมบูรณ์ (ขั้นสูง) เป็นการศึกษาเทคนิควิชาชีพในระดับวิทยาลัยศูนย์การศึกษาหรือสถาบันเทียบเท่าวิทยาลัย สำหรับผู้เรียนที่จบวิชาชีพเทคนิค มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ใช้เวลาเรียนตั้งแต่ 2 ปีขึ้นไปในหลักสูตรปกติ และตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปสำหรับหลักสูตรต่อเนื่องหรือต่อยอด

ทั้งนี้ สปป.ลาว ได้ให้ความสำคัญในการศึกษาสายอาชีพ โดยมีนโยบายสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาทั้งหมดให้กับนักเรียน เพื่อจูงใจให้เข้าเรียนในสาขาที่รัฐบาลมีความต้องการสูง เพื่อเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ และเพื่อสร้างมาตรฐานแรงงานในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

การศึกษาขั้นสูง คือ **การศึกษาระดับอุดมศึกษา** ประกอบด้วย (1) การศึกษาระดับอนุปริญญา หรือ ประกาศนียบัตรชั้นสูง (2) ระดับปริญญาตรี (3) สูงกว่าปริญญาตรี (ประกาศนียบัตรบัณฑิต) (4) ปริญญาโท และ (5) ปริญญาเอก

การศึกษาออกโรงเรียนและการศึกษาตามอัธยาศัย

การศึกษาออกโรงเรียน หมายถึง รูปแบบการศึกษาที่มีเนื้อหาและ
 ชั้นเรียนเหมือนกับการศึกษาในโรงเรียนแต่ดำเนินการเรียนการสอนอยู่นอก
 หลักสูตรปกติ เพื่อเปิดโอกาสให้พลเมืองลาวได้ศึกษาและยกระดับความรู้
 ตลอดไป โดยไม่จำกัดเวลา สถานที่ อายุ เพศ และอาชีพของผู้เรียน

การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นรูปแบบหนึ่งของการศึกษาออกโรงเรียน
 ต่างกันที่การศึกษาตามอัธยาศัยเป็นการเรียนการค้นคว้าด้วยตนเองหลายวิธี
 โดยไม่จำกัดขอบเขตเนื้อหา เวลา สื่อ และสถานที่เรียน

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ปัจจุบันสปป.ลาวมีมหาวิทยาลัยของรัฐ 5 แห่ง และวางเป้าหมายส่งเสริมการจัดการศึกษาในแต่ละมหาวิทยาลัย ดังนี้

1. **มหาวิทยาลัยแห่งชาติ** ตั้งอยู่ที่นครหลวงเวียงจันทน์ มุ่งความเป็นเลิศด้านการค้นคว้าและวิจัยทางวิทยาศาสตร์
2. **มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์สุขภาพ** แยกออกมาจากคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งชาติ ตั้งอยู่ที่แขวงสะหวันนะเขต
3. **มหาวิทยาลัยสุภานุวงศ์** แขวงหลวงพระบาง เพื่อรองรับนักเรียนจากแขวงภาคเหนือ มุ่งส่งเสริมด้านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและวิศวกรรม เพื่อไปสู่ความเป็น Excellence Center

4. มหาวิทยาลัยสะหวันนะเขต อยู่ทางตอนกลางของประเทศ บนเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจ East - West Economic Corridor มุ่งส่งเสริมการศึกษาด้านการค้าและโลจิสติกส์ (Logistic)

5. มหาวิทยาลัยจำปาสัก เพื่อรองรับนักเรียนจากแขวงในภาคใต้ มุ่งเน้นการศึกษาด้านเกษตรกรรม

เนื่องจากลาวมีนโยบายผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศในแต่ละด้าน และเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ดังนั้น เพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปตามนโยบายและได้มาตรฐานตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด รวมทั้งเพื่อให้มีการควบคุมคุณภาพได้อย่างทั่วถึง ลาวจึงไม่อนุญาตให้มีการขยายวิทยาลัยใหม่ ๆ หรือขยายหลักสูตรเพิ่มขึ้นในปัจจุบัน แต่กำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดวางแผนการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายที่กำหนด

นอกจากการจัดระบบการศึกษาดังกล่าวข้างต้นแล้ว ลาวยังมีระบบการจัดการในการเสริมสร้างการศึกษาของนักเรียน ในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก การจัดการศึกษาพิเศษ การสร้างวินัยนักเรียน รวมทั้งการเสริมสร้างคุณภาพของครูและผู้บริหาร ดังนี้

การจัดการศึกษาพิเศษ

เสริมสร้างการศึกษาในการอนุบาลและการเลี้ยงเด็ก

ในสถานที่ทำการของรัฐ ของกระทรวงต่าง ๆ หรือ ในมหาวิทยาลัยแห่งชาติ จะต้องมีห้องเลี้ยงเด็กอายุ 6 เดือน - 3 ปี โดยมีพี่เลี้ยงหรือครูคอยดูแลตามหลักวิชาการ

โรงเรียนสมบูรณ์

หมายถึง โรงเรียนที่สอนครบชั้นในระดับนั้น ถ้าเปิดสอนไม่ครบชั้น ในโรงเรียนใด จะไม่มีคำว่า “สมบูรณ์” ทั้งนี้ ในสปป.ลาวจะไม่มีโรงเรียนขนาดเล็ก เพราะถือว่าโรงเรียนเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชน หากเด็กได้เรียนในพื้นที่ เมื่อเติบโตขึ้นมา จะรักถิ่นที่เกิดของตนเอง

โรงเรียนพรสวรรค์ (School for the Gifted)

เป็นโรงเรียนสำหรับเด็กเก่งของประเทศ ซึ่งรัฐบาลเวียดนามสร้างให้ ตั้งอยู่ด้านหน้ามหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว มีอาจารย์จากมหาวิทยาลัยแห่งชาติเป็นผู้อำนวยการ ครูทุกคนได้รับการฝึกอบรมจากประเทศเวียดนาม โรงเรียนพรสวรรค์ รับและคัดเลือกเด็กเก่งจากทั่วประเทศ อย่างน้อยเมืองละ 2 คน เพื่อเข้าเรียนโดยไม่มีข้อผูกมัดใด ๆ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้นจะเป็นนักเรียนแบบกึ่งนอน (Boarding School) มีครูพี่เลี้ยงคอยดูแลโดยเฉพาะ ส่วนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายอาจอยู่ข้างนอกหรืออยู่อาศัยกับญาติพี่น้อง เมื่อจบชั้นมัธยมบริบูรณ์ (ม.7) นักเรียนอาจไปศึกษาต่อในต่างประเทศ หรือสอบเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นนำของประเทศได้ตามความสมัครใจ

การสร้างวินัยนักเรียน

การสร้างวินัยนักเรียน

นักเรียนทุกคนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาจะมี **“คะแนนคุณสมบัติ”** ในแต่ละปีการศึกษา โดยมีคะแนนเต็ม 200 คะแนน ถ้าประพฤติผิดวินัยของโรงเรียนข้อใดก็ตาม จะถูกหักคะแนนไปเรื่อย ๆ เมื่อสิ้นปีการศึกษา ถ้าคะแนนที่เหลืออยู่ไม่ถึง 50% หรือ 100 คะแนน จะไม่ได้ขึ้นชั้นใหม่ หรือไม่จบการศึกษาในชั้นสูงสุด และต้องถูกลงโทษให้ทำงานสาธารณะหรือเรียนเพิ่มเติม

การเสริมสร้างคุณภาพของครูและผู้บริหาร

ศูนย์ฝึกอบรมครูที่ได้มาตรฐาน

เพื่อจัดอบรมครูที่ไม่ได้มาตรฐานในการสอนวิชาในกลุ่มสาระต่าง ๆ และวิชาชีพสำหรับเด็กนักเรียน โดยมีฝ่ายการศึกษาของพื้นที่เป็นผู้ควบคุมดูแล

การบำรุงภาษาอังกฤษ

เป็นการฝึกอบรมเข้มภาษาอังกฤษให้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาที่ยังมีความรู้ภาษาอังกฤษไม่ถึงขั้นใช้งานได้ (Functional Literacy) จะต้องไปเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติมเรียกว่าไป “บำรุงภาษาอังกฤษ” ที่มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาวเป็นเวลา 1 ปี

แนวโน้มการศึกษาในสปป.ลาว อยู่ในช่วงระหว่างปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขับเคลื่อนประชาคมอาเซียนให้มั่นคง ยั่งยืน เน้นหลักสูตรที่มีความเป็นนานาชาติและเน้นให้นักเรียนได้เรียนภาษาของเพื่อนบ้านในอาเซียนมากขึ้น และให้นักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยทำกิจกรรมกับเพื่อนต่างชาติอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะกับเพื่อนชาวญี่ปุ่นและชาวไทย ภายใต้ความร่วมมือในระดับมหาวิทยาลัยกับสถาบันต่างประเทศ

บทที่ 5

การสานสัมพันธ์ใน ระดับเยาวชนไทย - ลาว

การสานสัมพันธ์ระดับเยาวชนในโครงการพัฒนาโลกทัศน์ของมูลนิธิยุวทูตความดีนั้น สถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่ นับว่ามีบทบาทสำคัญยิ่งในการอำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ ในประเทศที่คณะยุวทูตความดีไปเยือน ทั้งการคัดเลือกโรงเรียน การจัดทำหนดการ เยี่ยมเยือนโรงเรียน และการจัดทำหนดการเข้าเยี่ยมคารวะผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงศึกษาธิการ เช่น ในการเยือน สปป.ลาว คณะยุวทูตความดีได้เข้าเยี่ยมคารวะดร.กองสีแสงมะณี รองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา และ ดร.วงเพ็ด อุดมลิขิต รองหัวหน้าแผนกศึกษาธิการและกีฬา แขวงหลวงพระบาง ซึ่งรับผิดชอบระบบการศึกษาทั้งหมดของแขวงหลวงพระบาง พร้อมทั้งการจัดให้คณะฯ ได้เยี่ยมชมสถานที่สำคัญของสปป.ลาว เพื่อเรียนรู้และทำความรู้จักความเป็นมาของประเทศลาว

มูลนิธิฯ ได้นำคณะยุวทูตฯ ไปพัฒนาโลกทัศน์ที่สปป.ลาว 2 ครั้ง คือ ในพ.ศ. 2556 และ พ.ศ. 2561 คณะฯ ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์ สร้างมิตรไมตรีกับเพื่อนใหม่ และสร้างเครือข่ายระหว่างเยาวชนไทยกับเยาวชนในโรงเรียนชั้นนำของ สปป.ลาว และได้เรียนรู้แบบอย่างที่ดีของเยาวชนลาว เช่น การมีวินัย การรักษาวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่เรียบง่าย ความเป็นอยู่แบบพอเพียง และการรักษาป่าไม้ที่สมบูรณ์ รวมทั้งได้รู้จักภาษาลาวและความมีเสน่ห์ของภาษาลาวด้วย

พ.ศ. 2556

เป็นครั้งแรกที่มูลนิธิฯ ได้นำคณะยุวทูตความดีเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างวันที่ 1 - 7 กันยายน พ.ศ. 2556 โดยคัดเลือกตัวแทนจากค่ายอบรมทรัพย์ในดินกับวิถีเกษตรไทย จำนวน 26 คน ครู 8 คน ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน จาก 20 โรงเรียน ใน 14 จังหวัด

พ.ศ. 2561

มูลนิธิฯ ได้นำคณะยุวทูตความดีเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ครั้งที่ 2 ระหว่างวันที่ 16 - 23 กันยายน พ.ศ. 2561 โดยคัดเลือกตัวแทนจากค่ายอบรมสร้างสรรค์วิชาชีพ หล่อเลี้ยงชีวิต ด้วยวิถีพอเพียง จำนวน 22 คน ครู 6 คน ผู้บริหารโรงเรียน 3 คน จาก 17 โรงเรียน ใน 11 จังหวัด

คณะฯ ได้สานไมตรีและสร้างมิตรสัมพันธ์ระหว่างยุทธตะ กับเยาวชนลาวจาก 4 พื้นที่ คือ นครหลวงเวียงจันทน์ แขวงเวียงจันทน์ แขวงสะหวันนะเขต และแขวงหลวงพระบาง รวมจำนวน 8 โรงเรียน ได้แก่

โรงเรียนมัธยมต้นสีสัตตะนาก (นครหลวงเวียงจันทน์)

เปิดสอนตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 4 (มัธยมต้น) มีนักเรียน 900 คน นักเรียนของโรงเรียนนี้ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและพรรคคอมมิวนิสต์ลาว เน้นการเรียนภาษาต่างประเทศ คือ ภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส พร้อมทั้งเปิดสอนภาษาจีนและภาษาเวียดนามเพิ่มเติมด้วย

โรงเรียนประถมสบป่าหลวง (นครหลวงเวียงจันทน์)

โรงเรียนแห่งนี้จัดตั้งและบริหารจัดการโดยพรรคคอมมิวนิสต์ลาว มีนักเรียน 550 คน จัดระบบการเรียนเป็นภาษาลาวและภาษาต่างประเทศ นักเรียนมีความกล้าคิด กล้าแสดงออก

โรงเรียนวัฒนธรรมชนเผ่าเด็กกำพร้า หลัก 67 (แขวงเวียงจันทน์)

ตั้งอยู่บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 67 นับจากเขตนครหลวงเวียงจันทน์ขึ้นไปทางเหนือ มีนักเรียน 900 คน เป็นโรงเรียนที่รับนักเรียนกำพร้าจากชนเผ่าต่าง ๆ ทั่วประเทศลาวเข้ามาเรียนและอยู่ประจำ โรงเรียนมัธยมแห่งนี้ได้รับพระราชทานความช่วยเหลือจากสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ด้านการศึกษาการสร้างอาชีพ และด้านสุขอนามัย พระองค์ได้เสด็จฯ เยือนโรงเรียนแห่งนี้หลายครั้ง โดยผู้อำนวยการโรงเรียนกล่าวด้วยความภูมิใจว่า นับจนถึงพ.ศ. 2556 ได้มีโอกาสเข้าเฝ้าฯ ถึง 13 ครั้ง นักเรียนส่วนใหญ่เรียนดีและประสบความสำเร็จในชีวิต คณะยุวทูตฯ ได้ทำความรู้จักกับเพื่อนชาวลาว แลกเปลี่ยนประสบการณ์และวัฒนธรรมระหว่างกันด้วยความสนุกสนานและมิตรไมตรี

โรงเรียนประถมสมบูรณ์สุนันทา (แขวงสะหวันนะเขต)

ได้รับการคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนต้นแบบระดับประถมศึกษาของเขตพื้นที่เป็นเวลา 3 ปีติดต่อกัน มีนักเรียน 440 คน เปิดสอนตั้งแต่ระดับอนุบาล 1 - ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 การจัดการเรียนในแต่ละวันมีเรียนเพียง 4 - 5 วิชา ด้านภาษามีเรียนภาษาลาว ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส คณะครูทุกคนได้เรียนรู้ความมีวินัย ความสะอาด และการรักษาวัฒนธรรมจากเพื่อนชาวลาวในการที่นักเรียนหญิงแต่งกายนุ่งซิ่นอย่างพร้อมเพรียงในทุกระดับชั้นเรียน แม้ในระดับอนุบาล

โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์โพนลิม (แขวงสะหวันนะเขต)

ตั้งอยู่ในเมืองสะหวันนะเขต หลักสูตรการเรียนการสอนใช้หลักสูตรกลางของกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา

โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์สันติภาพ (แขวงหลวงพระบาง)

เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่อันดับ 1 ของหลวงพระบางมีนักเรียนจำนวน 3,400 คน เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 7 ส่งเสริมการเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมลาวและภูมิปัญญาท้องถิ่นหลวงพระบาง เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตนและพร้อมเป็นผู้สืบทอดทางวัฒนธรรมลาว

โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์ป๋องคำ (แขวงหลวงพระบาง)

โรงเรียนชั้นนำของหลวงพระบาง เป็นโรงเรียนความร่วมมือลาว - เวียดนาม มีนักเรียนจำนวน 800 คน มีความโดดเด่นในระดับประเทศ คือ นักเรียนสามารถสอบวิชาภาษาลาว คณิตศาสตร์ เคมี ฟิสิกส์ ได้ติดอันดับในระดับประเทศ 14 ปีซ้อน มีการจัดการศึกษาตามนโยบายของรัฐบาลลาวใน 5 หลักมูล คือ 1) ทำให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่ดี มีจริยบรรณ และเคารพขนบธรรมเนียม 2) มีปัญญาทางด้านภาษา รับรู้หลักและวัฒนธรรมของชาติ 3) มีความพร้อมทางกาย เพื่อพัฒนาตนเอง 4) มีความรับผิดชอบ และ 5) มีความรู้ความสามารถด้านการร้องเพลงเพื่อสืบสานวัฒนธรรมต่อไป

โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์เวียงจันทน์ (นครหลวงเวียงจันทน์)

เป็นโรงเรียนชั้นนำของสปป.ลาว มีนักเรียนจำนวน 3,200 คน เปิดสอนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 7 มีการจัดห้องเรียนทั่วไป ห้องเรียน ICT สอนเน้นการใช้สื่อและเทคโนโลยี ห้องเรียนพรสวรรค์ สำหรับนักเรียนที่มีความเป็นเลิศ ได้รับการสนับสนุนจากสมาคมจากประเทศญี่ปุ่น มีการคัดเลือกนักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ จังหวัดละ 4 คน ที่มีผลการเรียนสูงสุดในหลาย ๆ ด้าน ให้รับทุนการศึกษาเป็นรายบุคคล และห้องเรียนสองภาษา เปิดสอนภาษาจีน ญี่ปุ่น เกาหลี และเน้นภาษาฝรั่งเศส ทั้งนี้ ประเทศฝรั่งเศสได้ให้ทุนการศึกษานักเรียนไปเรียนที่ประเทศฝรั่งเศสด้วย

ความประทับใจจากการเยือนสปป.ลาว

ความประทับใจและสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเยี่ยมชมสถานศึกษา

ผมได้สานมิตรไมตรีกับเพื่อนนักเรียน **โรงเรียนวัฒนธรรมชนเผ่าและเด็กกำพร้า หลัก 67** แขวงเวียงจันทน์ นักเรียนโรงเรียนนี้เป็นเด็กเรียนดี กีฬาเด่น มีทัศนคติเป็นบวก กับชีวิตและสิ่งรอบตัว โดยไม่ได้เลือกว่าเป็นเด็กจากชนเผ่าใด หรือมาจากชนกลุ่มน้อยไหน หรือเป็นเด็กกำพร้าที่ไม่เท่าเทียมกันกับคนอื่น คือไม่นึกเอาสิ่งที่ขาดหายไปหรือไม่เท่าเทียมกัน มาเป็นปมด้อย ซึ่งนับเป็นโรงเรียนชั้นนำของ สปป.ลาว มีศิษย์เก่า เป็นถึงแพทย์ วิศวกร รัฐมนตรี และผู้นำระดับประเทศ

นายวัชรพล สาสี

โรงเรียนชุมชนโคกสารวิทยา
จังหวัดอำนาจเจริญ

คณะยุทธศาสตร์ที่ดีไปเยือนแขวงสะหวันนะเขต ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสานมิตรไมตรีกับนักเรียนที่ **โรงเรียนประภมสมบูรณ์สุนันทา** ผู้บริหารและครูของโรงเรียนนี้ได้ร่วมกันส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างเต็มกำลัง นักเรียนจึงมีระเบียบวินัย เรียบร้อย กล้าพูด กล้าแสดงออก มีอัธยาศัยดี น่ารัก ว่านอนสอนง่าย มีความสุภาพอ่อนน้อม แต่ไม่อ่อนแอ ค่อยพูดค่อยจา อ่อนหวาน นิ่มนวล และนักเรียนหญิง นุ่งผ้าซิ่นเพื่อรักษาวัฒนธรรมของชาติ

เด็กหญิงพิมพ์กานต์ เวียงคำ

โรงเรียนบ้านโนนสว่าง จังหวัดบึงกาฬ

โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์เวียงจันทน์ โรงเรียนชั้นนำของเวียงจันทน์ ผู้อำนวยการโรงเรียน ท่านเวียงสุวันพะไซสมบัติ และเพื่อนนักเรียนชาวลาว ต้อนรับพวกเราอย่างอบอุ่น โดยนักเรียนทุกคนเข้าแถวต้อนรับตั้งแต่หน้าโรงเรียนจนถึงอาคารหอประชุม และจัดการแสดงฟ้อนรำและดนตรี ส่วนคณะยุวทูตฯ ได้ขับร้องเพลงและนำเสนอโครงการเศรษฐกิจพอเพียง นักเรียนทั้งสองฝ่ายทำกิจกรรมร่วมกันคือ แก้อัปเดตนตรี ทวนความจำ เต็มบาสโลบ จากนั้นพวกเราได้แลกเปลี่ยนข้อมูลการติดต่อกับเพื่อน ๆ ชาวลาว เพื่อคงความเป็นเพื่อนกันต่อไปในอนาคต

เด็กหญิงปฎิญา พรหมบุตร
โรงเรียนอนุบาลบางละมุง จังหวัดชลบุรี

โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์สันติภาพ มีผู้อำนวยการโรงเรียน ท่านสุนทอน แก้วสะหวัน ให้การต้อนรับการเยือนครั้งนี้ คณะยุวทูตฯ ได้นำเสนอ “ตามรอยพ่อด้วยวิถีพอเพียง” การน้อมนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในชีวิตประจำวัน ร่วมแข่งขันเกมพื้นบ้าน และทำกิจกรรมแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม การทำกิจกรรมร่วมกันทำให้พวกเรามีมิตรภาพที่ดีงาม เพราะประเทศไทยกับประเทศลาวเป็นประเทศเพื่อนบ้านที่จะต้องช่วยเหลือสามัคคีกัน หนูจะรักษาการติดต่อกับพี่ ๆ ที่โรงเรียน มส.สันติภาพไว้ เพื่อเป็นเพื่อนกันต่อไปในวันข้างหน้า

เด็กหญิงดวงกมล สิงคิบุรินทร์
โรงเรียนอนุบาลราชบุรี จังหวัดราชบุรี

โรงเรียนมัธยมสมบูรณ์ป่องคำ มีท่านลิตทิสอน
จันทะวงสา ผู้อำนวยการโรงเรียน ให้การต้อนรับ คณะฯ ได้
แลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมด้วยการร้องเพลงประสานเสียงได้แก่
เพลงยิวทูตความดี เพลงยืมสู้ เพลง The ASEAN Way เพลงส้มตำ
และเพลงเย็นสบายซาวนา ส่วนนักเรียนทางโรงเรียนมัธยม
สมบูรณ์ป่องคำร้องเพลงสองฝั่งโขง เพลงหลวงพระบาง และ
เต้นบาสโลบ ทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทางด้านอาหาร
โดยทางโรงเรียนทำขนมครกแบบไม่มีไส้และไม่มีการตกแต่ง
หน้าขนม มีรสชาติอร่อยมาก ส่วนคณะยุวทูตฯ ได้จัดเตรียม
ขนมไปแลกเปลี่ยน คือ นมอัดเม็ดจิตรลดา ข้าวแต่น้ำแดงโม
ลูกหยีไร้เมล็ด ขนมปังสอดไส้สับปะรด และหมี่กรอบ ซึ่งได้รับ
ความสนใจจากนักเรียนชาวลาวเป็นอย่างมาก

เด็กหญิงอภิญา สาสิณาค

โรงเรียนวัดบ่อมวิเชียรโชติการาม จังหวัดสมุทรสาคร

ความประทับใจในโมเดลิจิตจากการเยี่ยมชมคารวะ คณะผู้บริหารของสปป.ลาว

ในการเยือนสปป.ลาว พวกเราโชคดีมากที่ทางมูลนิธิฯ และสถานเอกอัครราชทูต ได้จัดให้พวกเราเข้าเยี่ยมชมคารวะ **ท่านกงสี แสงมะณี รองรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและกีฬา** ท่านได้พูดถึงการศึกษาของสปป.ลาว ว่ามีหลักสูตรที่ใช้เหมือนกันทั่วประเทศ ไม่ว่าจะเป็นโรงเรียนรัฐบาลหรือโรงเรียนเอกชน โดยจะเน้นการสอนภาษาลาว ภาษาอังกฤษ และภาษาฝรั่งเศส นักเรียนที่เข้ารับการศึกษามีอายุตั้งแต่ 3 ปี ขึ้นไป เข้าศึกษาในระดับชั้นอนุบาล ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ตามลำดับ

เด็กหญิงศลิษา แสงเพชร

โรงเรียนอินทรมพรรยอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ

การเยือนหลวงพระบาง คณะยุวทูตความดีได้เข้าเยี่ยมชมคารวะ **ดร.วงเพ็ด อุดมลิขิต รองหัวหน้าแผนกศึกษาธิการและกีฬาแขวงหลวงพระบาง** ซึ่งได้กล่าวถึงหลักสูตรการศึกษาในแขวงหลวงพระบางว่า มีหลักสูตรเหมือนกันทุกโรงเรียน หลังจากจบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาแล้ว มีนักเรียนเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัยคิดเป็น 30% อาชีวศึกษา 60% และตามอธยาศัย 10% จากนั้นท่านเปิดโอกาสให้คณะผู้บริหาร ครู และนักเรียน ตั้งคำถามเพิ่มเติม ก่อนกลับพวกเราได้ร้องเพลงเพื่อเป็นการขอบคุณ

เด็กหญิงนราทิพย์ วงดวงผา

โรงเรียนคลองใหม่ จังหวัดสมุทรปราการ

ความประทับใจในโมตรี้จิตจากสถานเอกอัครราชทูตและสถานกงสุลใหญ่

ผมได้รับโอกาสจากมูลนิธิยุวทูตความดีให้เข้าร่วมโครงการพัฒนาโลกทัศน์เยาวชนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ. 2556 ผมประทับใจเป็นอย่างยิ่งที่มูลนิธิ เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาเยาวชนไทยให้มีความรอบรู้ และมีโลกทัศน์กว้างไกล

คณะฯ ได้เข้าเยี่ยมชมการระ**เอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ (ท่านพิษณุ จันทรวีรัตน์)** และได้สานสัมพันธ์กับนักเรียนครู และผู้บริหารของโรงเรียนในเวียงจันทน์ 3 แห่ง นักเรียนยูวทูตฯ กับนักเรียนชาวลาวได้สานสัมพันธ์และทำความรู้จักกันอย่างรวดเร็วด้วยความมีมิตรไมตรีต่อกัน ประสบการณ์ที่ได้รับจากการพัฒนาโลกทัศน์ที่สปป.ลาวและที่ได้รับจาก ผอ. มูลนิธิฯ เป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับผู้ร่วมคณะฯ ทุกคน

นายฤศภณ หล้าวงศา

ผู้อำนวยการโรงเรียนโกมลวิทยาคาร จังหวัดหนองคาย

การพัฒนาโลกทัศน์ที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ. 2556 นับเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่า ส่งเสริมให้นักเรียนยิวทูตา ได้เติมเต็มความรู้ ครูและผู้บริหารโรงเรียนได้ขยายมุมมองและสั่งสมประสบการณ์ด้านแนวทางการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนระดับประถมศึกษาในสปป.ลาว นักเรียนยิวทูตา ได้รู้จักเพื่อนใหม่ที่มีเมตริจิต ยิ้มแย้มแจ่มใส ทั้งจะได้ผูกมิตรกันต่อไปในอนาคต การพัฒนาโลกทัศน์ที่มีคุณค่าเช่นนี้ทำให้เยาวชนได้พัฒนาความรู้ความคิดให้เป็นคนรอบรู้ รักสามัคคี และมีคุณภาพ พร้อมเติบโตเป็นพลังพัฒนาสังคมต่อไป

นางวีระยา ศิริรัชฎานันท์

ครูโรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

โครงการพัฒนาโลกทัศน์โดยมุลนิธิยุวทูตความดี มีคุณค่ายิ่งต่อการพัฒนาเยาวชนไทยให้มีความรู้ ประสบการณ์ ขยายโลกแห่งการเรียนรู้ให้กว้างขวาง การได้เยี่ยมชมโครงการศูนย์พัฒนาและบริการกสิกรรมฯ (หนองเต่า) แขวงสะหวันนะเขต ซึ่งเป็นศูนย์พัฒนาและบริการความรู้ทางด้านกสิกรรม ในลักษณะเดียวกับศูนย์พัฒนาและบริการด้านการเกษตรห้วยซอน - ห้วยซั่ว (หลัก 22) ซึ่งพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ได้มีพระราชดำริ ให้จัดตั้งขึ้น คณะฯ ได้รับความรู้ด้านเกษตร และนำไปปฏิบัติทำแปลงเกษตร ได้ซึบซับวิถีเกษตรกรรมซึ่งเป็นสิ่งที่ผูกพันกับ ชาวไทยและชาวลาว เยาวชนทั้งสองประเทศร่วมปลูกต้นไม้ เพื่อเป็นสักขีพยานของการสานมิตรไมตรีระหว่างกัน ความรู้และ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการไปเยือนสปป.ลาวครั้งนี้จะนำไปเล่าสู่คนอื่น ๆ เพื่อเป็นแบบอย่างต่อไป

นางอัจฉรา คชะวางค์

ครูโรงเรียนอนุบาลนครพนม จังหวัดนครพนม

รู้สึกประทับใจในการเข้าเยี่ยมชมคารวะ**เอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ (ท่านเกียรติคุณชาติประเสริฐ)** ท่านได้ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่นเป็นกันเอง การเยือนสปป.ลาว ทำให้ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ทั้งในด้านทักษะทางวิชาการ และทักษะชีวิตโดยได้สัมผัสวิธีการ กระบวนการในการสอนคนให้เป็นคนดี โดยเฉพาะการเน้นย้ำเรื่องการช่วยเหลือผู้อื่น การเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ซึ่งจะนำประสบการณ์ที่ได้รับไปปลูกฝัง ป้มเพาะ นักเรียนในโรงเรียนต่อไป

นางปราณี ทัยคุปต์

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลราชบุรี จังหวัดราชบุรี

การที่ได้มาเปิดโลกทัศน์ร่วมกับคณะยุวทูตความดีเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว นับเป็นประสบการณ์ที่ดียิ่ง ซึ่งต้องขอขอบคุณสถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์ ที่ได้จัดกำหนดการให้ได้สานสัมพันธ์สร้างมิตรไมตรีกับผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู และนักเรียนของสปป.ลาว ที่ได้ต้อนรับด้วยมิตรไมตรีจิตและมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน ทำให้รู้สึกประทับใจเป็นอย่างมาก การได้พบเห็นวิธีการ กระบวนการในการบริหารจัดการ อันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนในอนาคต และจะคอยกระตุ้นเตือนให้ยุวทูตความดีเป็นผู้นำในการทำความดีในทุกโอกาสอย่างไม่รีรอ และยึดมั่นในปณิธานความดีอย่างแน่วแน่ ยั่งยืน ตามรอยพระยุคลบาทของในหลวงรัชกาลที่ 9 จักนำมาซึ่งความผาสุก ความเจริญในชีวิต และจะเป็นแสงสว่างแห่งความก้าวหน้าในชีวิตสืบไป

นางสมถวิล รัตนมาลัย

ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ

ประสบการณ์อันมีค่าที่ได้รับจากการพัฒนาโลกทัศน์ที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว คือ ได้เรียนรู้วัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม สภาพสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน ที่ยังคงมีเอกลักษณ์ที่งดงาม มีโบราณสถาน โบราณวัตถุ วัด ที่ควรแก่การเคารพนับถือ และจากการพบปะผู้คนในสปป.ลาว ที่มีมิตรไมตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนสปป.ลาว ที่น่ารัก มีเสน่ห์ พุดจาอ่อนหวาน มีภาวะผู้นำ ในอนาคตจะเป็นกำลังสำคัญของสปป.ลาว

นางวิไลวรรณ บัวประดิษฐ์
ครูโรงเรียนวัดป่าสักเมืองเวียงจันทน์ จังหวัดสมุทรสาคร

บทที่ 6

ประสบการณ์และ สิ่งที่เรียนรู้จาก สปป.ลาว

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศที่ล้อมรอบด้วยแผ่นดินและภูเขา แม้ว่าจะไม่มีอาณาเขตติดกับทะเล แต่ก็อุดมไปด้วยป่าไม้ที่ยังคงความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ มีสถาปัตยกรรมที่มีการผสมผสานระหว่างความเก่ากับความทันสมัยได้อย่างลงตัว มีประวัติศาสตร์ ศิลปะ และวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์และมีเสน่ห์ดึงดูด

พระธาตุหลวง (นครหลวงเวียงจันทน์) พระธาตุศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมืองและเป็นศูนย์รวมจิตใจของประชาชนชาวลาวมายาวนานกว่า 2,000 ปี ตามตำนานระบุว่าสร้างขึ้นในคราวเดียวกับการสร้างนครหลวงเวียงจันทน์ ช่วงพุทธศักราชที่ 238 ในสมัยพระเจ้าจันทบุรีประสิทธิศักดิ์โปรดฯ ให้สร้างพระธาตุหลวงโดยก่อเป็นอุโมงค์หินคร่อมพระบรมธาตุไว้ ต่อมาในสมัยของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราชทรงย้ายราชธานีมาที่นครหลวงเวียงจันทน์ได้ 6 ปี ในพ.ศ. 2109 ได้โปรดฯ ให้สร้างองค์พระธาตุหลวงองค์ใหม่ครอบพระธาตุองค์เก่า โดยรูปทรงของพระธาตุ มีลักษณะเป็นดอกบัวเหลี่ยม ในองค์พระธาตุบรรจุพระบรมสารีริกธาตุ ส่วนกระดุกสะโพกของพระพุทธเจ้า และตั้งแต่พ.ศ. 2534 รัฐบาลลาวได้ใช้ภาพพระธาตุหลวงประดับไว้ตรงกลางตราแผ่นดิน

เด็กชายศักดิ์สิทธิ์ น้อยดี
โรงเรียนบ้านยกกระบัตร
จังหวัดสมุทรสาคร

พระธาตุศรีโคตรบูร (แขวงคำม่วน) เป็นพระธาตุเมืองเก่าที่เก็บอัฐิธาตุของพระยาศรีโคตรตะบอง ประวัติการสร้างพระธาตุ ชาวบ้านเชื่อกันว่า สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าันทะแสน แห่งเมืองศรีโคตรบูร ต่อมาได้รับการบูรณะครั้งแรกในสมัยพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช ภายในวิหารมีพระพุทธรูปองค์ใหญ่ ซึ่งเจ้าอนุวงศ์เป็นผู้สร้าง พระธาตุแห่งนี้มีประวัติการสร้างเกี่ยวเนื่องกับพระธาตุพนมของไทย ซึ่งพระธาตุทั้งสองมีลักษณะคล้ายกัน ประดิษฐานอยู่ริมแม่น้ำโขง บ่งบอกถึงวิถีแห่งชีวิตที่มีวัฒนธรรมที่เหมือนกันของชาวไทยและชาวลาว

เด็กหญิงอิสรา บุญชู

โรงเรียนบ้านดอน (ศรีเสริมกสิกร) จังหวัดน่าน

พระธาตุอิงฮัง (แขวงสะหวันนะเขต) ตามประวัติกล่าวว่า สร้างครั้งแรกสมัยอาณาจักรศรีโคตรบูร โดยพระเจ้าสุมินราช พระธาตุอิงฮัง มีฐานเป็นรูปสี่เหลี่ยม สูง 25 เมตร บรรจุพระธาตุไว้ที่ฐานเจดีย์ จึงมีการห้ามสตรีเข้าไปเขตด้านใน คำว่า อิงฮัง มาจาก พิงรัง หรือพิงตันรัง ส่วนการบูชาพระธาตุตามแบบของลาวนั้น จะทำชุดบูชาเป็นเครื่องบายศรี (ซื้อได้ที่บริเวณหน้าวัด) วัดอิงฮังมีธรรมเนียมปฏิบัติแตกต่างจากวัดทั่วไป กล่าวคือ ทุกเช้าและเย็นพระสงฆ์จะออกมาสวดบูชาพระธาตุเป็นประจำทุกวัน

*เด็กหญิงพิมพ์กานต์ เวียงคำ
โรงเรียนบ้านโนนสว่าง จังหวัดบึงกาฬ*

ปราสาทหินวัดพู (แขวงจำปาสัก) เป็นปราสาทหินขนาดใหญ่ที่สร้างขึ้นในสมัยของขอมเรืองอำนาจ ราวพุทธศตวรรษที่ 12 สมัยของพระเจ้ามเหศวรมัน ตั้งอยู่บริเวณเขาสิ่วบรรพต หรือที่ชาวลาวเรียกว่า *ภูเกล้า* เป็นภูเขาที่มียอดลักษณะคล้ายสิ่วลึงค์ โดยมีลักษณะของปราสาทเป็นเทวสถานขอม คล้ายกับเขาพระวิหาร ปราสาทวัดพุนั้นมีฐานะถึงขั้นเป็นอารามหลวงของอาณาจักรขอมในสมัยนั้น และถือได้ว่าเป็นปราสาทหินที่มีอายุเก่าแก่ที่สุด ซึ่งสร้างมาก่อนเขาพระวิหารและปราสาทหินพนมรุ้ง ปัจจุบันได้รับการประกาศจากยูเนสโกให้เป็นมรดกโลกแห่งที่ 2 ของสปป.ลาว

เด็กหญิงณัฐชา พระวิเศษ
โรงเรียนวัดศรีสุทธาราม (วิไลราษฎร์อุปถัมภ์) จังหวัดพิษณุโลก

นครหลวงพระบาง เป็นราชธานีแห่งแรกของอาณาจักรล้านช้าง ปัจจุบันเป็นเมืองมรดกโลกทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสิ่งแวดล้อม มีพื้นที่ประมาณ 5,000 ไร่ ล้อมรอบไปด้วยขุนเขา บรรยากาศดูร่มรื่น และเมืองมีสภาพคล้ายเกาะ รายล้อมไปด้วยแม่น้ำ 2 สาย คือ แม่น้ำคานและแม่น้ำโขง ซึ่งไหลมาบรรจบกันที่ *ปากน้ำคาน* นครหลวงพระบางเป็นเมืองเล็ก ๆ ที่มีถนนเพียงเลนเดียว มีวัดวาอารามเก่าแก่มากมาย มีบ้านเรือนอันเป็นเอกลักษณ์ ชาวหลวงพระบางมีบุคลิกยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นมิตร และมีขนบธรรมเนียมประเพณีต่อกันมาแต่โบราณ ชาวหลวงพระบางมีบุคลิกยิ้มแย้มแจ่มใส เป็นมิตร และมีขนบธรรมเนียมประเพณีต่อกันมาแต่โบราณ ผมรู้สึกประทับใจมาก ๆ และอยากกลับไปอีกครั้ง

เด็กชายองอาจ แก้วซุกุล

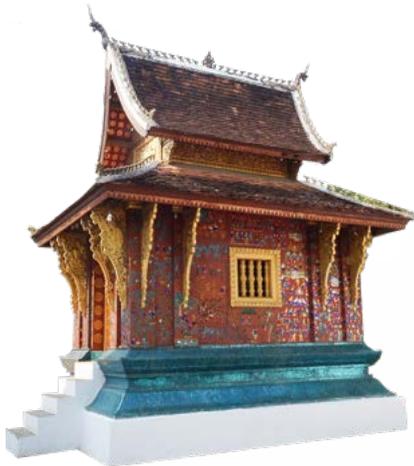
โรงเรียนวัดป่าอมวิเชียรโชติการาม จังหวัดสมุทรสาคร

วัดเชียงทอง (แขวงหลวงพระบาง) เป็นวัดที่เก่าแก่ที่สุดในหลวงพระบาง สร้างขึ้นเมื่อพ.ศ. 2101 - 2103 ในสมัยของ พระไชยเชษฐาธิราช เป็นวัดที่มีศิลปะล้านช้างและล้านนาผสมผสานกัน การเข้าชมวัดมี 3 จุด คือ หอไหว้วิหาร และพระอุโบสถ (ภาษาลาวเรียกว่า สิม) เป็นพระอุโบสถหลังไม้ใหญ่โตมาก มีหลังคาแอนโค้ง ลาดต่ำลงมาซ้อนกันอยู่ 3 ชั้น กล่าวกันว่านี่คือ ศิลปะแห่งหลวงพระบาง ส่วนกลางของหลังคามีเครื่องยอดสี่ทอง ชาวลาวเรียกว่า ซ้อฟ้า ประกอบด้วย 17 ซ้อ เป็นซ้อสังเกตว่า วัดที่พระมหากษัตริย์สร้าง จะมีซ้อฟ้า 17 ซ้อ ส่วนวัดที่คนสามัญสร้าง จะมีซ้อฟ้า 1 - 7 ซ้อเท่านั้น ส่วนที่ประดับที่ยอดหน้าบัน ชาวลาวเรียกว่า โห่ง มีรูปร่างเป็นเศียรนาคและมีความสัมพันธ์เกี่ยวกับศาสนาพุทธ ภายในพระอุโบสถมีภาพสวยงาม มีลวดลายปิดทองฉลุลบนพื้นสีดำ ส่วนใหญ่เป็นภาพพุทธประวัติเรื่องพระสุธน - มโนราห์ และเรื่องพระเจ้าสิริชาติ สมดังที่ด้ รับการขนานนามว่า **“อัญมณีแห่งสถาปัตยกรรมสกุลช่างล้านช้าง”**

เด็กหญิงปมวรรณพร มหาชน

โรงเรียนวัดพระแท่นดงรัง จังหวัดกาญจนบุรี

หอพระบาง (แขวงหลวงพระบาง) เป็นอุโบสถสีทองขนาดใหญ่ สร้างขึ้นในพ.ศ. 2308 แต่สร้างไม่สำเร็จ ต่อมาได้สร้างขึ้นใหม่ในพ.ศ. 2338 ภายในหอพระบางประดิษฐานพระบาง พุทธรูปปางห้ามสมุทร อายุกว่า 300 ปี องค์พระเป็นทองคำบริสุทธิ์ ในวันที่ 17 เมษายนของทุกปี จะมีการอัญเชิญองค์พระบางไปประดิษฐานที่วัดใหม่สุวรรณนพมาราม เพื่อให้ชาวลาวได้รดน้ำขอพร เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิต

เด็กชายณัฏฐ์ สนธิรัตน์

โรงเรียนประเสริฐอิสลาม จังหวัดนนทบุรี

วัดพูสี (แขวงหลวงพระบาง) มีอีกชื่อเรียกว่า พูสง หรือ พูซวง ซึ่งตั้งตระหง่านอยู่บนเขากลางเมืองหลวงพระบาง พระธาตุแห่งนี้สร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าอนุรุท ประมาณ พ.ศ. 2337 เป็นยอดเขาที่มีความสูงราว 150 เมตร คำว่าพูสีมีความหมายว่า ภูเขาของพระฤๅษี เดิมชื่อว่า ภูสรวง แต่เมื่อมีฤๅษีไปอาศัยอยู่ชาวบ้านจึงเรียกว่า พูฤๅษี หรือพูซี มาจนถึงปัจจุบัน การได้เดินขึ้นไปบนวัดพระธาตุพูสี ทำให้เห็นเมืองหลวงพระบางได้โดยรอบ และเห็นสายน้ำโขงยาวไปจนสุดสายตา

เด็กหญิงศลิษา แสงเพชร

โรงเรียนอินทร์มพรรยอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ

วัดสี่สะเกด (นครหลวงเวียงจันทน์) เดิมชื่อ **วัดสะตะสะหัสสาราม** เป็นวัดที่สร้างขึ้นแห่งแรกในนครหลวงเวียงจันทน์ วัดนี้มีชื่อเรียกไม่เป็นทางการอีกชื่อหนึ่งว่า **วัดแสน** ซึ่งเป็นพระนามเล่นของพระเจ้าไชยเชษฐาธิราช สร้างขึ้นในพ.ศ. 2361 ปัจจุบันมีอายุกว่า 200 ปี ภายในพระอุโบสถประดิษฐานพระพุทธรูป นามว่า พระเจ้าองค์แสน รอบ ๆ พระอุโบสถรายล้อมไปด้วยพระพุทธรูปองค์เล็ก ๆ จำนวน 2,052 องค์ ผนังจะเป็นภาพวาดเกี่ยวกับประวัติของพระพุทธเจ้าและนิทานชาดก ในส่วนของระเบียงคตรอบอุโบสถ จะมีพระพุทธรูปที่ทำจากปูนปั้น ซึ่งเป็นพระพุทธรูปองค์เล็ก 6,840 องค์ ขนาดกลาง 98 องค์ และองค์ใหญ่ 120 องค์ และที่สำคัญคือ พระพุทธรูปทุกองค์จะมีการบันทึกรายละเอียดข้อมูลเป็นภาษาบาลี สันสกฤต และภาษาลาวเดิม

เด็กหญิงภิญญาพัชญ์ พรหมสืบ

โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

หอพระแก้ว (นครหลวงเวียงจันทน์) ในอดีตเคยเป็นวัดประจำราชวงศ์ของลาว สร้างขึ้นเมื่อพ.ศ. 2108 และเป็นสถานที่ที่เคยประดิษฐานพระพุทธรูปทองคำสัมฤทธิ์นพภูมิบาล ซึ่งพระไชยเชษฐาธิราชทรงอัญเชิญไปจากล้านนา เป็นเวลา 219 ปี ปัจจุบันมีเพียงแท่นที่ประดิษฐาน เพราะเจ้าพระยามหากษัตริย์ศึกได้อัญเชิญกลับมาประดิษฐาน ณ กรุงธนบุรีในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี ปัจจุบันหอพระแก้วจัดแสดงเป็นพิพิธภัณฑ์รวบรวมวัตถุโบราณของชาติ ภายในของหอพระแก้วมีประติมากรรมโบราณ สร้างขึ้นในศตวรรษที่ 8 ซึ่งเป็นประติมากรรมที่เคยประดิษฐานอยู่ที่พระธาตุอิงฮัง แขวงสะหวันนะเขต และถูกนำมาเก็บไว้ที่หอพระแก้วตั้งแต่ พ.ศ. 1952

เด็กหญิงวิศรา สิงห์ทอง

โรงเรียนประเสริฐอิสลาม จังหวัดนนทบุรี

ประตูไซ (นครหลวงเวียงจันทน์) หรือประตูชัย ก่อสร้างขึ้นในระหว่าง พ.ศ. 2500 - พ.ศ. 2511 เพื่อเป็นอนุสรณ์สถานระลึกถึงประชาชนชาวลาวผู้เสียสละชีวิตในสงครามก่อนหน้าการปฏิวัติของพรรคคอมมิวนิสต์ สถาปัตยกรรมได้รับอิทธิพลมาจากประตูชัยในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส แต่ยังคงเอกลักษณ์ของลาวอย่างชัดเจน เช่น พุทธศิลป์ลาว ภาพมหากาพย์รามายณะ แบบปูนปั้นใต้ซุ้มโค้ง เป็นต้น

เด็กหญิงนพมาศ ก้างอนตา

โรงเรียนบ้านแม่จัน (เขียงรายประชานุสาสน์) จังหวัดเขียงราย

ศูนย์พัฒนาด้านการเกษตรห้วยซอน - ห้วยซั่ว หลัก 22 (นครหลวงเวียงจันทน์) ได้รับพระราชทานความช่วยเหลือจากพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ซึ่งโครงการนี้เป็นแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนและยาวนาน โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติ และการนำเอาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 มาใช้ ภายในศูนย์ฯ มีการสาธิตกิจกรรมด้านการเกษตร การพัฒนาแหล่งน้ำ การประมง การปศุสัตว์ และการพัฒนาที่ดินให้แก่ประชาชน โดยให้นำไปปฏิบัติในพื้นที่การเกษตรของตนเอง เพื่อให้ประชาชนชาวลาวทุกคนมีวิถีชีวิตที่ดีในการเยี่ยมชมศูนย์พัฒนาด้านการเกษตรห้วยซอน - ห้วยซั่ว ผมมีความประทับใจและภูมิใจอย่างยิ่งกับคำพูดของท่านอนุลม ตุนาลม ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาฯ ที่ได้กล่าวถึงในหลวงของพวกเราว่า “พระเจ้ามหาชีวิต” ได้ให้ความรู้ความเข้าใจในหลาย ๆ เรื่อง โดยเฉพาะเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างยิ่งต่อประเทศและประชาชนลาว

นายวัชรพล สาสี

โรงเรียนชุมชนโคกสารวิทยา จังหวัดอำนาจเจริญ

โครงการบริการเกษตรและกสิกรรม-ป่าไม้ (หนองเต่า) (แขวงสะหวันนะเขต) เป็นโครงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากมูลนิธิพัฒนาและหน่วยงานไทย โดยการนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ 9 มาใช้เพื่อที่จะพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับธรรมชาติและป่าไม้ที่ครบวงจร การเลือกเพาะพันธุ์ให้สอดคล้องกับสภาวะสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สภาพดินฟ้าอากาศ และยังคงคำนึงถึงประโยชน์ต่อชุมชนในด้านการใช้สอย เช่น การนำเอามาทำเป็นอาหาร และสมุนไพรรักษาโรคต่าง ๆ ผมและเพื่อน ๆ ได้ปลูกต้นไม้ ร่วมกับเยาวชนลาวจากโรงเรียนมัธยมสมบูรณ์โพนสิม แขวงสะหวันนะเขต ถือว่าได้ร่วมมือกันช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม ธรรมชาติและป่าไม้ให้กับโลกของเรา

เด็กชายสุรพิชญ์ หอมนาน

โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) จังหวัดพะเยา

น้ำตกคอนพะเพ็ง หรือตาดคอน (แขวงจำปาสัก) ตั้งอยู่ที่เมืองปากเซ นครจำปาสัก จัดเป็นน้ำตกที่ใหญ่ที่สุดทางลาวใต้ ที่ได้รับน้ำจากแม่น้ำโขงตอนล่าง มีหลายชั้นและมีลักษณะต่างระดับกัน สูงประมาณ 10 เมตร ตั้งอยู่บนแก่งหินขนาดใหญ่ขวางกั้นเส้นทางกรไหลของแม่น้ำโขงทั้งสาย เป็นน้ำตกที่เปรียบเสมือนกำแพงธรรมชาติซึ่งมีแก่งและโขดหินต่าง ๆ คอยกรองน้ำโขงที่เชี่ยวกรากไว้ น้ำตกคอนพะเพ็งมีความสวยงามและยิ่งใหญ่จนได้ชื่อว่า **น้ำตกในเอเการ่าแห่งเอเชีย**

เด็กหญิงศศิگانต์ กาจู

โรงเรียนโกมลวิทยาคาร จังหวัดหนองคาย

น้ำตกตาดผาส้วม (แขวงจำปาสัก) ตั้งอยู่ใกล้อุทยานบาเจียง เป็นน้ำตกที่เกิดขึ้นจากการออกแบบและสร้างสรรค์ โดยฝีมือคนไทยชื่อ คุณวิมล กิจบำรุง ชื่อของน้ำตกนี้แปลว่า ห้องหอของเจ้าปาวเจ้าสาว ซึ่งเกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้านของลาว เรื่องความรักของท้าวบาเจียงและนางมะโรงน้ำตกแห่งนี้สวยงามและมีน้ำไหลตลอดทั้งปี ตั้งอยู่ท่ามกลางแท่งหินผาที่มีขนาดใหญ่ ล้อมรอบด้วยป่าไม้ธรรมชาติ อีกทั้งน้ำตกแห่งนี้ไม่ได้เป็นเพียงน้ำตกธรรมดาเหมือนน้ำตกทั่ว ๆ ไป แต่ได้มีการสร้างสวนสมุนไพรที่ให้ความรู้แก่ผู้มาเยือน ทำให้ได้ความรู้ท่ามกลางความสุขและธรรมชาติ นับเป็นความสวยงามที่น่าชื่นชม

เด็กชายธวัชชัย วัฒนาพาณิชยสกุล
โรงเรียนมุกดาลัย จังหวัดมุกดาหาร

อุทยานบาเจียง (แขวงจำปาสัก) ตั้งอยู่ที่ปากเซ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่จัดแสดงหมู่บ้านโบราณของ 8 ชนเผ่าที่ยังมีเอกลักษณ์เหลืออยู่ โดยปลูกสร้างบ้านแต่ละหลังแตกต่างกันไปตามลักษณะของแต่ละชนเผ่า พร้อมทั้งจัดทำพิพิธภัณฑ์ชนเผ่าไว้ด้วย สิ่งที่น่าสนใจคือ การปลูกสร้างบ้านเรือนไม่ได้ตอกเสาลงในพื้นดิน เพียงแต่วางเสาไว้บนพื้น

เด็กหญิงพรสวรรค์ ตุ่มฉิม
โรงเรียนวัดลาดปลาตุก จังหวัดนนทบุรี

พิพิธภัณฑ์พระราชวังหลวงพระบาง (แขวงหลวงพระบาง) มีการแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ **หอพระบาง** และ**อาคารพิพิธภัณฑ์** เดิมเป็นพระราชวังหลวงพระบางที่มีความงดงามของศิลปะยุคอาณาจักรขอม ผสมผสานกับศิลปะล้านช้าง ภายในพิพิธภัณฑ์ผมได้เห็นห้องบรรทมของเจ้ามหาชีวิต เห็นศิลาจารึก และพระไตรปิฎกที่ในหลวงรัชกาลที่ 9 ทรงมอบให้แก่เจ้ามหาชีวิตของลาว ซึ่งถูกเก็บอยู่ในห้องสมุด

เด็กชายภูมิภัทร อภัย
โรงเรียนสฤทธิเดช จังหวัดจันทบุรี

พิพิธภัณฑ์ไดโนเสาร์ (แขวงหลวงพระบาง) จัดแสดงร่องรอยการปรากฏของสิ่งมีชีวิตขนาดใหญ่ที่สุดในโลก โดยนักโบราณคดีชาวลาวและชาวฝรั่งเศสขุดหาร่องรอยและหลักฐานไว้ได้ การค้นพบกระดูกและรอยเท้าไดโนเสาร์ 2 ประเภท 4 สายพันธุ์ คือ ประเภทกินเนื้อ 1 สายพันธุ์ ประเภทกินพืช 3 สายพันธุ์ โดยร่องรอยกระดูกไดโนเสาร์ที่สมบูรณ์ที่สุด ที่ถูกค้นพบนั้นเป็นส่วนหางของไดโนเสาร์พันธุ์ Saltasaurus ที่มีความสมบูรณ์ครบทั้งหาง และมีการจัดแสดงกระดูกไดโนเสาร์ อีกรกว่า 10 คู่ รวมทั้งซากก้อนหิน ทองคำ ทองแดง หินกล้ำ ฟอสซิลหินรูปหอย ปลา และเต่าโบราณ

เด็กหญิงฐิติรัตน์ บุญศักดิ์

โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

น้ำตกตาดกวางซี (แขวงหลวงพระบาง) เป็นน้ำตกธรรมชาติสีเขียวมรกต มีขนาดใหญ่และสวยงามที่สุดในหลวงพระบาง ในช่วงเดือนตุลาคม - เมษายน จะเป็นช่วงที่น้ำใสที่สุด แต่ช่วงที่น้ำไม่ใสก็เป็นเพราะว่าฝนตกลงมา ระยะห่างจากนครหลวงพระบางถึงน้ำตก ประมาณ 30 กิโลเมตร ใช้ระยะเวลาเดินทาง 40 นาที ระหว่างเดินเข้าน้ำตก จะได้เห็นความสวยงามสดดงามและความใสของน้ำ และได้สัมผัสกับละอองน้ำบนใบหน้า ทำให้รู้สึกสดชื่นเป็นอย่างมาก

เด็กหญิงอภิขญา อารีรักษ์
โรงเรียนอนุบาลราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ศูนย์การเรียนรู้ภูมิปัญญาชาวบ้าน บ้านช่องค้อง (แขวงหลวงพระบาง) ศูนย์การผลิตและจำหน่ายกระดาษปอสา รวมทั้งผลิตภัณฑ์จากกระดาษสา เช่น สมุดบันทึก พัด โคมไฟ และในหมู่บ้านยังเป็นศูนย์การขายผ้าไหมที่สำคัญของสปป.ลาว ซึ่งได้มีชาวบ้านมาสอนการทอผ้าฝ้าย และคณะยุวทูตฯ ได้ลองทำการทอผ้าฝ้าย การติดผ้าฝ้าย การกึ่งผ้าฝ้าย และการปั่นผ้าฝ้ายแบบโบราณ ซึ่งมีความสุขและได้รับความรู้เป็นอย่างมาก

เด็กหญิงปัญญวิศา พรมบุตร

โรงเรียนอนุบาลบางละมุง จังหวัดชลบุรี

ฟาร์ม Laos Buffalo Dairy (แขวงหลวงพระบาง) เป็นฟาร์มควายนมแห่งแรกของหลวงพระบาง ก่อตั้งโดย มิส ซูซี มาร์ติน (Susie Martin) ชาวออสเตรเลีย เพื่อช่วยเหลือเกษตรกรท้องถิ่นในการเลี้ยงควายให้ถูกต้องตามมาตรฐาน โดยมีผู้เชี่ยวชาญมาฝึกอบรมและให้ความรู้เรื่องการเลี้ยงควายแก่ชุมชน พร้อมมีการตรวจโรคและฉีดวัคซีนป้องกันโรคให้ควายด้วย ภายในฟาร์มมีทั้งควายของฟาร์มและควายที่เช่าจากชาวบ้านมา เพื่อรีดนม โดยทางฟาร์มจะเช่าแม่พันธุ์ควายมาจากชาวบ้าน เพื่อนำมาเลี้ยงดู โดยจ่ายค่าเช่าวันละ 20 บาท/ตัว และทางฟาร์มได้นำเอาน้ำนมควายมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น ชีสหลากหลายชนิด อาทิ มอสซาเรลล่าชีส ซึ่งเป็นชีสที่มีโปรตีนสูง เฟต้าชีส ริกอตต้าชีส โยเกิร์ต นมควาย ไอศกรีมนมควายหลากหลายรสชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ควาย ในฟาร์มยังมีการเลี้ยงสัตว์ประเภทอื่น ๆ แยกเป็นสัดส่วนด้วย ได้แก่ กระจง ตายไก่ เป็ด หมูหลุม พวกเราได้ร่วมกันอาบน้ำควาย ป้อนนมควาย และสิ่งที่ผมประทับใจมากที่สุดคือการรีดนมควาย ซึ่งกว่าจะรีดนมควายได้แต่ละหยดนั้น ใช้เวลานานมาก

เด็กชายพุมิพงศ์ สุธีนิติธ

โรงเรียนบ้านประพาส จังหวัดปราจีนบุรี

ສຸຂະພາບຮ່າງກາຍແຂງແຮງ
ສະບາຍດີ ງາມ
ສຸກສັນວັນປີໃໝ່

บทที่ 7

ภาษา วัฒนธรรม ประเพณี

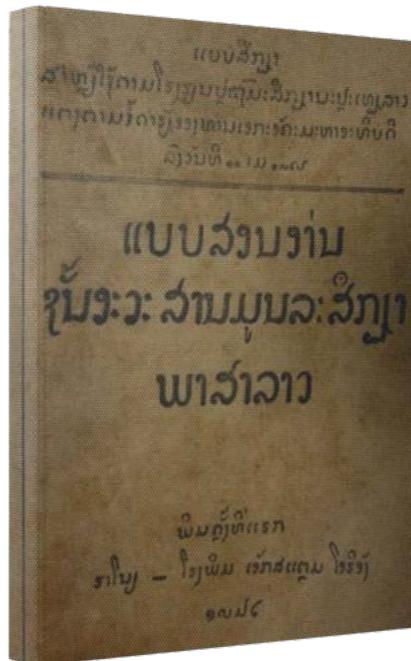

ภาษา

ภาษาราชการ คือ **ภาษาลาว** ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ใช้ ได้แก่ **ภาษาฝรั่งเศส** ซึ่งใช้มาตั้งแต่สมัยเป็นอาณานิคมของฝรั่งเศส และในปัจจุบันยังคงมีการใช้ในวงราชการและการติดต่อค้าขายอยู่บ้าง ส่วนภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่งที่สำคัญคือ **ภาษาอังกฤษ**

ลาว (พาสาลาว)

ภาษาลาว (**พาสาลาว**) คล้ายคลึงกับภาษาไทยมาก ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน กล่าวคือเป็นภาษาที่มีวรรณยุกต์ในภาษากลุ่มไท ใช้ตัวอักษรลาวในการเขียนซึ่งอักษรบางตัวคล้ายกับตัวอักษรไทย ระบบการเขียนเป็นระบบอักษรสระประกอบ คือ ประกอบด้วยพยัญชนะและสระ โดยทั่วไปถ้อยคำในภาษาไทยกับภาษาลาวมีความหมายใกล้เคียงกัน แต่ก็มีบางคำในภาษาลาวที่แม้จะออกเสียงคล้ายกับคำในภาษาไทยแต่มีความหมายต่างกัน ด้วยความคล้ายคลึงกันของระบบภาษา คนไทยและคนลาวจึงสามารถใช้ภาษาของตนในการสื่อสารระหว่างกันได้เข้าใจ

 ໂກ kor-kaye	 ໄຂ່ khor-khaye	 ຄວາຍ khhoe-khouai	 ງົວ ngor-ngous	 ຈອກ tchor-tchick	 ເສືອ sor-seuah	 ຊາວ mor-saag	 ຍູງ gnoo-gnoung	 ເຕັກ dœ-deck
 ຕາ tor-ta	 ຖົງ thoe-thong	 ທຸງ tthoe-choung	 ນົກ nor-nock	 ແບ boe-bè	 ປາ por-pa	 ເຜີ້ງ phoe-phueung	 ຜົມ for-foeh	 ພູ pphor-phou
 ຟ້າ ffor-faye	 ແມວ mor-mbo	 ຢາ yœ-yaa	 ຮົດ roe-roch	 ລິງ lor-ling	 ຮີ vor-vi	 ຫາມ hor-haœ	 ໂອ œr-œh	 ເຮືອນ hhœ-beuaœne

ลักษณะสำคัญของภาษาลาว มีดังนี้

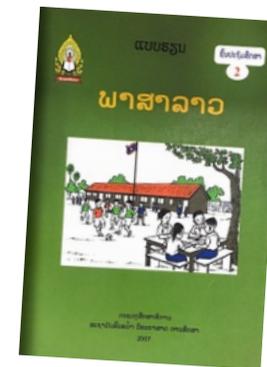
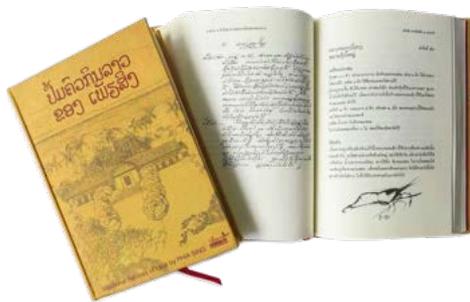
- ภาษาเขียนของลาวมีตัวสะกดตรงตัวเหมือนคำอ่านในภาษาไทย
- ภาษาลาวไม่มีเสียง “ร” คำในภาษาไทยที่สะกดด้วย “ร” ภาษาลาวจะออกเสียงเป็น “ฮ” เช่น รัก (ภาษาไทย) จะออกเสียงในภาษาลาวว่า ฮັก ส่วน ร.ร.รถ ปัจจุบันนิยมใช้เขียนสำหรับคำที่มีที่มาจากภาษาต่างประเทศ ซึ่งออกเสียงเหมือน ล ทั้งหมด
- ภาษาลาวหลายคำได้รับอิทธิพลจากภาษาฝรั่งเศส เช่น กะหล่ำปลี ในภาษาลาว เรียกว่า ผักชู (choux) และชื่อบางประเทศ เช่น แบนซีก (Belgique – เบลเยียม) ออสเตรีย (Autriche – ออสเตรีย) แอस्पาย (Espagne – สเปน)
- ภาษาลาวบางคำเป็นคำที่มีใช้ในภาษาไทยแต่เดิมซึ่งไม่นิยมใช้ในปัจจุบัน เช่น คำว่า “ท่า” ซึ่งหมายถึง “รอ” และคำว่า “เคียด” ซึ่งแปลว่า “เคือง” ไม่พอใจ ปัจจุบันภาษาไทยไม่นิยมใช้เดี่ยว ๆ แต่ยังใช้คู่กับคำว่า “แค้น” เป็น “เคียดแค้น” เป็นต้น

สำเนียงภาษาถิ่น

สำเนียงภาษาถิ่นของลาว แบ่งได้ 6 สำเนียงใหญ่ๆ โดยใช้ในแขวงต่าง ๆ ของสปป.ลาว รวมถึงทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือของประเทศไทย ดังนี้

- 1. ภาษาลาวเวียงจันทน์** ใช้ในเวียงจันทน์ แขวงบอลิคำไซ จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดหนองคาย จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดหนองบัวลำภู บางส่วนของจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดอุดรธานี
- 2. ภาษาลาวเหนือ** ใช้ในแขวงหลวงพระบาง แขวงไชยบุรี แขวงอุดมไซ แขวงหลวงน้ำทา แขวงบ่อแก้ว จังหวัดเลย บางส่วนของจังหวัดอุดรดิตถ์ จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเชียงราย จังหวัดพะเยา จังหวัดน่าน จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดหนองคาย และจังหวัดอุดรธานี
- 3. ภาษาลาวตะวันออกเฉียงเหนือ** ใช้ในแขวงเชียงขวาง แขวงหัวพัน บางส่วนของจังหวัดอุดรธานี และจังหวัดสกลนคร
- 4. ภาษาลาวกลาง** ใช้ในแขวงคำม่วน แขวงสุวรรณเขต จังหวัดสกลนคร จังหวัดนครพนม จังหวัดมุกดาหาร และบางส่วนของจังหวัดบึงกาฬ
- 5. ภาษาลาวใต้** ใช้ในแขวงจำปาสัก แขวงสาละวัน แขวงเซกอง แขวงอัตตะปือ จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดยโสธร จังหวัดอำนาจเจริญ และบางส่วนของจังหวัดสุรินทร์ รวมทั้งในจังหวัดพระวิหาร สติงแตรง และรัตนคีรีของประเทศกัมพูชาด้วย

ຂອບໃຈ **ພາກຕາເວັນອອກສຽງເໜືອ**
ລາວວຽງຈັນ **ງາມ** **ກິນເຂົ້າແລ້ວບໍ່**
ເດີນທາງຢ່າງປອດໄພ **ພາສາລາວເໜືອ**
ພາສາລາວກາງ **ສະບາຍດີ**
ສະພາບອາກາດທີ່ດີ **ໜ້າຮັກ** **ພາສາລາວໃຕ້**

หนึ่งสำหรับภาษาอีสาน หรือที่เรียกว่า **ภาษาลาวร้อยเอ็ด** มีใช้ในจังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดอุดรธานี จังหวัดบุรีรัมย์ บางส่วนของจังหวัดหนองคาย จังหวัดสุรินทร์ และจังหวัดนครราชสีมา **แต่ไม่มีใช้ในประเทศลาว**

ประเทศลาวไม่ได้กำหนดให้สำเนียงถิ่นใดเป็นสำเนียงภาษากลาง แต่การใช้ภาษาลาวอย่างเป็นทางการจะใช้สำเนียงเวียงจันทน์ ซึ่งเป็นสำเนียงของคนเมืองหลวงที่สามารถเข้าใจกันได้ทั่วประเทศ ส่วนกลุ่มชาวลาวเทิงและชาวลาวสูงยังคงมีการใช้ภาษาประจำเผ่าของตนควบคู่กับภาษาลาว

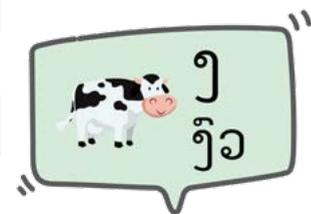
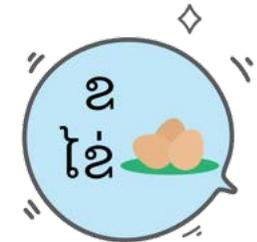

พยัญชนะ / สระ

ภาษาลาวมีพยัญชนะ 33 ตัว เป็นพยัญชนะโดด 27 ตัว พยัญชนะควบ 6 ตัว และมีสระ 17 ตัว ดังนี้

พยัญชนะโดด

รูปอักษรลาว	ชื่ออักษรในภาษาลาว	เทียบรูปอักษรไทย
ກ	ก ไก่	ก
ຂ	ข ไช้	ข ข
ຄ	ค ควาย	ค ศ ษ
ງ	ง งั่ว	ง
ຈ	จ จอก	จ
ສ	ส เสือ	ฉ ศ ษ ส
ຊ	ซ ซ้าง	ซ ซ ฉ
ຍ	ย ยุง	ญ ย
ດ	ด เต็ก	ฎ ท (บางคำ) ด
ຕ	ต ตา	ฏ ต
ຖ	ถ ถง	ฐ ถ

รูปอักษรลาว	ชื่ออักษรในภาษาลาว	เทียบรูปอักษรไทย
ທ	ท ทุง	ท (บางคำ) ฒ ท ธ
ນ	น นก	ณ น
ບ	บ แบ้	บ
ປ	ป ปา	ป
ຜ	ผ ผึ่ง	ผ
ຝ	ฝ ฝน	ฝ
ພ	พ พู	พ ภ
ຟ	ฟ ไฟ	ฟ
ມ	ม แมว	ม
ຢ	ย ยา	ย (บางคำ) อุย
ຮ	ร รถ	ร
ລ	ล ลิ่ง	ล ฬ
ວ	ว วี	ว
ຫ	ห ห่าน	ห
ອ	อ โอ	อ
ຮ	ฮ เฮือน	ฮ

พยัญชนะควบ

รูปอักษรลาว	เทียบรูปอักษรไทย	เสียง
ຫງ	หง	/ง/
ຫຍ	หย	/ญ/
ໝ, ໜ	หน	/น/
ໜ, ໜ	หม	/ม/
ຫຣ	หฺร	/ร/
ຫລ, ຫູ	หฺล	/ล/
ຫວ	หฺว	/ว/

ใส่ผ้าปิดปาก-ดັງ ทั่วภายในอาคาร และ
นอกอาคาร เมื่อต้องอยู่ใกล้กับคนอื่น.

ใส่ผ้าปิดปาก - จมูก ทั้งภายในอาคาร
และภายนอกอาคาร เมื่อต้องอยู่ใกล้กับคนอื่น

“ปี้ม / ปี้มเขียน”
หนังสือ / สมุด

“กะแล่ม”
ไอศกรีม

“ไฟอำนาจ” ไฟแดง

“ไฟเกียม” ไฟเหลือง

“ไฟเสรี” ไฟเขียว

สระ

รูปสระลาว	ชื่อเรียก	รูปสระลาว	ชื่อเรียก
๕	สระ อะ	໊	ไม้กรรณ
໊	ไม้ตรง ไม้กง	າ	สระ อา
໋	สระ อิ	ິ	นฤคหิต สระ ออ
ຸ	สระ อุ	ູ	สระ อู
ເ	สระ เอ	ໃ	สระ ไอ ไม้มัน
ໄ	สระ ไอ ไม้มาย	ໂ	สระ โอ
ອ	ตัวอ	ຍ	ตัวย
ວ	ตัวอ	ເ	ลอเพื่อง
ຽ	ตัวเพื่อง ยอเพื่อง วิราม		

ตัวเลข

ตัวเลขลาว (ตัวเลขลาว)	໑	໒	໓	໔	໕	໖	໗	໘	໙	໐
ตัวเลขไทย	๑	๒	๓	๔	๕	๖	๗	๘	๙	๐

การแต่งกาย

การนุ่งห่มและการแต่งกายของชาวลาวในชีวิตประจำวัน

ผู้ชาย นุ่งผ้าโสร่งฝ้ายหรือไหม หรือนุ่งกางเกงขาสั้นหรือขายาว เสื้อเป็นเสื้อคอกลมหรือคอตั้ง

ผู้หญิง นิยมนุ่งซิ่นมีหัวมีตีน เป็นผ้าซิ่นฝ้ายหรือไหม สวมเสื้อแขนสั้นหรือแขนยาวหรือเสื้อหมากกะແທ່ງ (เสื้อคอกระเช้า)

การแต่งกายในงานประเพณีหรือการไปทำบุญ ผู้ชายนุ่งกางเกงขายาวหรือโสร่ง เสื้อแขนยาวหรือแขนสั้นแบบสุภาพ ไม่จำกัดสี และมีผ้ามัดเอว ถ้าไปงานศพญาติพี่น้องต้องนุ่งขาว ผู้หญิงนุ่งซิ่น สวมเสื้อแขนสั้นหรือแขนยาว เก้าผม เบี่ยงผ้าแพร ใส่เครื่องประดับพองาม

ชุดประจำชาติลาว

เอกลักษณ์ด้านการแต่งกายของชาวลาวคือ **ผู้หญิงลาวนุ่งผ้าซิ่น** (ลิ่น - ลี๋ม) ความยาวประมาณ ๓ เมตร ปลายผ้าเย็บหรือมัดปลายให้สวยงาม มีผ้าสไบห่มเฉียงหรือผ้าเปียง ซึ่งมักมีสีหรือลวดลายคล้ายคลึงกับซิ่นเพื่อให้ใส่แล้วดูเข้ากันกับซิ่น ผมนักเล้ามวยประดับดอกไม้ ส่วน**ผู้ชาย**มักแต่งกายแบบสากล หรือนุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อชั้นนอกกระดุมเจ็ดเม็ด คล้ายเสื้อราชประแตนของไทย

เครื่องแต่งกายในพิธีแต่งงานแบบดั้งเดิมของคนไท-ลาว ชุดเจ้าสาว งดงามประณีตจากการทอด้วยไหมเส้นละเอียด สอดแทรกด้วยเส้นเงินเส้นทอง ผ้าเปียง ซิ่นและตีนซิ่นจะมีสีและลวดลายรับกัน **เจ้าบ่าว** นุ่งผ้านุ่งหรือผ้าเตี่ยว ทอด้วยไหมละเอียดสีพื้น ซึ่งอาจจะใช้เทคนิคการทอแบบ “หมากไม้” สวมเสื้อแบบฝรั่ง มีผ้าพาดบ่า เพื่อเข้าพิธีสู่ขวัญ

ปัจจุบันชาวลาวยังสืบต่อวัฒนธรรมด้านการนุ่งขึ้นอย่างเคร่งครัด ถือเป็นชุดประจำชาติของชาวลาวลุ่ม ผู้หญิงทุกรุ่นทุกวัยสามารถสวมใส่ได้ทั้งในบ้าน โรงเรียน งานแต่งงาน วัดวาอาราม หรือสถานที่ราชการต่าง ๆ โดยเฉพาะเมื่อเข้าไปในเขตวัด รวมถึงเครื่องแบบนักเรียน นักศึกษา และข้าราชการผู้หญิงก็ยังคงนุ่งผ้าซิ่น

วัฒนธรรมการทอผ้า

สปป.ลาวนั้น นอกจากชนชาติลาวซึ่งบางครั้งเรียกว่า **ลัวะหรือละว้า** แล้ว ยังมีกลุ่มชนเผ่าต่าง ๆ อีก ได้แก่ 1) กลุ่มชนเผ่าไท - ลาว คือ พวกไทแดง ไทขาว ไทดำ ย้อ ลื้อ 2) กลุ่มม้ง - เย้า 3) กลุ่มพม่า - ทิเบต รวมถึงกลุ่มมูเซอ ล่าฮู และ 4) กลุ่มมอญ - เขมร รวมถึงขมุ

การทอผ้าของกลุ่มชาวไท - ลาว ใช้เทคนิคการทอ 6 วิธี ได้แก่

1. **มัดหมี่** คือ เทคนิคการมัดเส้นพุ่งหรือเส้นยืน ให้เป็นลวดลายด้วยเชือกกล้วยหรือเชือกฟางก่อนนำไปย้อมสีแล้วกรอด้วยไม้เรียงตามลวดลาย ร้อยใส่เชือกแล้วนำมาทอ
2. **จก** คือ การทอผ้าเพื่อให้เกิดลวดลายต่าง ๆ โดยเพิ่มเส้นด้ายพุ่งพิเศษสอดขึ้นลง ซึ่งจะทำให้เกิดลวดลายเป็นช่วง ๆ สามารถทำสลับสีลวดลายได้หลากสี
3. **ขีด** คือ การทอผ้าเพื่อให้เกิดลวดลายต่าง ๆ ด้วยการเพิ่มเส้นด้ายพุ่งพิเศษในระหว่างการทอเพื่อให้เกิดลวดลายที่โดดเด่นกว่าสีพื้น
4. **เหยียบเกาะ/เกาะล้าง** คือ การทอโดยการเกี่ยวและผูกเส้นพุ่งเป็นห่วงรอบเส้นยืนเป็นช่วง ๆ ตามจังหวะลวดลาย แต่บางแห่งใช้วิธีเหยียบไม้บังคับขาแล้วใช้นิ้วสอดด้ายเส้นพุ่งเพื่อให้เกิดลวดลาย
5. **ตามุก / ยกมุก** คือ การทอโดยใช้เส้นยืนพิเศษเพิ่มบนที่ทอผ้าเพื่อให้เกิดลายที่ยกบนผ้า
6. **หมากไม** คือ การทอโดยปั่นด้ายเส้นพุ่งสองสีเข้าด้วยกัน

มัดหมี่ลาวครั้ง

จกไทพวน

ผ้าขีด

ผ้าขิดยกดอก

ผ้าเกาะล้าง

ผ้าตามุก

ชิ้นหลวงพระบาง

ชิ้นจำปาสัก

ผ้าทอพื้นเมืองลาว

ประเพณีและวัฒนธรรมลาว

งานประเพณีต่าง ๆ ของลาวที่มีการปฏิบัติสืบต่อกันมา เรียกว่า **ฮีตสิบสอง** เป็นประเพณีที่คล้ายกับประเพณีในภาคอีสานของไทย เพราะส่วนใหญ่เป็นประเพณีที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนา คำว่า **“ฮีต”** หมายถึง จารีต และคำว่า **“สิบสอง”** หมายถึง 12 เดือนในรอบ 1 ปี ฮีตสิบสองจึงหมายถึงการจัดงานประเพณีหรืองานบุญที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละเดือนจนครบทั้ง 12 เดือน ชาวลาวโดยเฉพาะชาวหลวงพระบางยังคงสืบทอดประเพณีดังกล่าวอย่างเคร่งครัด ได้แก่

• **เดือนอ้าย บุญเข้ากรรม** จัดขึ้นในเดือนธันวาคม เพื่อให้พระภิกษุเข้าพิธีกรรมปลงอาบัติด้วยการอยู่ในเขตที่จำกัด เพื่อชำระจิตใจให้สะอาด

• **เดือนยี่ บุญคุณลาน** จัดขึ้นหลังฤดูเก็บเกี่ยว ก่อนที่จะนำข้าวที่นวดแล้วไปเก็บในยุ้งข้าว จะมีการทำบุญขวัญข้าว มีการนิมนต์พระภิกษุมาสวดเป็นสิริมงคล และเป็นนิมิตรหมายที่ดีให้ปีต่อ ๆ ไป ทำนาก็จะเกิดผลดี ยิ่ง ๆ ขึ้น

• **เดือนสาม บุญข้าวจี** จัดหลังงานวันมาฆบูชา ชาวนาจะนำข้าวจีถวายพระสงฆ์ในช่วงหมดฤดูทำนา เพื่อเป็นการทำบุญ

• **เดือนสี่ บุญพระเวส** งานบุญพระเวสหรืองานบุญมหาชาติ มีการเทศน์มหาเวสสันดรตลอดวัน

• **เดือนห้า บุญสงกรานต์** จัดขึ้นในช่วงตรุษสงกรานต์ มีพิธีรดน้ำพระสงฆ์ และยังถือเป็น **วันปีใหม่** ของสปป.ลาว เช่นเดียวกับของไทย **วันแรกของงาน** เรียกว่า **“วันสังขารล่อง”** ชาวบ้านจะไปจับจ่ายซื้อของและธูปพระพุทธรูป เพื่อนำไปปักกองเจดีย์ทรายริมแม่น้ำโขง และตกเย็นมีการลอยกระทง

วันที่สอง เรียกว่า **“วันเนา”** ช่วงเช้ามีการแห่รูปหุ่นเชิดปู่เยอย่าเยอ และสิงห์แก้วสิงห์คำ ช่วงบ่าย ขบวนแห่ ซึ่งนำโดยปู่เยอย่าเยอ ผู้เฒ่าผู้แก่ หัวหน้าหมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้าน ขบวนพระสงฆ์ นางสงกรานต์ (นางวอ) ขี่สัตว์พาหนะบนรถแห่ ปู่เยอย่าเยอก็จะพ้อนรำอวยพรให้ลูกหลาน

วันที่สาม เรียกว่า **“วันสังขารขึ้น”** ชาวบ้านนำข้าวเหนียวหนึ่งไปใส่บาตร มีการแห่นางสังขาร และมีการสรงน้ำพระพุทธรูป

วันที่สี่ มีการแห่และสรงน้ำพระพุทธรูป

- **เดือนหก บุญบั้งไฟ** คล้ายกับงานบุญบั้งไฟของภาคอีสาน เพื่อบูชาหลักเมือง และขอให้ฝนตกต้องตามฤดูกาล

- **เดือนเจ็ด บุญซำฮะ** เพื่อการชำระล้างเสนียดจัญไรที่จะเกิดกับบ้านเมือง เพื่อให้บ้านเมืองมีความสงบสุข

- **เดือนแปด บุญเข้าพรรษา** วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 เป็นการเริ่มต้นฤดูเข้าพรรษาเหมือนประเทศไทย พระสงฆ์จะหยุดออกบิณฑบาตเป็นเวลา 3 เดือนตามพุทธบัญญัติ

- **เดือนเก้า บุญท้อข้าวประดับดิน** เป็นพิธีกรรมอุทิศส่วนกุศลให้แก่วิญญาณบรรพบุรุษและวิญญาณไร้ญาติให้ออกมารับส่วนบุญ ชาวบ้านจะนำอาหารหวานคาว บุหรี่ หมาก พลุ ใส่ลงในกรวยใบตองไปวางตามพื้นดิน หรือใต้ต้นไม้บริเวณริ้วบ้าน ริ้ววัด

การแข่งเรือ (แข่ง หมายถึง แข่งขัน) เป็นงานบุญแข่งเรือประจำเดือนเก้า ทุกคุ้ม (หมู่บ้าน) จะนำเรือเข้าแข่งขัน

- **เดือนสิบ บุญข้าวสาก** วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้คนตายหรือเปรต ซึ่งจะห่างจากงานวันบุญข้าวประดับดิน 15 วัน อันเป็นเวลาที่เราเปรตต้องกลับไปยังที่อยู่ของตน

- **เดือนสิบเอ็ด บุญออกพรรษา** วันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 เป็นงานตักบาตรเทโว มีการจัดอาหารไปถวายพระภิกษุ สามเณร มีการกวนข้าวทิพย์ (กระยาสารท) ถวาย มีการถวายผ้าจํานำพรรษา และปราสาทผึ้ง โดยการนำไม้ไผ่มาสานเป็นรูปปราสาท ตกแต่งอย่างสวยงาม และจัดขบวนแห่ปราสาทผึ้งไปถวายพระในตอนค่ำ เพื่ออุทิศส่วนกุศลให้ผู้ล่วงลับ

- **เดือนสิบสอง บุญกฐิน** แรม 1 ค่ำ เดือน 11 ถึงเดือนเพ็ญ เดือน 12 เป็นการถวายผ้าแด่พระสงฆ์ที่จำพรรษามาตลอดช่วงเข้าพรรษา นับเป็นงานบุญที่กระทำกันมาตั้งแต่โบราณ

นอกจากบุญประเพณีสิบสองเดือนที่ปรากฏในฮีตสิบสองแล้ว ยังมีการทำบุญอื่น ๆ เช่น ประเพณีบุญกองบวช กองหุด ประเพณีเลี้ยงผีปู่ผีตา ประเพณีแต่งงาน บายศรีสู่ขวัญ ประเพณีแฮกนาขวัญ เป็นต้น

ประเพณีตักบาตรข้าวเหนียว เป็นประเพณีที่เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยื่นชมของนักท่องเที่ยวทั่วไป ชาวหลวงพระบางใส่บาตรด้วยข้าวเหนียวเปล่า ไม่มีกับข้าว หากผู้ใดประสงค์จะถวายกับข้าว ต้องนำกับข้าวตามไปถวายที่วัด

ศิลปวัฒนธรรม

ศิลปวัฒนธรรมของลาวนั้น กล่าวได้ว่ามีพุทธศาสนาแบบเถรวาทเป็นแบบแผนหลักทั้งในด้านภาษา ศิลปะ วรรณคดี ดนตรีและการแสดง ฯลฯ

วัฒนธรรมด้านดนตรีของลาว

วงดนตรี ของลาวคือ **วงหมอลำ** มีหมอลำและหมอแคนเป็นผู้แสดง และมีท่วงทำนองการขับลำแตกต่างกันไปตามแต่ละท้องถิ่น

เครื่องดนตรี ของลาวมี 4 ประเภทหลัก คือ เครื่อง **ดีด สี ตี เป่า** การบรรเลงส่วนใหญ่จะเล่นเป็นวงมโหรีปี่พาทย์ หรือวงพิณพาทย์ เพื่อประกอบในพิธีกรรมทางพุทธศาสนา โดยมี **“แคน”** เป็น**เครื่องดนตรีประจำชาติ**

ศิลปะการแสดงพื้นเมือง

ลำลาว (Lam Lao) หรือ **หมอลำ** เป็นการแสดงดนตรีพื้นบ้านของลาวและอีสานของไทย มีนักร้องและมีแคนเป็นองค์ประกอบ มีการร้องรำการโต้ตอบกันเป็นโคลงกลอน หรือการร้องที่มีสัมผัสคล้องจอง

รำตังหวาย (Lum tung wai) ฟ้อนบวงสรวงบูชา เทวดาที่เคารพนับถือ เป็นศิลปะการแสดงโดยเฉพาะของชนชาติที่อาศัยอยู่ตามแถบลุ่มแม่น้ำโขง

รำวงบาสโลป (Paslop Dance) หรือ **รำวงสามัคคี** ซึ่งเป็นการเต้นท่าตามจังหวะเพลงพร้อมกันอย่างเป็นระเบียบ ถือว่าเป็นการเต้นที่เป็นเอกลักษณ์ของคนลาว มักเต้นเพื่อร่วมสนุกกันในงานรื่นเริงและงานมงคลต่าง ๆ

อาหารการกิน

ไส้อั่ว

แกงหน่อไม้

ข้าวปุ้น

อาหารไทพวน

แจ่วบอง

อาหารของชาวลาว โดยทั่วไปเน้นความเรียบง่าย รสชาติไม่จัดจ้าน มีปลาแดกหรือปลาร้า เกลือและน้ำปลาเป็นส่วนประกอบสำคัญในการปรุงอาหาร และไม่นิยมใส่น้ำตาล อาหารลาวจึงมีรสเค็ม และกินคู่กับอาหารหลักคือ **ข้าวเหนียวนึ่ง**

สำหรับอาหารขึ้นชื่อและเป็นที่นิยม ได้แก่

สลัดหลวงพระบาง ที่มีส่วนประกอบหลักคือ ผักน้ำที่ขึ้นอยู่ริมน้ำคานของหลวงพระบาง

บาเกตต์ (ข้าวจี๋, แป้งจี๋) ขนมปังฝรั่งเศส ใส่ไส้เนื้อสัตว์ แฮม หมูยอ และผักสด

ลาบ เป็นอาหารที่ขึ้นชื่อของลาว ส่วนหนึ่งมาจากชื่อของอาหารที่มีความหมายดี ฉะนั้นในงานเลี้ยงต่าง ๆ จึงนิยมมีลาบด้วย

ตำหมากหุ่ง หรือ **ส้มตำ** เครื่องปรุงร่งทั่วไของตำหมากหุ่ง ประกอบด้วย มะละกอสับเป็นเส้น เกลือ แป้งนัวหรือผงนัว (ผงชูรส) หมากเฝ็ด (พริก) กระเทียม น้ำตาล น้ำปลา น้ำปลาแดกหรือน้ำปลาร้า หมากนาว (มะนาว) และหมากถั่ว (ถั่วฝักยาว) มีรสชาติเปรี้ยว

ไคแผ่นทอด (ไคแผ่น) เป็นอาหารกินเล่นยอดนิยมของชาวลาว “ไค” คือ สากร่ายน้ำจืด ที่ล้างสะอาดแล้วมาทำเป็นแผ่น แล้วไปตากให้แห้ง และนำไปทอด โรยด้วยงาและมะเขือเทศ เป็นอาหารกินเล่นขึ้นชื่อของหลวงพระบาง

เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับ สปป.ลาว

1

วัฒนธรรมลาวคล้ายคลึงกับไทย แม้จะมีธรรมเนียมในการปฏิบัติบางอย่างแตกต่างกันบ้าง แต่คนลาวชอบคนอ่อนน้อม มีมารยาทไม่ต่างจากคนไทย และต้องเกรงใจผู้อื่น ที่สำคัญคือ คนลาวให้ความสำคัญในเรื่องอายุเสมอทั้งด้านอายุหรือตำแหน่งหน้าที่การงาน

ไทย - ลาว ลาว - ไทย

2

ลาว มีตัวอักษรคล้ายของไทย คนไทยจึงพอจะอ่านหนังสือลาวได้ไม่ยาก ในขณะที่คนลาวอ่านหนังสือไทยได้คล่องมาก

3

การทักทายของคนลาวคือ การกล่าวคำว่า “สบายดี” พร้อมกับส่งรอยยิ้มและประนมมือไหว้เมื่อพบกัน ปัจจุบันผู้ชายชาวลาวนิยมใช้วัฒนธรรมตะวันตกด้วยการจับมือ ซึ่งอาจทำได้หลังจากการไหว้แล้ว

4

การทำบุญตักบาตร ผู้ชายยืนใส่บาตรได้ตามปกติ ส่วนผู้หญิงจะนั่งคุกเข่าใส่บาตร

5

การมอบสิ่งของที่ระลึกถือเป็นการแสดงน้ำใจและมิตรภาพ

6

การขับรถในประเทศลาวต้องขับชิดขวา

7

คนลาวจะมอบพวงมาลัยดอกจำปาลาวเป็นดอกไม้ประเภทเดียวกับดอกกลิ่นทมหรือดอกลีลาวดีของไทย ซึ่งเป็นดอกไม้ประจำชาติลาวให้คนต่างชาติเพื่อแสดงว่าบุคคลนั้นเป็นแขกบ้านแขกเมือง

สิ่งที่ควรทำ

1. ปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของสปป.ลาว รวมถึงปฏิบัติตามและให้ความเคารพต่อวัฒนธรรมอันดีงามของชาวลาว
2. แต่งกายให้สุภาพเรียบร้อย ผู้หญิงอาจนุ่งซิ่นเช่นเดียวกับผู้หญิงลาวเมื่อไปร่วมงานเทศกาลหรือประเพณีสำคัญ หรือเมื่อไปติดต่อสถานที่ราชการ
3. กล่าวขอบคุณหลังจากร่ำวงเสร็จ
4. ถอดรองเท้าก่อนเข้าโบสถ์ วิหาร และก่อนเข้าบ้านทุกครั้ง
5. ขออนุญาตก่อนถ่ายรูปผู้ใด

สิ่งที่ควรเลี่ยง

1. ไม่ควรแตะต้องสิ่งศักดิ์สิทธิ์หรือเข้าชมในบริเวณที่หวงห้าม ก่อนได้รับอนุญาต
2. ไม่สวมกางเกงขาสั้นหรือกระโปรงสั้น เข้าไปในวัด สถานที่สำคัญ หรือสถานที่ราชการ
3. ไม่ควรตบหรือจับศีรษะผู้ใด เพราะคนลาวถือว่าศีรษะเป็นของสูง
4. ไม่ควรใช้เท้าชี้หรือแตะสิ่งของ ไม่ยกเท้าขึ้นวางบนโต๊ะ - เก้าอี้ เพราะถือว่าเท้าเป็นของต่ำ
5. ห้ามซื้อวัตถุโบราณ เพราะเป็นเรื่องต้องห้ามและผิดกฎหมาย
6. ห้ามมียาเสพติด อาวุธ และของต้องห้ามไว้ในครอบครอง
7. ไม่ควรพูดจาส่อเสียด หรือนำภาษาลาวมาล้อเลียนหรือมาเล่าเรื่องเชิงตลกขบขัน เพราะอาจทำให้เกิดความอึดอัดและไม่เข้าใจกันได้
8. ไม่ควรสนทนา วิพากษ์วิจารณ์ หรือแสดงกิริยาที่อาจก่อให้เกิดประเด็นการโต้เถียงในเรื่องละเอียดอ่อน เช่น การเมือง การปกครอง การเปรียบเทียบบุคคล สถานที่ วัตถุสิ่งของ

ภาคผนวก

รายนามคณะยุวทูตความดีเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ. 2556

1. เด็กชายโชคชัย สว่างแสง	โรงเรียนอนุบาลบ้านแพง จังหวัดนครพนม
2. เด็กชายธวัชชัย วัฒนาพาณิชยสกุล	โรงเรียนมุกดาลัย จังหวัดมุกดาหาร
3. เด็กชายนิรวิทย์ สิบหมื่นอาด	โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) จังหวัดพะเยา
4. เด็กชายปรเมศวร์ เอี่ยมโอด	โรงเรียนชุมชน 8 ราษฎร์อุทิศพิทยา จังหวัดพิษณุโลก
5. เด็กชายสนธภัทร ทีฆาวงค์	โรงเรียนวรรณคร จังหวัดน่าน
6. เด็กชายสุรพิชญ์ หอมนาน	โรงเรียนอนุบาลเชียงคำ (วัดพระธาตุสบแวน) จังหวัดพะเยา
7. เด็กหญิงกรรณก ลาอ่อน	โรงเรียนอนุบาลเชียงคาน “ปทุมมาสงเคราะห์” จังหวัดเลย
8. เด็กหญิงจิตาภา อรรคสังข์	โรงเรียนอนุบาลนครพนม จังหวัดนครพนม
9. เด็กหญิงจิตตานันท์ ธรรมรังษีธาดา	โรงเรียนอนุบาลเชียงคาน “ปทุมมาสงเคราะห์” จังหวัดเลย
10. เด็กหญิงชนิการ์ ไชยสถาน	โรงเรียนบ้านดู่ จังหวัดพะเยา
11. เด็กหญิงฐิติรัตน์ บุญศักดิ์	โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
12. เด็กหญิงณัฐชา พระวิเศษ	โรงเรียนวัดศรีวิสุทธิอาราม (วิไลราษฎร์อุปลัมภ์) จังหวัดพิษณุโลก
13. เด็กหญิงถิรดา อายุวงศ์	โรงเรียนอนุบาลบึงบูรพ์ จังหวัดศรีสะเกษ
14. เด็กหญิงนพมาศ ก้างออนตา	โรงเรียนบ้านแม่จัน (เชียงใหม่ประชานุสาสน์) จังหวัดเชียงราย
15. เด็กหญิงบงกชกร สารชาติ	โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
16. เด็กหญิงพิมพ์กานต์ เวียงคำ	โรงเรียนบ้านโนนสว่าง จังหวัดบึงกาฬ
17. เด็กหญิงรติมา แก้ววงศ์	โรงเรียนวัดบ้านมุง จังหวัดพิษณุโลก
18. เด็กหญิงศศิگانต์ กาจู	โรงเรียนโกลนวิทยาคาร จังหวัดหนองคาย

19. เด็กหญิงสกาเวือน มาเชียงผา
20. เด็กหญิงสายชล จันทร์ทา
21. เด็กหญิงหทัยรัตน์ ปิ่นสา
22. เด็กหญิงอิสราพร บุญชู
23. เด็กหญิงพรสวรรค์ ตุ่มฉิม
24. นางสาวกัลยรัตน์ พิมพา
25. นายกฤษณะ ชินดา
26. นายวัชรพล สาสี

ผู้อำนวยการโรงเรียน

1. นายกฤษณ หล้าวงศา

คณะครู

1. นางพรสวรรค์ นันทะผา
2. นางเพชรเอง ศรีรัตโนภาส
3. นางวีระยา ศิริรัชฎานันท์
4. นางสาวสุณีย์ รักษาพล
5. นางสาวเดือนเพ็ญ จันทะคาด
6. นางอัจฉรา คະชาวงค์
7. นายโชคดี ศรีอุดม
8. นายอินโท จันปุม

- โรงเรียนบ้านวังดิน จังหวัดอุดรดิตถ์
 โรงเรียนบ้านวังดิน จังหวัดอุดรดิตถ์
 โรงเรียนบ้านโนนสว่าง จังหวัดบึงกาฬ
 โรงเรียนบ้านดอน (ศรีเสริมกสิกร) จังหวัดน่าน
 โรงเรียนวัดลาดปลาตุ๊ก จังหวัดนนทบุรี
 โรงเรียนชุมชนวัดปราสาท จังหวัดอ่างทอง
 โรงเรียนชุมชนโคกสารวิทยา จังหวัดอำนาจเจริญ
 โรงเรียนชุมชนโคกสารวิทยา จังหวัดอำนาจเจริญ

- โรงเรียนโกมลวิทยาคาร จังหวัดหนองคาย

- โรงเรียนอนุบาลเชียงคาน “ปทุมมาสงเคราะห์” จังหวัดเลย
 โรงเรียนวัดศรีวิสุทธิธาราม (วิไลราษฎร์อุปถัมภ์) จังหวัดพิษณุโลก
 โรงเรียนอนุบาลศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
 โรงเรียนบ้านดอน (ศรีเสริมกสิกร) จังหวัดน่าน
 โรงเรียนโกมลวิทยาคาร จังหวัดหนองคาย
 โรงเรียนอนุบาลนครพนม จังหวัดนครพนม
 โรงเรียนบ้านแม่จัน (เชียงใหม่ประชาชนุศาสน์) จังหวัดเชียงราย
 โรงเรียนมุกดาลัย จังหวัดมุกดาหาร

รายนามคณะยุวทูตความดีเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ. 2561

1. เด็กชายณัฏฐธรรณ สอนธิรัตน์	โรงเรียนประเสริฐอิสลาม จังหวัดนนทบุรี
2. เด็กชายพุดผิงศ์ สุธินิตธี	โรงเรียนบ้านประพาส จังหวัดปราจีนบุรี
3. เด็กชายภูมิภัทร อภัย	โรงเรียนสฤทธิเดช จังหวัดจันทบุรี
4. เด็กชายศักดิ์สิทธิ์ น้อยติ	โรงเรียนบ้านยกกระบัตร จังหวัดสมุทรสาคร
5. เด็กชายองอาจ แก้วชุกุล	โรงเรียนวัดบ่อมวิเชียรโชติการาม จังหวัดสมุทรสาคร
6. เด็กหญิงกฤติยารัตน์ อยู่สฤติย์	โรงเรียนบ้านท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี
7. เด็กหญิงดวงกมล สิงคิบุรินทร์	โรงเรียนอนุบาลราชบุรี จังหวัดราชบุรี
8. เด็กหญิงนพวรรณ จิตต์สมุทร	โรงเรียนอนุบาลสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
9. เด็กหญิงนราทิพย์ วงดวงฝา	โรงเรียนคลองใหม่ จังหวัดสมุทรปราการ
10. เด็กหญิงนันท์นิชา ตะกรุดทอง	โรงเรียนอนุบาลสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
11. เด็กหญิงปณวรรณพร มหาชน	โรงเรียนวัดพระแท่นดงรัง จังหวัดกาญจนบุรี
12. เด็กหญิงปิ่นปิ่นท์ วรรณระวัลย์	โรงเรียนอนุบาลราชบุรี จังหวัดราชบุรี
13. เด็กหญิงปัญญานิศา พรหมบุตร	โรงเรียนอนุบาลบางละมุง จังหวัดชลบุรี
14. เด็กหญิงพรณภา สีสุข	โรงเรียนวัดเขาใหญ่ จังหวัดกาญจนบุรี
15. เด็กหญิงพรรณปพร พรหมชู	โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ
16. เด็กหญิงกัญญาพัชญ์ พรหมสืบ	โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
17. เด็กหญิงวิศรดา สิงห์ทอง	โรงเรียนประเสริฐอิสลาม จังหวัดนนทบุรี

18. เด็กหญิงศลิษา แสงเพชร
19. เด็กหญิงสุภาวีร์ สุรินทร์ศักดิ์
20. เด็กหญิงอภิขญา อารีรักษ์
21. เด็กหญิงอภิขญา อุ๋นทรัพย์
22. เด็กหญิงอภิญญา สาลีนาค

โรงเรียนอินทรมพรรย์อนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ
 โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว
 โรงเรียนอนุบาลราชบุรี จังหวัดราชบุรี
 โรงเรียนบ้านศาลาลำดวน จังหวัดสระแก้ว
 โรงเรียนวัดป้อมวิเชียรโชติการาม จังหวัดสมุทรสาคร

ผู้อำนวยการโรงเรียน

1. นางปราณี ท้ายคุปต์
2. นางสมถวิล รัตนมาลัย
3. นายนิพล มังกร

โรงเรียนอนุบาลราชบุรี จังหวัดราชบุรี
 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ
 โรงเรียนสฤทธิเดช จังหวัดจันทบุรี

คณะครู

1. นางวิไลวรรณ บัวประดิษฐ์
2. นางวิชุดา ฝั่งทัศน์
3. นางสาวโสลดา ประยงค์พันธ์
4. นางสาวธันยรัตน์ กล้ายประยงค์
5. นางสาววรรณิ พจน์พัฒนพล
6. นางสาวอาภารัตน์ น้อยแสง

โรงเรียนวัดป้อมวิเชียรโชติการาม จังหวัดสมุทรสาคร
 โรงเรียนอนุบาลราชบุรี จังหวัดราชบุรี
 โรงเรียนอนุบาลสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสงคราม
 โรงเรียนอนุบาลวัดพิชัยสงคราม จังหวัดสมุทรปราการ
 โรงเรียนวัดดอนทอง จังหวัดฉะเชิงเทรา
 โรงเรียนอนุบาลวัดสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

บรรณานุกรม

- ชนิษฐา โตเลี้ยง และ สุวิมล อุตอามาตย์. (2556). **100 เรื่องน่ารู้ในลาว**. กรุงเทพฯ : อมรินทร์คอมมิกส์.
- ทรงคุณ จันทจร. (2551). **แขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว : เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม**.
มหาสารคาม: สถาบันวิจัยศิลปะและวัฒนธรรมอีสาน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีระ นุชเปี่ยม. (2558). **สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว : สารานุกรมประวัติศาสตร์ประเทศเพื่อนบ้าน
ในอาเซียน ฉบับราชบัณฑิตยสภา**. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- วิทย์ บัณฑิตกุล. (2555). **สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**. กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์.
- ศุภย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา. (2551). **ข้อมูลพื้นฐานสาธารณรัฐประชาธิปไตย
ประชาชนลาว**. ชลบุรี: ศุภย์อินโดจีนศึกษา วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สจิวัด-ฟอกซ์ และมาร์ติน. (2553). **ประวัติศาสตร์ลาว** (จิราภรณ์ วิญญูรัตน์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ : มูลนิธิโตโยต้า
ประเทศไทย.
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). **พจนานุกรมเพื่อนอาเซียน ฉบับราชบัณฑิตยสภา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ:
สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- สุวิทย์ ธีรศาสตร์. (2543). **ประวัติศาสตร์ลาว 1779 - 1975**. กรุงเทพฯ: สร้างสรรค์.
- กระทรวงการต่างประเทศ, สำนักงานเลขานุการกรม กรมเอเชียตะวันออก. **สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**.
สืบค้นเมื่อ 5 มกราคม 2564 จาก [https://www.mfa.go.th/th/country/LA?page=5d5bc
b3915e39c3060006815&menu=5d5bd3c715e39c306002a880](https://www.mfa.go.th/th/country/LA?page=5d5bc b3915e39c3060006815&menu=5d5bd3c715e39c306002a880)
- ธัญชนก นาควิโรจน์. **ลาว - ประเพณีพิธีกรรม**. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2564 จาก [https://www.sac.or.th/databases/
southeastasia/subject.php?c_id=4&sj_id=41](https://www.sac.or.th/databases/southeastasia/subject.php?c_id=4&sj_id=41)

- ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร. **ฐานข้อมูลสังคม – วัฒนธรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้**. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2564 จาก https://www.sac.or.th//databases/southeastasia/subject.php?c_id=4&sj_id=41
- ลาว ศิลปะ/วัฒนธรรม/ประเพณี**. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2564 จาก https://www.asean-info.com/Asean_members/lao_lao_culture.html
- ภาษาประจำชาติลาว**. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2564 จาก <https://sites.google.com/site/suckseedpotato/phasa-praca-chati>
- วรรณฉัตร เทวบุญย์. **ผ้าทอพื้นเมืองลาว : ศิลปะแห่งชีวิตตั้งแต่เกิดจนตาย**. (อ้างถึง ดวงเดือน บุญยะลง) (สรณี วงศ์เบ็ญสัจจ์, ผู้แปล). สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2565. จาก https://www.sacit.or.th/uploads/items/attachments/ee51fce06e2c58e0cac874de44b57035/_fbafb03cae74d829b50afc8520b8919f.pdf
- วัฒนธรรมลาว**. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2565 จาก <https://sites.google.com/site/pratheslaw2018/wathnthrrm-prathes-law>
- กองส่งเสริมวัฒนธรรม, กระทรวงแรงงาน. **สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำใน สปป.ลาว**. สืบค้นเมื่อ 28 มกราคม 2565 จาก https://www.doe.go.th/prd/assets/upload_files/strategy_th/pdf
- สถานเอกอัครราชทูต ณ เวียงจันทน์. **กงสุลไทยในเวียงจันทน์ แนะนำควรรู้อ่อนเที่ยวลาว**. สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2564 จาก <https://travel.kapook.com/view166876.html>
- สุนทร โคตรบรรเทา. **“การศึกษาเปรียบเทียบในภูมิภาคอาเซียน : ลาวและสิงคโปร์”** วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์ ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2558. สืบค้นเมื่อ 30 มกราคม 2564 จาก https://so05.tci-thaijo.org/index.php/Praewa-ksu_Journal/article/view/89420/70389

สปป.ลาว

สายสัมพันธ์สองวัฒนธรรม ริมฝั่งโขง

ที่ปรึกษา นางสาวจันทร์ทิพา ภู่อระกูล ผู้อำนวยการมูลนิธิยุวทูตความดี

คณะผู้จัดทำ รองศาสตราจารย์ ดร. จิตรลดา แสงปัญญา
นางสาวกรรณิการ์ น้อยรัก
นางสาวสุภัททา ลำบ้านหลวง
นางสาวฉันทพิชญา พูลสุข
คณะครูเยือนสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว พ.ศ. 2556 และ พ.ศ. 2561

ISBN 978-616-93617-8-7

พิมพ์ครั้งที่ 1 ธันวาคม 2565 จำนวน 2,000 เล่ม

จัดทำโดย มูลนิธิยุวทูตความดี ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

จัดทำรูปเล่ม นายพีรช อาชามาส

พิมพ์ที่ บริษัท ยูไนเต็ดโปรดักชั่น เพรส จำกัด

ข้อความในหนังสือนี้ สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย
การนำไปเผยแพร่ไม่ว่าจะเป็นบางส่วนหรือทั้งหมด ต้องได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร
จากมูลนิธิยุวทูตความดี ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

มูลนิธิยุวทูตความดี กระทรวงการต่างประเทศ : 443 ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพฯ 10400

YOUNG AMBASSADORS OF VIRTUE FOUNDATION : 443 Sri Ayudhya Road, Bangkok 10400 Thailand

 0 2203 5000 # 22987 www.yavf.or.th www.facebook.com/yavfThailand/